

Den nye vidunderlige verden

Hvorfor og hvordan kan vi endre den?

STUDIESTRUKTUR

Kapittel 1 - Situasjoner og perspektiver

- Forberede og sette opp
- Tidligere situasjon, faktisk kontekst i den virkelige verden
- Nåværende befolkningsressurser
- Forventet tetthet, reserver og ressurser
- Voksende problemer uholdbar tilvenning
- Utsikter, langsom nedgang,
- Alternativer, fremsynthet, handle positivt
- Forslag til løsning

Kapittel 2 - Nye omgivelser

- Innledning
- Målsettinger
- Rettigheter
- Plikter
- Hexadecatalogue

Kapittel 3 - Forvandling, metamorfose

- To faser, mål, tidspunkter
- Innledende fase, innsamling av enhetlige data
- Fase av global morfing
- Periodiske oppdateringer

Kapittel 4 - Debatt

- Samtale i stuen
- Ulike reaksjoner og kommentarer
- Spørsmål og avklaringer
- Grundige diskusjoner
- Konklusjoner
-

Innledning

Dette er de første linjene i min første bok. Jeg bestemte meg for å skrive den fordi jeg synes temaet er veldig, veldig interessant. Temaet for boken er å foreslå en avgjørende alternativ løsning på de voksende globale, kritiske problemene. Hensikten er ikke bare å finne en enkel og lettvint løsning, men å definere en ny funksjonell planetarisk struktur, sammen med de grunnleggende retningslinjene for den nødvendige, fullstendige transformasjonen.

Det er ingen spor av selvbiografien min her, det skal jeg spare deg for. Men du bør i alle fall vite noe om meg; det kan være nyttig.

Helt fra begynnelsen av var jeg opptatt av piano. Siden 1970-tallet har jeg vært interessert og opptatt av forskjellige områder. Jeg gikk fra luftfart til bedriftsrådgivning og til slutt til informasjonsteknologi. Den siste fasen introduserte meg for kunnskap om ulike felt: industri, handel, tjenester osv. Disse ulike interessene har drevet meg til kreativ utvikling av målrettede løsninger i ulike sammenhenger. Da jeg begynte å skrive dette prosjektet, oppdaget jeg umiddelbart at jeg manglet et minimum av nødvendig litterær kunnskap. Som vanlig søkte jeg etter en nybegynnerkilde. Etter de første søkene fant og lastet jeg ned ulike veiledninger, og valgte manualer med klare og forståelige instruksjoner, i hvert fall på overflaten. Ved første gjennomlesning la de fleste vekt på at nybegynnere må identifisere og definere bokens formål og mål i detalj. Etter dette første trinnet, som virket enkelt å gjennomføre, stivnet jeg umiddelbart. Instinktivt virket svaret enkelt: Målgruppen er "alle". Men når jeg sier det, sier jeg

Jeg innså også at det var en generisk definisjon, for vag; den måtte omdefineres, for å tynne ut det enorme omfanget og samtidig gjøre målet mer avgrenset, mer identifiserbart. Jeg prøvde og prøvde, men til slutt var jeg tilbake til utgangspunktet. For å komme ut av dette dødvannet forsøkte jeg å revidere og revurdere hovedmålet med dokumentet.

Først da, etter å ha forsterket, konsolidert og revurdert omfanget av bokens formål, bestemte jeg meg for å gå i gang med å skrive den utenfor de etablerte reglene. Så hvis målgruppen viser seg å være "alle", så får det være sånn. Da jeg kom meg ut av det første dødvannet, tok jeg mot til meg. Resultatet er enkelt: Alle de andre trinnene i nybegynnerguiden har ikke fått den oppmerksomheten de fortjener, med unntak, til min lettelse, av de som omhandler grammatiske regler. Det er ikke det at rådene var feil; jeg anser dem faktisk som nødvendige og relevante. Det er imidlertid jeg som har skrevet denne boken, den første, men kanskje også den siste, og derfor skriver jeg den slik jeg føler den, med hjertet og/eller hodet, men alltid, på godt og vondt, helt og holdent mitt eget verk. Men hvorfor insisterer jeg på å identifisere målgruppen hos alle? Igjen, svaret er enkelt, fordi målet er hele planeten, du gjettet riktig, bare vår ene planet, og mer spesifikt forklarer vi her hvorfor, med hva og hvordan vi kan eller bør forandre den, basert på våre perspektiver som spenner fra langsiktig overlevelse til oppnåelse og opprettholdelse av global velferd. Så bortsett fra ambisjonene som kommer til uttrykk i målene, hvem føler seg ikke interessert, delvis involvert eller i det minste nysgjerrig? Svaret bør ikke omfatte et stort antall. Jeg må imidlertid informere dem som føler seg likegyldige eller anser seg som uinteresserte, om at resten av boken handler om dette temaet. Så jeg henvender meg til andre, forhåpentligvis flertallet, som føler seg mer eller mindre interessert og engasjert, i det minste av ren nysgjerrighet.

Så, kjære lesere, som jeg nå har identifisert som nysgjerrige, la oss begynne den vanskelige reisen.

Ut fra disse linjene begynner studiet, eller snarere utdypingen, av en designhypotese som er dedikert til et forslag til en radikal løsning på de neste forventede usikre og forstyrrende scenariene, men som vi kan prøve å sette opp fra nå av og som uunngåelig vil vente på oss. De ulike utviklingsveiene i de mulige scenariene vil før eller siden involvere en stadig større del av hele planeten.

Med utgangspunkt i de nye globale rammene går jeg videre med å spore opp banebrytende implementeringsveier for en radikal sosioøkonomisk/kulturell transformasjon som involverer hele kloden.

Det er ingen tvil om at disse temaene og løsningene på dem er utvilsomt nyskapende og proporsjonalt sjokkerende. Jeg prøver å presentere dem så enkelt som mulig. Med tanke på målgruppen for denne studien og prosjektets bruksområder er det ingen tvil om at den er svært bred og omfattende. Derfor har jeg valgt å tilpasse meg og bruke de nødvendige og tilstrekkelige språkene for å legge til rette for en helhetlig forståelse. Hele prosjektet er delt inn i tre faser. Denne boken presenterer den første. De to andre kommer først i det tredje kapittelet. Prosjektet du nå skal lese, er delt inn i fire kapitler:

1) Forberedelse

2) Helt ny grunnleggende konfigurasjon

3) Implementering av transformasjon

4) Debatt med reaksjoner, kommentarer, presiseringer og forklaringer

Det er ikke min intensjon å ta opp og behandle de viktigste aktuelle kritiske spørsmålene som et tema for terrorisme, men snarere i form av en reell samling som er rettet mot en invitasjon til å foreslå gjennomførbare mottiltak, selv om de er avgjort innovative og enestående, som foreslår levedyktige scenarier for en radikal planetarisk kur.

Hvis det finnes konsistente og gyldige indikasjoner for bekymringsfulle diagnoser, kan de påfølgende prognosene forutse egnede behandlinger.

Men hvis behandlingen ikke gir positive resultater og problemene dukker opp igjen, kan man enten fortsette, gjenta eller forsterke behandlingen, eller - og det er bokstavelig talt vårt tilfelle - gripe inn forebyggende med kraftfulle og resolute tiltak.

Men la oss se på situasjonen vår generelt, med tanke på planeten vår. Hvordan står det til globalt? Er det noe vi bør være bekymret for? Og hvis det er det, hvordan vil de i så fall være i nær fremtid? Akseptabel? Til å leve med? Eller er det nok å venne seg til deres tilstedeværelse, å tilpasse seg til å leve sammen? Er det hele en del av den naturlige evolusjonen? Må vi avfinne oss med at den

tilvenning? Eller kan vi vise at vi har evnen til å styre alle realiteter til vår fordel? Hvor bekymringsfulle blir reaksjonene på de neste globale kontrollene? Vi håper selvsagt at alt blir bra. Sannsynligvis vil de fortsatt ligge innenfor normalen, men dessverre, og på tross av oss selv, må vi innrømme at de sakte og sikkert forverres. Bekymringer kan være subjektive, men det er ikke tallene. Disse taler sitt tydelige språk, du kan tolke dem som du vil, men det endrer ikke det faktum at de representerer reell konsekvens og bevis, som ikke kan utsettes, bagatelliseres eller bagatelliseres; det er, og vil i økende grad bli, en mer varierende uunngåelig konkret tøff situasjon. Og når de dukker opp igjen og ikke lenger kan utsettes, og regningen forfaller?

Den vanvittige evolusjonære akselerasjonen som har funnet sted i løpet av de siste to århundrene, er utvilsomt imponerende.

De grafiske projeksjonene av statistikk representerer kun ikke etablert, men forventer utsiktene som viser sannsynlige kontinuitet.

I det minste slik de har vært klassifisert historisk, tar det bare noen få tiår å representere og dekretere spranget inn i en ny æra. La oss oppdatere situasjonen så mye som mulig, og la oss gå langsomt frem. La oss sette av litt tid til å gjennomgå og revidere situasjonen. Den oppdaterte konteksten og det oppdaterte bildet av planeten vår i og utenfor solsystemet reduserer oss til relativt ubetydelige størrelser. Men for oss representerer og utgjør de vårt og bare vårt, ikke bare en marginal betydning. For øyeblikket har vi ingen andre egnede og levedyktige alternativer tilgjengelig. Vi er her på denne planeten, og her kommer vi til å forbli. Det er klart at noen og enhver i nær fremtid vil reise andre steder. Først til månen, deretter til Mars, så til andre måner eller asteroider, kanskje til og med til eksoplaneter eller romlandsbyer. Bortsett fra disse alternativene, i umiddelbar fremtid, er oppholdet vårt absolutt bekreftet, og i alle fall vil vi bli her, i håp om å leve her så lenge som mulig og ikke nedbrytes ubønnhørlig til overlevelse. Og dette er det faste poenget, vanskelig å tilbakevise, som jeg ønsket å nå, eller retttere sagt få deg til å fokusere på. Jeg håper at jeg har vekket oppmerksomheten din, eller at du i det minste er enig, om ikke overbevist, om dette felles synspunktet. Det er med denne forutsetningen at de som er nysgjerrige, kan fortsette tilnærmingen til dette forslaget for å forstå det bedre. Men er det nok å begrense seg til å ønske seg akseptable, i det minste levelige, fremtidsscenarier, og å dele håpet mer enn å se virkeligheten i øynene, for å bevare en ansvarlig ro?

De som ikke føler seg tilstrekkelig bevisst på alternativet, i det minste for å kunne vurdere det, vil oppleve dette dokumentet som ubrukelig, splittende, om ikke forstyrrende, eller skadelig for sine personlige interesser. Mitt håp er at noen i det minste vil føle seg stimulert til å fordype seg i emnet. Hvis det ikke alltid hadde vært pionerer, ville vi fremdeles ha sittet på stylder eller i huler, og hvorfor ikke, fremdeles permanent blant grenene. For litt over hundre år siden begynte vi å fly, og for et halvt århundre siden kjedet vi oss med å besøke månen. Alle utfordringer, ofte i utgangspunktet individuelle, blir lansert og vunnet, uansett vanskelighetsgrad, som på mitt morsmål rimer med vilje.

Her foreslås det (studiefasen) å fullføre en vei på kort sikt (dette prosjektet) som ser mot morgendagen (morphing-fasen) med noen modifikasjoner eller justeringer for til slutt å oppnå en ubegrenset fremtid med utbredt og stabil velferd på hele planeten. Jeg ble rådet til å "tenke stort" hvis du vil oppnå tilstrekkelige positive resultater. Det ble jeg rådet til, og jeg har fulgt dette rådet slavisk. Jeg håper i hvert fall at vi kan bli enige om dette. Vi begynner sakte, men sikkert kommer vi dit, som skilpadden.

I fortsettelsen av den globale situasjonen avslutter jeg det nåværende scenariet med en rask gjennomgang av situasjonen vi har fått overlevert fra fortiden, oppdaterer den til nåtiden og ser deretter fremover. Jeg vil liste opp de problemene vi har dratt med oss fra fortiden, og de som nylig har dukket opp. Etter å ha vurdert og vurdert alt på nytt, bør du være enig i at innholdet i den neste listen ikke er et resultat av en livlig fantasi eller en skadelig katastrofetankegang, men et urovekkende produkt av en økende konsentrasjon av flere kritikkverdige forhold. Alt dette kan verifiseres i detalj og er lett å fastslå. Vi må ikke undervurdere det faktum at vi alltid har vært, er og alltid vil være direkte interessert i å oppleve ulike katastrofer, selv de som kan klassifiseres som "naturlige". Dette burde ikke skremme oss for mye, hvis det ikke var for det faktum at vi, i hvert fall siden forrige århundre, har blitt mer og mer teknologisk rustet til å raskt få kunnskap om, dimensjonere og utvikle dem, og til slutt også for vår proporsjonalt økende skjørhet. Jeg bruker flertall fordi vi er i ferd med å innse at problemer, uansett om de er små eller store, før eller senere involverer hele planeten. Derfor vil hvert eneste problem på en enkelt del av planeten spre seg, påvirke, dukke opp igjen og ramme alle blindt.

Jeg vil lage en kort liste over de viktigste kritikalitetene som skiller seg ut:

asteroidenedslag, meteoritter, solvind, megavulkanutbrudd, vulkansk vinter, isbreer, snøballeffekt, issmelting, jordskjelv, temperaturøkning, termohalin sirkulasjon, avskoging, ørkenspredning, store branner, ozonlaget, metanhydrat i havet, metan fra permafrosten i Sibir, pandemier, uttømming av jordens ressurser, energi, råvarer, matavfall, industriavfall, overbefolkning, hungersnød, tørke, finansbobler, inflasjon, stagflasjon, resesjon.

Dette er bare de mest kjente! Er det noe som mangler, slik du ser det?

Ja, absolutt, men det er ikke min hensikt å være uttømmende, enn si katastrofal. Jeg vil bare gjøre dere oppmerksomme på disse planetariske krisene, noen av dem er velkjente, men også bevisst neglisjerte, ofte skjulte eller, enda verre, fullstendig ignorert. Hvis din bekymring ennå ikke er vekket eller aktivert, kan du etter eget ønske supplere listen med mer lokaliserte katastrofer som du kjenner bedre, men dette er ikke en del av formålet med denne studien. Det er verdt å merke seg at mange av dem som er av global interesse, også aktiveres og utvikler seg med interaktive effekter, noe som utløser kjedereaksjoner og favoriserer kompliserte blandede manifestasjoner mellom årsaker og effekter, med det resultat at utviklingen i situasjoner blir enda mer sammenkoblet og sammenfiltret. Kombinasjonen av disse effektene forverrer ikke bare situasjonen, men gjør det heller ikke lettere å finne løsninger. Tilstedeværelsen av disse store katastrofene, som ofte er naturlige og av global interesse, er tilstrekkelig til å øke bekymringen for hvor ofte de inntreffer og hvor konsekvente de er, og vi er enige om at de kommer til å bli våre stadig flittigere følgesvenner. Men den galopperende og akselererende utviklingen, takket være en dyptgående teknologisk årvåkenhet, gjør oss oppmerksomme på at problemene er nært beslektet. Øverst på listen over alle problemer finner vi et par sammenflettede problemer, representert ved befolkningsvekst kombinert med forbruket av naturressurser per innbygger, både fornybare og ikke-fornybare, som til sammen utgjør en av de mest alarmerende truslene mot den globale stabiliteten. Ved første gjennomlesning føler du deg avgjort imot dette utsagnet, en instinktivt naturlig reaksjon. Men du må tenke deg om og lese den på nytt, og ta hensyn til objektiv fremsynthet.

La oss begynne med å kvantifisere scenariet, i det minste med veiledende, avrundede dimensjoner. Presisjon i dataene er ikke nødvendig i dette tilfellet. La ekspertene avgrense dem. Det første tallet er ganske signifikant, og indikerer at indeksverdien for forbruk per innbygger er mer enn fordoblet siden 1970. Mer eller mindre har økningen i befolkningen også hatt samme verdi.

Hvis vi oppsummerer disse to verdiene, har vi på 50 år firedoblet det årlige forbruket av globale ressurser. Dette er en krass, og vanskelig å motbevise, realitet. I tillegg til utarming av vår kulturarv er det også den direkte årsaken til den markante klimaforverringen og miljøforurensningen. Bare i løpet av det siste århundret har vi satt i gang sistnevnte prosess på alle nivåer der vi har gjort inngrep i undergrunnen, landoverflaten, havbunnen og andre steder. For å være sikre på at vi ikke går glipp av noe, etterlater vi oss fotavtrykk i alle lag av atmosfæren, og vi etterlater oss også dårlige vaner i form av avfall fra verdensrommet.

Er disse prosessene allerede ustoppelige? Hvor lenge kan vi tilpasse oss?

En stor gruppe problemer er konsentrert om én enkelt, svært enkel parameter: "Overshoot Day".

Foreløpig er det tilstrekkelig å minne om den ubønhørlige og konstante forventningen om datoen, som angir den dagen på året da ressursforbruket vil overstige jordens evne til utvinning. Overshootday-agendaen skaper ingen usikkerhet. Datoen blir sakte, men sikkert og bekymringsfullt fremskyndet. Det er også på sin plass å minne om de problemene som er forårsaket av atferd som anses som menneskelig. For å gjøre det tydeligere viser jeg både til konflikter og erobningsforsøk og til økonomiske nedgangstider og finansielle kollapser, alle med store sosiale konsekvenser. La meg påpeke at jeg utelater det som alltid har vært stadiene i løsningen av ulike tvister og væpnede konflikter, i det minste de som er klassifisert med konvensjonelle våpen.

Denne diskusjonen ligger utenfor prosjektets rammer og er ikke en del av det. Disse temaene snakkes og diskuteres i fleng, daglig og overalt. Her trekkes de bare frem fordi det er denne aktuelle situasjonen de befinner seg i, som prosjektet tar utgangspunkt i og tar utgangspunkt i.

Hvis jeg ikke har forstyrret deg nok, la meg nevne det siste av de store spørsmålene, som fortjener å bli behandlet separat. Så lover jeg at vi skal gå videre.

Det siste store problemet, som jeg anser som det virkelige "damoklessverdet", er antallet og mangfoldet av nasjoner som mer eller mindre offentlig flagger med atomvåpenarsenaler. USA og Russland ser etter Reykjavik-avtalen ut til å ha redusert hverandres arsenaler til 7000, men ti andre nasjoner ser ut til å konkurrere om ytterligere tusen. Personlig er jeg mer bekymret for det siste. De første 14 000 er i hendene på dem som allerede har innsett den dødelige faren. Så langt går det bra, men vil de samme forholdene opprettholdes i morgen? Hvis listen over disse problemene ikke er nok for deg, hvis du ikke allerede er opprørt nok, kan du forlenge den etter eget forgodtbefinnende, supplere den med lokaliserte hendelser som bare skyldes menneskets natur: luftforurensning, lokale opprør på ulike nivåer, om så bare med konvensjonelle våpen. Som lovet stopper jeg her i vår bekymring, delvis fordi målet med denne studien ikke er å liste dem opp, men å løse dem alle, eller i det minste begrense virkningen av dem. I mellomtiden ser ikke den nåværende evolusjonstrenden ut til å føre til noen vesentlige endringer i nær fremtid, så vi bør avfinne oss med denne sameksistensen. Enten vi liker det eller ikke, representerer disse situasjonene vår harde virkelighet, og vi er en del av dem, enten aktivt eller passivt. Hver og en av oss kan når som helst velge hvilken side vi står på, og oppføre oss deretter. Vi legger fortiden til side for å fokusere på nåtiden. Disse påminnelsene tjener til å oppdatere oss på den oppdaterte situasjonen for flåten vår, for eksempel vår planets andel i solsystemet, om ikke i universet. Denne nye konteksten og dette nye scenariet må være vår dominerende referanse fremover. Vi må også revidere vår posisjon i naturen, som i økende grad endres av ukontrollerte akselerasjoner.

Nå må jeg oppdatere den kritiske listen. På de første plassene vil jeg omplassere uttømming av ressurser, umiddelbart etterfulgt av global oppvarming og gi plass til den nye "new entry". En enkelt henvisning til en nødsituasjon som pågår for øyeblikket, men som i det minste er eksemplarisk når det gjelder å fremheve vår globale skjørhet: epidemien COVID-19.

Jeg ønsker ikke å gi en kronologisk redegjørelse eller en ansvarsfordeling, men bare å understreke hvor enkelt, raskt og globalt det er å slippe løs bølger av forstyrrelser, først og fremst sanitære, men også med direkte økonomiske og sosiale konsekvenser av enda større omfang og hyppighet. Da jeg begynte å skrive dette kapittelet, var det ukjent, mens i begynnelsen av september 2020 virket oppdateringer fra hele planeten mer og mer som en

krigsbulletin. Vi er i ferd med å venne oss til tallene på dødsfall og smitte, og vi legger mer vekt på kurvene i diagrammene. Med tiden vil avhengighet erstatte den første oppmerksomheten, nysgjerrigheten og bekymringen. Det handler ikke så mye om antall ofre, som det dessverre er, men er mer bekymringsfullt fra et sosioøkonomisk synspunkt, fordi ingen eksperter våger å antyde den endelige slutten. Hele verden håper at det vil ta slutt raskt, med eller uten vaksiner, men rykter fra forskjellige spesialister (ikke benektet) varsler oss om mulig genetisk modifisering, prodromal kunngjøring av påfølgende muterte bølger eller re-utgaver. Og her stopper jeg og avslutter denne samtalen om dette aktuelle problemet som tiltrekker all vår daglige oppmerksomhet og bekymring. Virkeligheten anser imidlertid dette tillegget til listen over allerede pågående problemer som "normalt", noe som betyr at de ikke har blitt nedskalert for denne nye oppføringen. Den uforutsette og urovekkende pandemien holder oss travelt opptatt, og den fokuserer all vår oppmerksomhet og bekymring som vil følge oss også etter at den er over.

Dessverre har ikke de andre klassiske problemene blitt eliminert på grunn av denne nylige inntrengningen, og de har heller ikke blitt suspendert; tvert imot fortsetter de stille og rolig sin utvikling. Når denne pandemien er fullstendig utryddet, vil de komme tilbake, ubønnhørlig oppdatert, for å gjenoppta sin tidligere plass i våre bekymringer.

Desto større grunn til å oppmuntre og stimulere til å søke etter positive initiativer som tar sikte på fullstendige, adekvate og omfattende løsninger.

Dette vil være virkeligheten innen utgangen av 2020. Og hva kan vi gjøre, tenke og planlegge for fremtiden, gitt den globale situasjonen? Jeg kommer selvsagt til å hjelpe til i en nødsituasjon. De mest bekymringsfulle, som påvirker oss direkte, er listet opp nedenfor. Det er ingen innvendinger mot dette, som krever maksimal konsentrasjon og oppmerksomhet fra alle ressurser. Men når denne kritiske situasjonen - jeg sikter til pandemien - er over, hvordan skal vi da møte fremtiden? Dette er et utmerket spørsmål. Er det mulig å betrakte det som positivt at vi bare gjenoppretter de posisjonene vi hadde før pandemien inntraff? Å gjenoppta den tidligere avbrutte kursen med de samme vanene? Og hva har kalenderen i vente for oss? Selv om bekymringene er midlertidig nedjustert, er listen over problemer ikke slettet. Pandemien vil utvilsomt bli utryddet før eller siden med engasjement og globalt samarbeid. Forhåpentligvis vil dette skje før heller enn senere. Det vil i så fall vise at den endelige løsningen vil komme i løpet av de nærmeste årene, selv om den har vist hvor skjøre vi er som individer og som samfunn.

bare oppnås og opprettholdes hvis alle jobber sammen for å nå de samme målene.

Følelsen av lettelse over den avvergede trusselen bør ikke få oss til å vende passivt tilbake til det sosioøkonomiske temaet, men heller til å vurdere muligheten for å løse alle, eller i det minste de fleste, av de andre uløste problemene på listen med samme globale engasjement. Det er ingen tvil om at forslagene, tiltakene og veivalgene som vil bli presentert, vil være rettet mot å løse eller forsøke å løse spesifikke, presserende lokale problemer med betydelige ressurser. Slik har det alltid vært, og jeg kan ikke se at noen fremtidige faktorer vil endre dette mønsteret. Et uendelig antall lokale og forbigående delintervensjoner, både reelle og kortvarige i sin nytteverdi. Det kan imidlertid også være historiens naturlige utvikling, forløp og tilbakevending, som, selv om den er ufullkommen, har fulgt oss og ført oss til dette punktet.

I stedet starter denne forskningen med en intensjon og et mål om å løse alle tidlige og nåværende verdensproblemer med én stor og avgjørende operasjon.

Dette er temaet for neste kapittel, som tar deg til kjernen av prosjektet.

Kapittel 2

MÅLSETNINGER, DOGMER, NORMER, ESADEKALOGEN

Oppførsel, holdninger og orienteringer

I dette og de to neste kapitlene vil du bli kjent med de viktigste komponentene og strukturen i prosjektet.

Utover dette, og i full overensstemmelse med tilnærmingen og forutsetningene, foreslår denne studien en levedyktig måte å løse problemet på som helt klart er ny og omveltende, men ikke desto mindre gjennomførbar.

Denne studien søker ikke å gjøre enkle, delvise eller tvungne justeringer av dagens systemer, men foreslår og ser snarere for seg en radikal, verdensomspennende endring.

Å bruke de samme normene som i det miljøet der problemet oppsto, er ineffektivt for å løse problemer som har vart lenge. Andre alternative veier utforskes her.

Selv om det bare er en prosjekthypotese, må anvendelsesområdet være globalt og kategorisk på ESADECALOGUE-nivå (16-punkts dekalog).

Du reiser en reiserute som tar deg til visjonen om en billedlig talt nytegnert verden, selv om det fortsatt er den samme og eneste kloden vi alltid har vært på. Men hva er det som forandrer seg hvis den fortsatt er den samme? Alt forandrer seg, rett og slett.

Og hvis jeg sier alt, vil du, før du når slutten av dette kapitlet, ha gode og konsistente grunner til å være enig med meg, i hvert fall i denne påstanden.

La oss begynne med det grunnleggende om emnet.

Først finner vi målene, deretter går vi over til rettigheter og plikter og avslutter med heksakalenderen.

MÅL: Hele studien ville være nytteløs hvis den ikke tok utgangspunkt i noen svært viktige mål som legemliggjør og karakteriserer menneskehetens ultimate ambisjoner og ønsker, hvorav noen alltid har blitt påkalt og ønsket, men aldri oppnådd.

For å få en bedre forståelse av hvor store de er, må man først studere dem og deretter evaluere dem. Finnes det noe bedre verktøy for å måle, kvantifisere og evaluere dem enn en vekt, et instrument som både kan veie og skille mellom to tilsynelatende identiske tallerkener? På den ene tallerkenen legger jeg de oppnåelige målene eller positive elementene, på den andre tallerkenen legger jeg de uønskede elementene.

Tre målgrupper er plassert på den positive platen. Den første kategorien består av helt nye mål, som dermed er helt nye.

I den andre gruppen, som også har god effekt, jobber man for å få slutt på den negative atferden som er utbredt i dag, og som hindrer at målene nås, og som derfor motarbeides.

Con l'ultimo gruppo, etter at planetarisk stabilitet er oppnådd, vil betydningen av romrelaterte oppgaver få eksklusiv prioritet.

Den første gruppen med åtte mål handler hovedsakelig om å oppmuntre til opprettholdelse og overholdelse av resultater:

1) Støtte og koordinere de vanskelige overgangene mellom realitetene i hvert enkelt område i løpet av de tre epokene (innledende, transformasjon og endelig destinasjon).

2) Sikre i det minste en verdig tilværelse for alle på planeten.

(Alle er aksjonærer med like rettigheter og plikter).

3) Forvalte bevaring av planeten på en stabil, konsekvent og langsiktig måte, med fokus på spørsmål og temaer som miljø, klima, ressursbruk og så videre.

4) Oppmuntre enkeltpersoner og folkeslag til å praktisere gjensidig respekt i ulike sammenhenger, inkludert kulturelle, sosiale og religiøse sammenhenger.

5) Discipline er en heksadekologisk observasjon som kodifiserer sammenhengen mellom de grunnleggende prinsippene.

6) Fremme opplæring, koordinering og konsentrasjon av alle menneskelige og teknologiske ressurser på alle utviklingsområder i samsvar med de nye prioriteringene, hovedsakelig ved å fremme tilnærminger, tiltak og forvaltning med globalt integrerte visjoner.

7) Opprettholde langsiktig global bærekraft ved å øke sykliskhet i all ressursbruk og unngå sløsing og unødvendig bruk.

8) Samle alle nødvendige menneskelige og teknologiske ressurser for å danne en solid operativ struktur for å håndtere og støtte utfordringer knyttet til utforskning og kolonisering av utenomjordiske områder.

De eneste akseptable unntakene er knyttet til gjennomføringen av disse nylige initiativene.

Disse to siste punktene fokuserer og orienterer alle aspekter av våre prioriterte aktiviteter: stabilitet og bærekraft når det gjelder eksistens, velferd, utvikling, landbruk, energi, forskning og så videre.

Planetens stabilitet vil fra nå av ha høyeste prioritet.

I den andre gruppen er det noen initiativer eller veier, begge med positive resultater som tar sikte på å motvirke og gradvis eliminere:

1) Et besatt fokus på nasjonal BNP-vekst.

2) akkumulering/konsentrasjon av penger/formue som ikke er nødvendig for personlige/kommersielle aktiviteter.

3) Betydelig sentralisering av makt eller kontroll, med situasjoner og konsekvenser som spenner fra oligarki til diktatur, men ofte med samme modus operandi og påfølgende mål og resultater.

4) Autokratiske, sentraliserte regjeringer/administrasjoner som etableres og styres ovenfra og ned.

5) de uunngåelige og negative konsekvensene av forbruket, som er allment akseptert og dessverre i økende grad utøves hensynsløst på verdensbasis.

6) den altoverskyggende dominansen av nasjonale interesser eller interessegrupper på ulike nivåer, områder eller størrelser.

7) L'eccessivo apprezzamento monetario che svaluta e diminuisce la centralità del rispetto reciproco, sia collettivo che individuale.

Den siste, men ikke minst viktige gruppen inneholder de viktigste, om enn ikke aktuelle, men nødvendige målene for vår fremtidige overlevelse, nemlig å utvide vår tilstedeværelse utenfor vår egen planet.

Listen bekrefter, vurderer og støtter alle de dristige planlagte initiativene som anses som nødvendige for å nå de høye målene. Noen av disse er allerede på plass. Det er bare et spørsmål om å fullføre dem og sikre maksimal støtte ved å tilføre alle ressurser som anses som nødvendige for at de skal kunne videreføres på best mulig måte:

- 1) All iboende kunnskap.**
- 2) Utenomjordisk forskning.**
- 3) Utforskning, inkludert ikke-robotisk utforskning.**
- 4) Utnyttelse av asteroideressurser osv.**
- 5) Terraforming, der det er mulig og nødvendig.**
- 6) Progressiv kolonisering, bakkebasert eller i bane rundt jorden.**

Men foreløpig er det nødvendig å samle og presentere disse listene, i det minste som et veiledende forslag, fordi disse grunnleggende målene allerede er av største betydning og vil bli stadig viktigere i fremtiden, og vil involvere og engasjere oss fullstendig. Som vi skal se, dukker plass opp i heksadekatalogen på det siste punktet, men bare fordi det oppsummerer og samler all tidligere oppmerksomhet. Alle de foregående punktene kan ses og betraktes som en forberedende omstrukturering som er nødvendig for solid støtte og robust implementering.

Det eneste aspektet som disse målene ikke kan trumfe, er global stabilitet.

Hvis det hjelper deg å gruppere alle disse ulike målene, skal jeg forsøke å sammenfatte dem til én tittel ved hjelp av et akronym fra de 5 P-ene:

Akronymet PPPPP står for Prosperous Perennial Peaceful Planetary Permanence.

I progetti e le campaign di colonizzazione spaziale possono anche fallire, ma non possiamo permetterci di rovinare, deteriorare o distruggere la vivibilità della nostra attuale base, unica nel suo genere, che finora ci ha ospitato fedelmente e ci ha sostenuto nell'evoluzione grazie alle sue delicate peculiarità. Quindi, per questo argomento, completiamo anche la conoscenza e l'apprezzamento della loro funzionalità interconnessa e naturale.

Etter at målene er definert, forventer jeg noen instinktive reaksjoner eller vurderinger som: fantasifullt, barnslig, opplagt, naivt, utopisk, urealiserbart, illusorisk og kanskje enda verre.

Men uansett er dette de mest ambisiøse målene vi har satt oss, hvis vi skulle kvantifisere, veie og evaluere dem på en hypotetisk vektskål.

På den annen side, hvilke motkrefter, innvendinger eller motforestillinger kan du ha?

Hovedkontrasten er helt klart det settet med kritiske hovedproblemer som allerede er listet opp ovenfor, og som du fritt kan legge til de som mangler. Etter å ha arrangert motvektene, i hvilken retning vil skalaindikatoren bevege seg? Mot det positive? Mot det negative? Eller vil den forbli i det nøytrale sentrum? Hvem vil motsette seg utviklingen av skalaindikatoren mot den positive siden?

Personlig har jeg ikke noe ønske om å imøtegå de ulike motforestillingene her. Det er rikelig med plass og tid, særlig for kritikere, til å komme med argumenter som kan være i strid med de tre målsettingene. Hvem vil svare og med hvilke argumenter, styrke og besluttsomhet? Vi får se hvordan og om vektskålen beveger seg. Det finnes ingen tidsbegrensninger. Tålmodigheten seirer over alt. Vi har levd i mange århundrer i konstant utvikling. I det siste med imponerende akselerasjon, men dessverre merker vi også at problemene følger oss og utvikler seg minst like raskt.

Har du glemt dem? Det er ikke nok å bare lese listen for å sette pris på denne studien; du må alltid ha dem i bakhodet, som Damoklessverdet som peker mot den rette nøkkelen til forståelse.

Fest og husk nålens posisjon på skalaen når du har plassert det du anser som motstand etter eget ønske. Den vil brukes til å kvantifisere forskyvningen som registreres under verifiseringen i slutten av kapittel fire.

I mellomtiden, mens vi venter på opposisjonen, fortsetter vi med presentasjonen, som på dette tidspunktet består av en kort liste over personlige rettigheter og plikter.

ARBEIDSOPPGAVER

Det er riktig å påpeke at de planlagte rettighetene ikke vil være noe annet enn en samling av alle de individuelle rettighetene som allerede er nedfelt i de gjeldende grunnlovene. Hvis de ikke allerede finnes, vil følgende rettigheter nesten helt sikkert bli lagt til de beste av de beste, innenfor den overordnede strukturen.

Han/hun stemmer for både sin EV (Electoral Votes) og CEO (Chief Executive Officer = ordfører) i forhold til sitt områdes LAP (Local Administration Project).

Fra det øyeblikket dette prosjektet faktisk vurderes eller gjennomføres, har hver enkelt person rett til å opprettholde minst sin nåværende levestandard.

Levestandarden begynner på et rimelig nivå og utvikler seg oppover, et kriterium som gjelder for alle territorier.

Alle har rett til utdanning på alle nivåer, særlig i lys av og med utgangspunkt i forventede lokale behov.

Heksadekatalogen inneholder flere eksempler på nye individuelle og kollektive rettigheter.

Andre rettigheter vil bare bli supplert og lagt til etter behov og/eller lokale krav, men vil fortsatt være generelt compatible.

Ansvarsområder

Når det gjelder rettigheter, er den enkelte innbyggers primære ansvar å delta i og bidra til stabilitet og bærekraft i de lokale behovene ved å følge retningslinjene i heksadekatalogen og bidra til å dekke sysselsettingsbehov og -begrensninger. De samme vilkårene gjelder for å legge til andre plikter som rettigheter, spesielt hvis de er midlertidige og lokale.

Det er på tide å introdusere heksadekatalogen, som fungerer som hjertet i prosjektet.

Siden hele aktiviteten og driften av denne NYE MAGNIFICENTE JORDEN er basert på HESADEKALOGEN, et integrert system av dogmer og bindende regler for orden og veiledning, er strukturelle endringer ikke mulig. Bare et stort flertall av begrunnet konsensus kan gjennomføre integrerende og forbedrende endringer eller tilføyelser.

Kun strukturelle tillegg som er motivert av konteksten til det sekstende og siste dogmet vil være mulig. Bortsett fra i dette tilfellet vil det ikke bli gjort noen strukturelle endringer som kan undergrave systemets generelle stabilitet og funksjonalitet eller svekke dets effektivitet. Jeg gjentar på det sterkeste at de eneste unntakene som anerkjennes som akseptable, kun kan gjelde det siste, men ikke mindre viktige punktet i heksadekatalogen: Rommet, som er relativt nytt og bokstavelig talt åpent for enhver utvikling.

Årsaken burde være åpenbar: Det opprinnelige hovedmålet er og vil alltid være stabiliteten til vår planetariske permanens, men i den grad det er oppnådd, må de andre globale målene utvides til å omfatte alle utenomjordiske ekspansjonsaktiviteter.

Bare forsømmelse eller feilaktig planlegging for å oppnå disse mer eller mindre tvingende målene kan endre eller til og med kullkaste de opprinnelige stabilitetsmålene. Det vil være opp til de ansvarlige på det aktuelle tidspunktet å veie de ulike alternativene opp mot hverandre.

Med dette prosjektet kan vi bare håpe å gi våre etterkommere en planet som er så bærekraftig som mulig, og som beholder sitt fulle potensial til å fortsette å fungere under best mulige forhold.

Med tanke på retningen ting går i, oppstår det dessverre også en tendens til at problemer vedvarer utover forsøkene på å løse dem, for eksempel Overshoot Day; det er verdt å gjenta at det hjelper å glemme det; det hjelper å reflektere.

ESADECALOQUE

ESADECALOGUE er en liste over nye regler som inneholder prosjektets hovedpunkter. Dette er grunnpilarene som alle veiledende prinsipper og standarder må revideres og oppdateres i forhold til, hovedsakelig i detaljene. Dette gjelder spesielt de fem første punktene, som fungerer som inspirasjon for resten av listen.

Det sjette punktet lister opp ulike strukturkomponenter som alle er nødvendige for å oppnå og opprettholde hovedmålene. ESADECALOGUES innhold er å betrakte som én gyldig referanse for hele planeten, uten tidsbegrensninger. Innholdet i heksadekatalogen vil aktivere flere sett med arketyper for nye paradigmer, som vil bli omdefinert, delt og konsolidert. Alle prosedyrer for aktivering,

Implementering og styring er spesifisert og detaljert i de to neste bøkene som vil fullføre den forberedende fasen av hele prosjektet.

Jeg minner om at denne boken bare gir de første grunntrekkene. Når det gjelder implementering og detaljer, som for det meste er tilpasset lokale forhold, må du vente til de to andre bøkene publiseres, slik jeg allerede har antydnet.

Jeg oppfordrer nok en gang til tålmodighet, og som dere vet og bør være enige i, er det tålmodigheten som seirer over alt.

For bedre å kunne evaluere og forstå dogmene i heksakalenderen som følger, foreslår jeg at du frisker opp hukommelsen ved å gå gjennom målene som er formulert og veldefinert i dette kapittelet. Etter denne gjenoppfriskningen vil du ha en klarere visjon som et alternativ i motsetning til de nåværende voksende kritiske problemene som førte til at dette forslaget til resolusjon ble lagt frem, som også er avgjort nyskapende for en reell erstatning. Det legger til rette for at den overordnede visjonen er proporsjonal og hensiktsmessig.

Desperate tider krever desperate tiltak.

I dag, bortsett fra den pågående epidemien, som absolutt ikke er ubetydelig og vil holde oss med selskap i minst ett år til, vil de gjenværende problemene og situasjonene som ikke har avtatt, men som vi midlertidig, men av nødvendighet, har lagt til side, dukke opp igjen, og vi vil uunngåelig begynne å leve med dem igjen.

Vil vi bli mer avhengige av deres irritasjon?

Vi kan kanskje føle oss lettet og mer forberedt når det gjelder kollektiv motstandskraft, men dette løser eller eliminerer ikke tilbakevendende kritikkverdige forhold.

Denne pandemien vil utvilsomt gå over, slik den har gjort tidligere, men den vil sette sine spor. Det er absolutt ikke betryggende å vite at denne pandemien statistisk sett ikke er like dødelig som den fra forrige århundre, eller de nyere, men begrensede pandemiene. Alle de direkte lidelsene den har forårsaket, vil bare bli husket i statistikken.

Men det er også en åpenbar og håndgripelig påminnelse om at vi er omgitt av naturen og alltid vil være en del av den. Vi glemmer ofte dette fordi vi er så oppslukt av våre travle liv. Et annet merkbart tegn er dessverre økonomien, og skadene er ennå ikke helt kvantifiserbare. Tilbake til pre-

pandemisk nivå vil ta minst dobbelt så lang tid, om ikke lenger. Uansett vil vi stå overfor en lengre liste med globale problemer.

Det er ikke min vane eller personlige kultur å være klossete og referere til historiske personer, men når det er nødvendig, er det nødvendig, og i dette tilfellet virker det passende og treffende. Ingen har noensinne benektet det gjennom århundrene, og hvis jeg endrer det til "HUMANITY HEALTHY ON THE PLANET HEALTHY", håper jeg at ingen nå vil stille spørsmål ved det.

Hvis flertallet gjorde dette, ville det være som å slukke lyset i enden av tunnelen. Ikke minst fordi det gir langt mer mening å snu om på Juvenals begreper.

På samme måte som et sunt sinn ønsker, søker, krever og forlanger en sunn kropp, krever en sunn menneskehet en like levedyktig og sunn planet.

Ved å snu på begrepene kan man omtolke hvordan en sunn planet støtter og nærer en sunn menneskehet.

Men det er ikke nok å si det eller dele det: Det må omsettes i praksis, implementeres. Og hvem er i stand til å gjøre det? Hvis vi ikke gjør det, må vi da lete etter marsianske konsulenter?

Det er mye mindre vanskelig og velprøvd å fortsette å utsette løsningen av problemer, særlig de store. Hvis vi var sikre på at regningen aldri ville bli presentert for oss, ville dette være en mer enn akseptabel løsning. Eller, mer sannsynlig, ved å vente øker vi sjansen for at den varme poteten havner i hendene på noen andre, helst så snart som mulig.

Denne studiens forslag tar utgangspunkt i en lang liste med etablerte problemer, går rett på sak og tar utfordringen ved å foreslå en innovativ løsning som kan implementeres på relativt kort tid.

Noen vil kanskje hevde at planeten vår ennå ikke er i alvorlig fare, at alt fortsatt skjer i tråd med naturens gang, og at alle lever bedre enn før.

Jeg kan kanskje være delvis enig i at "alle får det bedre", men ikke når det gjelder fremtiden. I dag føler stadig flere at den er i ferd med å bli uopprettelig forverret, om enn svært langsomt.

Dette voksende samfunnet er subtilt disponert for å omfavne studiens mål, om ikke dens løsningsforslag, så i hvert fall dens bekymringer.

Det kan være nyttig å gjengi noen av mine personlige tanker; hvis du ikke er interessert, kan du hoppe over de neste to sidene.

I forrige kapittel nevnte jeg bare generelle problemer, situasjoner og prognoser. I fortsettelsen anser jeg det ikke som terrorisme å spekulere i og evaluere løsninger eller alternativer. I beste fall er det en overdrevet eller overdreven bekymring.

I dette avsnittet vil jeg foreslå og utdype mitt syn for dem som er eller kan bli følsomme for temaet.

Som tidligere nevnt blir de som er helt eller delvis uenige, rammet inn i en naturlig og motstridende statistisk plassering.

Respekt for den andre er viktig, men den må også være gjensidig. I løpet av årtusener har det aldri vært en innovasjon som har fått umiddelbar og enstemmig godkjenning. Hvis ideen har vært positiv, har den statistiske konverteringen feiret suksessen, selv etter lange perioder med motsetninger. Men før vi kommer dit, må noen begynne å snakke om det. Det spiller ingen rolle om ideen får kritikk eller ros. I vårt tilfelle er kommentarer, kritikk og vurderinger alltid velkomne, men de bør i det minste fremsettes etter at vi har forstått hele den påfølgende listen som representerer løsningen. Hver for seg gir ingen av punktene på listen fullstendig eller forståelig logisk mening. Men når de integrerte resultatene og fordelene kombineres, skisserer de et svært interessant scenario som utvilsomt bidrar til en verdifull fortsettelse av vår eksistens.

Jeg vil gjerne rette oppmerksomheten og forståelsen din mot det faktum at det verken er lett eller enkelt å beskrive på noen få sider hvordan et nytt og unikt administrativt system for hele planeten skal struktureres og fungere. Det ville kreve minst flere hele biblioteker.

Med tanke på enkelheten har jeg oppsummert det sentrale referansepunktet i ESADECALOG, som presenteres på de neste sidene; er en universell referanse som anses som gyldig for alle og til og med for alltid.

Sammensetningen er uforanderlig. Å endre den vil undergrave det bærende formålet med hele strukturen.

Hele listen hans må aksepteres fullt ut som et integrert løsningsforslag som tar hensyn til alle nåværende og, enda viktigere, fremtidige problemer. Fordelene ved å oppnå stabilitetsmålene, som alltid har vært påkalt og etterlengtet, men aldri fullt ut realisert og oppfylt, bør ikke overses.

Selv om den ikke går lenger, kan denne studien anerkjennes som et positivt initiativ som tar sikte på å vekke, oppnå og realisere atavistiske mål for fredelig global ro.

Vi må ta tak i tidligere og nyere utfordringer og hente motivasjon til å prøve på nytt. Det er bedre før enn senere at statistikken endelig viser et positivt resultat. Hvorfor ikke? Hvis ingen prøver, vil jo alt fortsette uten nevneverdig forbedring i en endeløs historie.

Som Einstein sa: Vi må ikke slavisk gjenta de samme veiene, metodene og prosedyrene og oppnå de samme negative resultatene, for da blir vi gale.

Hvis Einstein har rett og ingen er villig til å utfordre ham, bør man ikke ta sjansen på å prøve igjen, men heller prøve med noe bokstavelig talt nyskapende eller annerledes.

Kjenner du til noen lover som regulerer og setter grenser for innovasjon? Jeg kjenner ikke til noen. Hvis det i vårt tilfelle skal legges frem et nytt forslag, foretrekker jeg at det inneholder mye innovasjon fremfor lite.

TENK STORT. Det er ikke nok å bare lære det, man må også ha mot til å sette det ut i livet.

Jeg anbefaler at du leser de tidligere målene for studien på nytt for å forstå den nye dekalogen.

Det er viktig å huske på at dette ikke bare er nok et alternativ eller en variant til dagens regjeringer eller administrasjoner, som umiddelbart vil bli kritisert og latterliggjort fra alle kanter, men et omfattende og innovativt forslag.

pakken som en løsning for en stabil og ubegrenset global fremtid.

Det kan lønne seg å lese den uten avbrudd til å begynne med, om ikke annet så for å skape et helhetlig 360-graders perspektiv.

Som tittelen antyder, er dette en liste med 16 artikler. Til slutt, her er den nevnte ESADEKATALOG.

ESADEKATALOGEN

Følgende er titlene:

- 1) **INGEN VEKST**
- 2) **MER KVALITET**
- 3) **MINDRE MENGDE**
- 4) **KONSISTENS**
- 5) **GJENSIDIG RESPEKT**
- 6) **AUTONOMI**
- 7) **ADMINISTRATIV PYRAMIDESTRUKTUR**
- 8) **GLOBALT ADMINISTRATIVT INFORMASJONSSYSTEM**
- 9) **LOKAL OVERVÅKING**
- 10) **VÆPNEDE STYRKER**
- 11) **JOBB**
- 12) **TID TIL Å SLAPPE AV**
- 13) **BARE ÉN VALUTA**
- 14) **BANKER/AKSJEMARKEDER**
- 15) **IMPORT/EKSPORT**
- 16) **ROM**

Nedenfor følger en innledende forklaring av hovedmotivene og målene for de enkelte artiklene. Utdypende forklaringer finnes i det fjerde kapittelet.

1) INGEN VEKST

Dette er først og fremst det viktigste målet for prosjektet, og det som krever mest oppmerksomhet.

For å oppnå stabil og lønnsom drift krever prosjektet ikke bare nullvekst, men også en tilbakevending til den befolkningstettheten per kvadratkilometer som var gjeldende i 1970 i hvert område, altså "bare" for et halvt århundre siden. I runde tall tilsvarer dette 4 milliarder mennesker i stedet for dagens 8 milliarder.

Årsaken til denne reduksjonen er behovet for å sikre et mest mulig tilfredsstillende forhold mellom tilgjengeligheten av alle ressurser og antallet brukere og mottakere for alle og spesielt for all fremtid.

FN har lenge observert og spådd en nedgang i fødselsraten, og den totale befolkningen forventes ikke å overstige 12 milliarder i nær fremtid.

Det betyr at problemet, som allerede er av fremskreden global interesse eller bekymring, vil bli behandlet gjennom en oppdatert vurdering og nye spørsmål, for eksempel om det er mulig å leve evig trangt på denne flåten med 12 milliarder eller flere, eller om det er mulig å leve der mye lenger og komfortabelt for 4 milliarder.

Flåten kan ikke utvides, og ressursene er begrensede. Mange av dem er ikke fornybare, mens andre er forgjengelige.

Det er ganske kynisk, men det er den nakne virkeligheten, påminnelsen om at hvert menneske årlig slipper ut 45 tonn karbondioksid, en mengde som fordobles hvis vi også tar med utslippene fra husdyrhold for å skaffe mat, og denne summen overskrides ytterligere hvis vi regner med alle relaterte sivile/industrielle utslipp.

For de som er komfortable med tall, kan denne enkle detaljen peke på en betydelig del av den økte drivhuseffekten (9 billioner tonn karbondioksid per år), beregnet på den nåværende og voksende verdensbefolkningen.

Resultatet av en enkel proporsjon kan bidra til å forstå både årsaken til og behovet for at verdens befolkning er tilbake, og forblir der permanent, til den tidligere registrerte størrelsen for 50 år siden.

Jo mindre vi forbruker og sløser, desto mer kan vi unngå eller utsette de uunngåelige og skadelige konsekvensene av utarming. Hvis du vurderer disse premisene på en hensiktsmessig og ansvarlig måte, kan du vurdere dette prosjektet som et positivt, integrert kompendium av korrigerende tiltak.

Initiativene som foreslås i denne studien, virker ved første øyekast som uakseptable og upraktiske tiltak, men ved nærmere ettertanke, med all den tid som er nødvendig, står de bokstavelig talt i forhold til de problemene vi vil stå overfor, eller i alle fall lide under, i en nær fremtid.

I noen tilfeller er det ingen grunn til å vente til i morgen; noen kunne behandles før, og de fleste kan fortsatt behandles nå. De som har tid, bør ikke kaste den bort.

Er det noen som er uenige i dette? Skal vi gi opp og finne oss i den reelle befolkningsøkningen? Selvsagt er dette problemer vi vil støte på i fremtiden, men forholdsmessig ser vi symptomene allerede i dag, den eneste perioden vi kan iverksette tiltak.

Å vente i ro eller tie løser ingenting. I beste fall forsinker og forverrer det situasjonen og konsekvensene av den på en uansvarlig måte.

Føler du at jeg gjentar meg selv? Hvis jeg insisterer, betyr det at det er en gyldig grunn til det; kom over det.

Det årlige forbruket per innbygger som kreves for at alle skal kunne leve et i det minste anstendig liv, er og vil alltid være den dominerende faktoren i de ulike formlene.

Selv på dette punktet, hvis det ikke er noen tendens til konsensus, eller i det minste en tilbøyelighet til å betrakte det som et relevant punkt, blir resten av heksadekalogen og hele studien uforståelig, abstrakt og i noen tilfeller til og med meningsløs, besynderlig og latterlig.

Men hvem bestemmer i de sistnevnte tilfellene? Vanskeligheter med implementeringen, krevende global involvering, eller rett og slett generell kortsiktighet eller en forsiktig hvisking om sunn fornuft?

Hvordan kan vi få et lengre og fredeligere opphold hvis vi setter oss et mål om en stabil global økonomi? Denne forskningen antyder en strukturert og godt planlagt løsning. Sannsynligvis, ja, utvilsomt, banebrytende veier, absolutt, men i det minste en omfattende studie å forholde seg til, er det å komme i gang allerede det første skrittet. Å vente, utsette, unngå, og dermed stå stille med hendene i hendene er absolutt å foretrekke, uten umiddelbar risiko. Det viktigste skillet, som man kanskje kan identifisere ved å klassifisere dette prosjektet som et "crazy Machiavellian scenario", vil dermed også bidra til forståelsen.

Med disse utbredte og veldokumenterte holdningene må man lure på om noen forstår hvor ansvaret ligger på høyeste nivå. La oss ikke være kortsiktige. La oss utvide horisonten. Er vi i ferd med å bli for vant til den daglige rutinen? Gir vi slipp på oss selv? Er det noen på kommandobroen?

Beklager disse utbruddene, men når det kommer til stykket, så kommer det til stykket. Jeg roer meg ned nå, men å finne noen få idioter på gaten bekymrer meg ikke. Å finne for mange, spesielt på feil steder, skremmer meg.

Spørsmålet om overbefolkning er fortsatt åpent, og vil før eller siden helt sikkert nærme seg retningen for denne studien.

En forskjell er at man også her planlegger å nå de andre målene ved å integrere dem med omfattende samfunnsøkonomiske løsninger, som vi skal se i de følgende dogmene, i motsetning til å ta dem opp hver for seg og nå dem ved å trekke inn alle dagens kritiske problemstillinger. Dette er scenarier som må sammenlignes og evalueres grundig, og de må alltid koordineres i sin helhet.

Uansett er befolkningsnedgang eller -reduksjon en av grunnene til at det tar så lang tid før prosjektet er fullt implementert.

Det forventes å ta ett eller to århundrer å komme tilbake til det befolknings- og territorietetthetsnivået som har økt de siste 50 årene. Det eneste som er planlagt for å oppnå dette, er å oppmuntre til og opprettholde fødselsraten rundt 1,5 så lenge det tar, over hele verden. Det er noen nasjoner som allerede i flere tiår har konstatert at de til og med ligger under denne indeksen. Så siden dette er en naturlig atferd som allerede er på plass, bør det ikke skremme for mange veltenkende mennesker.

Ved langsomt å gjenvinne eller nærme seg disse verdiene, uten traumer, vil fødselstallet være en funksjon av den maksimale stabiliteten i den fastboende befolkningen; mest sannsynlig en fruktbarhetsindeks per fruktbar kvinne på rundt 2, eller litt høyere, for å møte og opprettholde nullvekst.

Nasjoner som ikke er i stand til å oppnå og opprettholde en planlagt fødselsrate som er tilstrekkelig til å oppfylle denne reduksjonen, vil uansett kunne delta i prosjektet, men med passende prioriteringer som først og fremst bestemmes av mangelen på forsinket utjevning med resten av verden. Det fjerde kapittelet inneholder ytterligere innsikt og forklaringer. La oss nå gå videre med heksakalenderen. Vi er bare ved begynnelsen.

2) Mer kvalitet

Det som står i det forrige dogmet, spesielt når det gjelder stabilitet, skal ikke tolkes som et statisk eller ubevegelig miljø, men som en evig likevekt mellom alle komponenter eller aspekter av planeten. Dette dogmet tydeliggjør hvilke beslutninger som må tas for å legge grunnlaget for den neste naturlige evolusjonen. Det grunnleggende og primære målet med prosjektet er å aktivere og perfektionere forholdene slik at alle kan ha og forbedre sin levestandard, og bringe den opp på et minst akseptabelt og tilfredsstillende nivå, samtidig som den forblir anstendig. I tillegg til å garantere grunnleggende aspekter, stadier og behov som mat, sikkerhet, omsorg fra vugge til kiste, garantert arbeid og tilstrekkelig inntekt, må hver enkelt finne seg selv og føle at han eller hun er en deltaker og hovedperson i et miljø som bidrar til hans eller hennes personlige og progressive oppstigning eller plassering i Marlow-pyramiden. Disse målene er en del av den enkeltes rettigheter, men de er også forbundet med og gjennomsyret av ansvarlig gjensidig respekt.

Å øke og forbedre kvaliteten er ikke begrenset til den personlige sfæren, men er kontinuerlig og gjelder alt som kan forbedres. Økt miljøkvalitet er den overordnede grunnforutsetningen for å holde planeten beboelig så lenge som mulig. Er det nødvendig å minne om at de pågående klimaendringene varsler og forutser en ustoppelig systematisk forringelse eller ødeleggelse av våre unike habitater? Noen snakker allerede om økocid, som venter bak døren og er i ferd med å banke på.

3) Mindre mengde

Dette dogmet har som mål å unngå sløsing med jordens ressurser. I praksis produseres det bare nok til å sikre at lagrene av alle ressurser som er i bruk på alle nivåer i den nye strukturen, holdes høye. Å bevare alle tilgjengelige ressurser så lenge som mulig er og blir en grunnleggende og unngåelig forpliktelse for å nå prosjektets mål. Avfall anses i økende grad som ulovlig og må bekjempes mer aggressivt som en potensiell kilde til ustabilitet. Hvis vi skal løse problemer, må vi gjøre alt vi kan for å unngå å skape dem. Vi legger til rette for planlegging, produksjon og distribusjon av nødvendige varer (konsolidert forbruk) og sørger deretter for riktig gjenbruk av dem, også ved å disponere alle territorier med en numerisk proporsjonal og stabil befolkning. Denne fornuftige bruken skaper forutsetninger for best mulig langsiktig bevaring og gjenbruk av begrensede tilgjengelige ressurser, og maksimerer den sirkulære økonomien samtidig som vi unngår unødvendig avfall og større uberettiget sløsing. Når det brukes sammen med de to foregående prinsippene, oppnås de beste resultatene.

Det kan oppsummeres som "å leve bedre med mindre", noe som er universelt akseptabelt og gjelder for alt og alle.

For å øke tilgjengeligheten av ulike ressurser og samtidig sikre et anstendig liv for alle, må man: utvikle resirkulerings- og gjenvinningstiltak i stor skala, eliminere avfall og fokusere på å redusere det marginale bruksnivået.

Med andre ord, bruk bare det som er nødvendig. Akkurat som vi gjør med salt. Ikke for lite, men heller ikke for mye.

Det eneste viktige unntaket fra denne første trioen av dogmer er de strenge kravene i det sekstende dogmet, RUM, men det er en annen historie, der overholdelsen og utviklingen av alle allmenngyldige regler og prinsipper kan tilsidesettes; målet rettferdiggjør etterspørselen og ressursbruken. UBI MAIOR MINOR CESSAT, det er ikke et enkelt valg.

4) STABILITET.

Det er viktig å slå fast at begrepet "stabilitet" ikke har noen referanse til eller sammenheng med betydninger som "blokkering av evolusjon" eller "veksthemming", og det har heller ingen bindende "påkalling av global statiskhet". Adressene til de tre foregående punktene i heksadekalenderen må alltid huskes. Den korrekte tolkningen er å gi det betydningen "KONSISTENT, SOLID OG DELT REGULARITET", spesielt innenfor rammen av den naturlige evolusjonen. Resultatene av en gradvis forbedring må aldri føre til at det allerede oppnådde og etablerte nivået av solid og stabil fremgang reduseres eller svekkes.

Prosjektets høye mål kan ikke realiseres eller opprettholdes uten en absolutt og permanent forutsetning om solid stabilitet. Oppnåelse og opprettholdelse av maksimal stabilitet er en uunnngåelig forutsetning for å kunne gå fremtiden i møte med fred og ro, selv i møte med alle dens ulike sykliske kriser.

Det er å foretrekke å gjøre gradvise fremskritt samtidig som man nøye evaluerer og veier de globale effektene, fremfor å forhaste seg med å implementere delvise, selv tilsynelatende gunstige, endringer.

Dette privilegiet blir en forutsetning for at livet på planeten skal kunne overleve og bevares på en stabil måte. (PPPPP)

Eventuelle avvik fra retningslinjene, i den grad de forekommer, kan være et tidlig varselsignal, som kan foreslå og kreve korrigerende tiltak på ulike nivåer.

Per definisjon er de mest pålitelige termometrene for informasjon og diagnose av globale trender og stramhet øyeblikkelige og globalt spredte stabilitetsindekser.

De er ikke bare gjentakelser av tidligere dogmer.

Også disse har å gjøre med volumer som overskrider nivåer der grensenytten avtar, noe som resulterer i overflødige produkter med avtagende nytte eller behov, og dermed for det meste genererer avfall, en atferd som står i sterk kontrast til et av hovedmålene med prosjektet, som, hvis du husker riktig, er å sikre anstendig levedyktighet i hvert hjørne av denne flåten så lenge som mulig.

Følgelig bør stabilitet defineres som tilstrekkelig robusthet og koordinerte forhold etter tilsiktede oppgraderinger, modifikasjoner og forbedringer.

Hvis vi legger til og integrerer neste dogme, kan helhetsbildet fremstå som enda klarere og mer forståelig.

5) Gjensidig respekt

Alle beboere har de samme rettighetene og pliktene og forventes å bruke og respektere dem.

Hele systemet, inkludert strukturen, lokale myndigheter, informasjonsteknologi (dogme nr. 9) og befolkningen, er utformet for å oppmuntre til anvendelse, deling og overholdelse av REKIPROKAL RESPEKT i alle dens former og manifestasjoner.

Tolkningen og anvendelsen av den blir i stor grad hjulpet av det faktum at alle jordens innbyggere observerer og deler den samme heksadekalenderen samtidig.

Det er en juridisk bindende og nødvendig "Conditio sine qua non". En pakt som baner vei for og gjør det lettere å oppnå de foregående dogmene og forstå de andre. Resultatet er at full utnyttelse av den gjør det mulig å realisere og bevare de 5 P-ene (Prosperous Perennial Peaceful Planetary Permanence).

De fleste individuelle rettigheter og plikter trenger ikke å skrives om fra grunnen av, men heller oppdateres eller suppleres for en felles justering oppover.

De grunnleggende begrepene ble introdusert i begynnelsen av dette kapittelet. Jeg er klar over at dette ikke er en uttømmende presentasjon, men snarere en foregripelse med det ene formål å introdusere og orientere om dem på dette stadiet. Jeg kan bare anta at de vil bli listet opp i den andre boken og grundig beskrevet i den tredje.

Jeg tror på gjensidig forståelse for å redusere vanskelighetene med å fullføre utarbeidelsen av disse retningslinjene, som først og fremst må følge generelle regler samtidig som det tas hensyn til lokale skikker og kulturer.

Det planlegges ulike tiltak for å bringe dem i samsvar med den nye virkeligheten, blant annet intervensjoner og deling av homogene og konsekvente mennesker og organisasjoner som også representerer alle historiske realiteter og instanser som har oppstått i områdene, men som er omtolket i lys av det nye globale panoramaet.

6) SELVSTENDIGHET/MILJØMESSIG BÆREKRAFT FOR MAT, KM0

Hvert enkelt territoriums primære mål, med relativt ansvar, er å sikre og garantere sin egen bredere KM0-selvforsyning. Dette gjelder i hovedsak begge de store sirkulære ressursene, fra mat til energi. Der det ikke er mulig eller hensiktsmessig, bør man gradvis søke å oppnå selvforsyning i tilstøtende områder på samme territorielle nivå og deretter, om nødvendig, på høyere nivåer.

Det autarke målet i KM0 gjelder først og fremst primære og grunnleggende matressurser, som avlinger og husdyr, men også energikilder, spesielt fornybare.

Det er da underforstått at vi må prioritere utviklingen av et diversifisert og selvforsynt landbruk på alle territorielle nivåer, som tar hensyn til lokale interesser og bruksområder, men som alltid er koordinert med de høyere nivåene i strukturen.

Fordelene er mange. Blant de viktigste er: en ansvarlig bevissthet om verdien av egne ressurser, forsiktig produksjon av bare det som er nødvendig, og begrensning av logistikkostnader som er overflødige og rett og slett ikke mer nødvendige.

Andre typer investeringer kan bare gjøres i alle LAs (Local Administration) og deres LAPs (Local Administration Planning) hvis disse selvforsørgelsesmålene allerede er oppfylt.

Investeringer og tiltak er eksplisitt angitt i hver enkelt kommunes prioriteringsliste.

Hele denne selvforsyningsstrategien tar sikte på å redusere risikoen og problemene som utløses og forårsakes av potensielle sultkatastrofer, på alle nivåer fra lokalt til globalt, forårsaket av ulike kilder, på ulike tids- og geografiske skalaer. maksimal regenerativ åpenhet i landbruket, som gradvis vil erstatte intensivt landbruk Dette bevarer og utvider bruken av begrensede, men stadig mer verdifulle naturressurser.

Samtidig vil begrensning av kostnader og sløsing med andre ressurser, fra produksjon til distribusjon, sammen med fullstendig resirkulering av avfall av alle slag, fremme, utfylle og konkretisere flerårig global bevaring og samtidig forbedre de naturlige miljøkvalitetene fra starten av.

En av indikatorene på stabiliteten og fleksibiliteten i den lokale motstandsdyktigheten er et føre-var-mål for selvforsyning og produksjon av lokalt forbruk av kun det som er nødvendig på hvert territorialt nivå. Det bør også sikre tilstrekkelig selvforsyning i ulike krisesituasjoner og minimere avhengigheten av eksterne kilder. Jo mer disse standardene, som er nødvendige for lokal overlevelse, opprettholdes, desto mer reduseres de territorielle forskjellene, noe som resulterer i en balanse med generell stabilitet og en mer naturlig gjensidig respekt.

Det er klart at hvis disse målene, som kan klassifiseres som naturlige behov, blir verdsatt og verdsatt i hvert enkelt område, anerkjennes og forstås universaliteten i disse intensjonene, og ingen kan betrakte seg selv som unntatt eller ekskludert i det daglige.

Det burde være klart for deg at dette dogmet, når det kombineres med de foregående, også bidrar til å øke og konsolidere den globale stabiliteten.

Her er vi, og vi kommer til å bli værende lenge på denne unike, isolerte og stadig mer veldefinerte flåten. Hvis vi ikke innprenter denne sterke representasjonen i alle deler av prosjektet, spesielt i heksadekatalogen, hvis vi ikke plasserer hvert av dogmene på sin rette plass, risikerer vi å miste ikke bare vår samtid, men også kontrollen over fremtiden.

Begge deler er ikke konklusjoner å være stolt av.

Derfor må hvert pyramideformet nivå (neste dogme) administrere seg selv med så mye lokal autonomi som mulig, samtidig som de høyere nivåenes privilegier holdes intakt.

Å respektere og sikre fullstendig grunnleggende autonomi er til fordel for hver enkelt administrativ enhet. Det vil si at hver enkelt LA styrer seg selv fritt innenfor rammene av sin egen tilgjengelighet og sine egne oppgaver, samtidig som de følger de anerkjente og allerede aksepterte reglene på høyere nivåer.

Det vil være en god praksis å opprettholde tilstrekkelige og adekvate beredskapslagre av alle slag på høyere territorielle nivåer for å sikre seg mot variasjoner eller uforutsette hendelser. Lokal selvforsyning, snarere enn global autonomi, er derfor å foretrekke når det gjelder mat, energikilder og alt annet som anses å være av primær eller vital betydning.

Dette utelukker ikke integrasjon og handel med andre territorier, og det begrenser heller ikke varebevegelser mellom dem. Det vil alltid være behov for logistikk, men trenden er at den i mindre grad brukes globalt og i større grad lokalt, se KM0 og studiens hovedmål.

Dette dogmet forutsetter motiverte og betydelige investeringer i fornybare energikilder som vind, sol, hydrogen, fusjon og andre lignende energikilder.

Kull, olje og gass vil være de første som fases ut. I flere tiår burde dette ikke bare ha vært innlysende, men også blitt satt ut i livet, fordi det er av største betydning for planetens selvforsyning med energi, uansett hvilken blanding av alternativer som blir valgt.

I grove trekk utgjør dette de grunnleggende forutsetningene, premissene og målene for prosjektet. Resten av heksadekatalogen og resten av denne boken må forholde seg til, observere og overholde disse seks første prinsippene.

7) ADMINISTRATIV PYRAMIDESTRUKTUR APS

Fra nå av anses den nye integrerte og nødvendige strukturen som uunnværlig for å få til en virkelig omfattende endring.

Når det gjelder det faktiske forholdet mellom nasjonene, er det nødvendig å forutse og forutse at den nye administrative strukturen vil bli satt sammen fra grunnen av, på et nivå som er likt for alle, med like fullmakter og en passende grad av autonomi, for deretter å stige strukturelt til den er konsentrert og forent i det globale toppmøtet (nedenfra og opp).

Gjennom dette prosjektet forvandles jorden til et unikt og globalt APS, men ikke et selskap, men snarere et samfunn for innbyggerne.

For å forklare det bedre for alle, ikke bare de som er involvert i selskapsrett, kan vi si at med denne strukturen blir hver innbygger automatisk eier av en (ikke-overførbar) aksje og nyter godt av alle rettigheter, samtidig som han eller hun aksepterer selskapets mål, les og plikter.

Enkelt sagt vil vi alle være interessenter med samme ansvar, rettigheter og plikter når det gjelder både ambisjoner og oppgaver.

For å implementere og anvende de seks foregående punktene på en positiv måte må vi skape nye administrative, organisatoriske og funksjonelle strukturer. Med denne presentasjonen går vi inn i prosjektets strukturelle område. Aktivering, bruken og utnyttelsen av denne unike administrative strukturen må oppfylle og anvende globale regler og normer som er nødvendige for distribuert stabilitet. Med hele kloden som mål finnes det ikke noe alternativ til en forvaltningsstruktur som er basert på en konføderasjon av individuelle lokale myndigheter med en fraktalt gjentatt pyramidestruktur på hvert nivå, men med ett enkelt globalt felles forvaltningsverktøy.

Jeg tydeliggjør min personlige tolkning av skillet mellom føderasjon og konføderasjon i skillet jeg fant mellom å bestille og å koordinere.

I henhold til min oppfatning og visjon har de lavere nivåene i føderasjonen myndighet til å forvalte og anvende det som er bestemt ovenfra med begrensede variasjoner, mens i konføderasjonen er hvert territorium selvforvaltende i full autonomi, og alle de høyere strukturelle nivåene sameksisterer i gjensidig respekt og aksepterer og respekterer sine ulike komponenter. Retningslinjene nedenfra krysses, konvergerer og blandes proporsjonalt, men beholder sin opprinnelige opprinnelse, slik at de alltid representerer og gjelder for alle underliggende realiteter.

Forskjellen kan virke liten, men som jeg allerede har sagt, er det ikke det samme; å beordre er å pålegge generelt ovenfra, mens å koordinere er å administrere og forvalte lokale skikker og tradisjoner, men alltid innenfor felles regler. Jeg støtter sterkt denne personlige konføderale modellen, med felles mål og avtaler som implementeres og tilpasses på lokalt nivå.

Jeg er overbevist om at vi er på god vei til å legge fortiden bak oss. Det er på tide å prøve noe nytt, noe virkelig innovativt.

Er ikke dette i det minste i tråd med resten av prosjektet? Er det i det hele tatt mulig å forestille seg at man kan løse alle dagens problemer, særlig de sosioøkonomiske, samtidig som man bevarer alle dagens realiteter intakt, inkludert de administrative strukturene, eller i det minste beholder de samme fremgangsmåtene, prosedyrene og rettighetene?

Med tanke på hva som står på spill, betyr ikke det å forutse vanskeligheter og å handle deretter at vi blir engstelige, men at vi søker veloverveide og velbegrunnede løsninger med det ene formål å oppnå en naturlig og betryggende ro. Planeten roterer regelmessig, men fremtiden, eller rettene sagt vår fremtid, avhenger helt og holdent av oss; vi må til enhver tid være dens arkitekter. Hvis vi ikke innretter den så godt vi kan, vil vi fortsatt leve, men passivt tilpasse oss det vi finner.

Den store endringen i prosjektet innebærer at alle aktiviteter forventes å bli omdannet til en ny ledelse og administrasjon innenfor et enkelt APS som opprettes, styres og støttes av grasrota gjennom de lokale myndighetene, dvs. de nåværende kommunene.

Hele strukturen bygger på en administrativ pyramide, med kontroll- og beslutningsnivåer som genereres og rapporteres oppover, med utgangspunkt i det nivået som ligger nærmest innbyggerne.

Med LA mener jeg kommunale myndigheter, men også de som er knyttet til høyere nivåer som grupperer dem sammen, noe som resulterer i stadig større territorier. Med utgangspunkt i det øverste nivået tar hvert nivå seg av fordelingen av planetariske mål, degraderer dem i nivåene under, kombinerer dem i forhold til realitetene som utgjør dem, og representerer deres forekomster og uttrykk i de høyere nivåene.

Over kommunenivået er strukturelle administrative konvergenser konseptuelt og operasjonelt virtuelle, det vil si at de er en syntese og oppsummering av realitetene på de lavere nivåene.

Sammensetningen eller antallet nivåer mellom strukturens base og topp kan variere avhengig av den territorielle virkeligheten, men dette bør ikke forringe eller undergrave den fullstendige og gjennomtenkte representasjonen på hvert nivå.

Med utgangspunkt i det mest grunnleggende nivået blir hvert område representert og veid med to verdier: stemmene til flertallet og stemmene til de andre, såkalte minoriteter, som, som begrepet antyder, er kvantitativt underlegne, men som likevel representerer en orientering eller politisk administrativ adresse i forhold.

Denne konfigurasjonen kan være en indikasjon på en administrativ strukturkonfigurasjon.

Administrative nivåer inkluderer:

- 1) **Kommune**
- 2) **Kommunale bydeler**
- 3) **Provinser**
- 4) **Provinser Grupper**
- 5) **Regioner**
- 6) **Regioner Grupper**
- 7) **Land**

Nasjonale grupper (underkontinenter)

- 9) **Kontinentene** 10)

Planeten

Målet er å nivellere, standardisere og forbedre den generelle tilfredsstillelsen av kollektive behov som oppstår nedenfra, med utgangspunkt i toppen av strukturen. Hvert nivå kan vise, foreslå og fremme tilpassede variasjoner av parametrene som er relevante for sitt område. Etter hvert som man beveger seg nedover i strukturen, rettes oppmerksomheten mot både individuelle og kollektive behov. Her kombineres og smelter prinsippene for lokal autonomi sammen med de nye resultatene av koordineringen på høyere nivå.

Hele strukturen styres fra grasrota, som er det eneste nivået som er direkte involvert i stemmegivningen. Alle kandidater til administrative stillinger må ha erfaring som er relevant for det nivået de stiller til valg på.

Resultatene av avstemningen på grasrota, som alltid må respekteres og tas i betraktning, vil møte andre realiteter i andre sammenflytende territorier, som kan eller må slå seg sammen, og dermed syntetisere sine respektive særegenheter til nye parametere/standarder, før eller senere i fremveksten av strukturen.

Disse nye felles parametrene vil bli brukt på lavere nivåer og vil også bli representert og vurdert på høyere nivåer.

Jeg legger stor vekt på å definere og definere basisnivået, fordi jeg er overbevist om at jo fastere fundamentet er, desto bedre blir stabiliteten til de øvre nivåene i systemet, som samlet sett kan gi funksjonelle garantier uten tidsbegrensninger.

Temaet er viktig og grunnleggende. Foreløpig forventer jeg ikke at alt skal kunne forstås på noen få linjer eller sider. Jeg tror det er tilstrekkelig å gi en rask oversikt over situasjonen. Deretter vil vi, som planlagt og i samarbeid med andre, gå videre til en fullstendig definisjon av alle strukturelle og operasjonelle aspekter ved prosjektet.

På grunn av konsentrasjonen av alle administrative kontroll- og verifikasjonsaktiviteter fortjener denne strukturen tilstrekkelig oppmerksomhet og vurdering.

I stedet for å vise til aktuelle eller historiske referanser, ser jeg det som en ny tolkning og kombinasjon av en flerlags global sosioøkonomisk konføderasjon.

GAIS står for GLOBAL ADMINISTRATIVE INFORMATION SYSTEM.

Mange forbinder begrepet "Big Brother" fra Orwells 1984 med et undertrykkende kontrollmiljø som passer for et diktatorisk regime. Men ikke i dette tilfellet. Det er mer hensiktsmessig å se på begrepet ut fra hva det vil gjøre i dette tilfellet. Så selv om GAIS som struktur vil posisjonere seg som en storebror, vil den likevel opptre som en god bror.

Det er et stort ord, men det beskriver nøyaktig det ene hele settet med programvare og maskinvare som skal fungere i ALLE administrasjoner, fra den pyramideformede basen i nettverket til toppen. Dette er mål, målsettinger og retningslinjer som skal omsettes til hensiktsmessige prosedyrer, strukturer og dataflyt for å sikre og beskytte en optimal og koordinert integrering.

Hele prosjektet kunne ikke vært skapt og utformet uten GAIS, eller andre lignende støttetjenester.

Så jeg vil gjerne skrive noen notater om det, og prøve å illustrere alle mulighetene som oppstår ved full bruk. Igjen, dette er bare innledende betraktninger, og dermed rent veiledende, men vil bli ordentlig fullført og raffinert, som alt annet, i de to neste bøkene.

Kun en liten gruppe høyt spesialiserte ledere vil være ansvarlige for å etablere, definere og implementere denne massive strukturen. Den vil også stå for opplæring av operatører, support og, når den er ferdig, for eventuelle oppdateringer eller endringer. Den administrerer, samler inn, verifiserer, overvåker og informerer om alle registreringsoperasjoner, -handlinger, -beslutninger, -prosedyrer og tilhørende gjennomførbarhets- og hensiktsmessighetskontroller om de er i samsvar med det aktive LAP (Local Administrative Project). Ved å bruke dette verktøyet overalt, fra bunnen til toppen av pyramiden, oppdateres alle innlagte data og behandlingsindekser i sanntid, noe som gjør det mulig med en så rask, smidig og ansvarlig egenforvaltning som mulig.

Hele administrasjonen bruker og stoler på det allestedsnærværende GAIS, den eneste globale sertifisøren og kontrolløren, for initiering, veiledning og styring mot stabilitetsmålene. (5PHF)

Denne imponerende IT-strukturen vil også foreslå, gi råd om og inspirere til de mest hensiktsmessige initiativene og tiltakene som bør iverksettes for å finne hensiktsmessige løsninger, samt ulike alternativer og måter å finne mer hensiktsmessige administrative løsninger på.

Den grunnleggende programvarekomponenten består av flere svært integrerte moduler som gir høyeste grad av personverndiskresjon. Den fungerer på et rent sonenettverk, og er avhengig av flere lokale servere som er i kontakt med og brukes av beboerne.

Over basenivået er anlegget konseptuelt sett privat og utelukkende dedikert til behandling, overvåking, revisjon og oppdatering av hele timeplanen.

Disse lokale serverne danner grunnlaget for den globale IT-pyramidestrukturen (nedenfra og opp). Denne strukturen representerer ekte globalisering, med fri og transparent flyt av data og informasjon. Hva GAIS er for hele nervesystemet, er de ulike lokale administrasjonene for ryggraden. Funksjonaliteten er jevnt fordelt i hele strukturen, noe som øker garantien for gjensidig regularitet. Dette skyldes det faktum at nye aktivitets- og utviklingsparametere fra prosjektets vinnende lokalvalg legges inn og settes på den aktuelle serveren etter nye lokaladministrative runder.

Størrelsen på parameteroppdateringene er begrenset; små prosenter er alltid innenfor de tildelte og aktive vinduene for det aktuelle nivået/området. Før den legges frem for velgerne, må hele PAL-en godkjennes av GAIS, som avgjør og sertifiserer

gjennomførbarheten innenfor de øvre nivåene i strukturen.
Forslagene til de forskjellige PAL-ene vil deretter bli

avvises med mindre de presenteres i et gjennomførbart program. Velgerne vil da kunne velge mellom PAL-er som allerede er gjennomgått og klassifisert som egnede; valgresultatet vil belønne den PAL-en som er mest anerkjent som egnet og akseptert av innbyggerne. Den lokale GAIS garanterer og sertifiserer gjennom sin kapillærtjeneste at den sittende administrasjonen vil følge den PAL som er foreslått og valgt i løpet av valgperioden, og dermed legge til rette for den planlagte implementeringen.

Programmet, eller valgløftene, vil som forventet bare bli presentert hvis det består PALs test av hensiktsmessighet og gjennomførbarhet, og bare i dette tilfellet kan det velges av flertallet av velgerne. Gjennomføringen vil bli overlatt til den nyvalgte konsernsjefen og hans stab. Mindretallet har det institusjonelle ansvaret for tilsyn og etterlevelse. De valgte GE-ene har alle verktøy til rådighet for å holde seg informert og deretter evaluere og bedømme individuell atferd fra sitt perspektiv. Med disse verktøyene har alle LA i hele strukturen mulighet til å konsultere det samme verktøyet, vel vitende om at hver eneste transaksjon vil bli kontrollert, gjennomgått og validert direkte og i sanntid av mellomledet (høyere nivå) i henhold til parametrene som er satt på forhånd (LAP). Fordi programvarepakken er unik og ikke kan endres, kan hver enkelt LA operere i visshet om at den er gjenstand for mulig og kontinuerlig krysskontroll. Dette gjelder alle, så hele pyramidestrukturen administreres i et miljø preget av gjensidig respekt på grunn av den utbredte tilstedeværelsen av GAIS. Når Big GAIS brukes til disse formålene, kan det derfor ikke klassifiseres som en tyrannisk eller undertrykkende struktur, men snarere som en ekte storebror som sørger for stabilitet og maksimal åpenhet, og som varsler om uregelmessigheter, ubalanser og ulikheter i de ulike LA-ene på de ulike kontrollnivåene.

Det beste demokratiske uttrykket oppstår når hele innbyggerbasen kan holde seg fullstendig oppdatert, uten hemmelighold, og informeres i sanntid om administrative aktiviteter både lokalt og i hver enkelt del av den administrative pyramiden.

Selve handlingene bør ha en klar fremstilling med mulige grafer, enkle forklaringer og kommentarer med progressive nivåer av forståelighet for å forbedre lesbarheten. Hver enkelt posts varighet i databaser er konseptuelt evig, men den er mer avhengig av den til enhver tid gjeldende masselagringsteknologien. Det

var opprinnelig kun ment som en datastruktur for territorielle administrasjoner. Vi organiserte prosjektet for å administrere og lagre alle administrative operasjoner, men etter hvert som prosjektet skred frem, utvidet vi omfanget til å omfatte all interaksjon med innbyggerne. Resultatet er at alle kommersielle og finansielle transaksjoner er fullt sporbare.

Det er ikke nytt, men har blitt vanlig å avtale at alle transaksjoner som involverer brukskonto eller kredittkort allerede spores, mens kontanttransaksjoner allerede er begrenset på ulike måter og vil bli ytterligere motarbeidet.

Som du ser, er alt dette allerede i gang, og i nær fremtid vil det bli stadig flere begrensninger og motsetninger i bruk og sirkulasjon av kontanter, særlig når det gjelder store beløp. Hvis denne trenden fortsetter, vil lovgiverne bli stadig mer opptatt av sirkulasjon, bruk og besittelse av kontanter. Kontanter vil gradvis bli en foreldet, sporadisk og uvanlig betalingsmetode om 100 eller 200 år.

Massive kampanjer og tilbud, for eksempel cashless eller cashback, elektroniske betalinger, kort, QR-koder og lignende, vil gradvis bli implementert. Videre fortsetter vi med å trekke store papirpenger ut av sirkulasjon, og dermed bruken av dem, eller med restriksjoner på transaksjoner som overstiger et visst kontantbeløp. Begrensninger som allerede er på plass, og som vil forbli på plass til målet er nådd Vil alt til slutt og bare være sporbart? Svaret ser ut til å være åpenbart, og den eneste usikkerheten er variabelen "når".

Det er bare et tidsspørsmål før sporing og tilhørende åpenhet blir foreslått, innført og til slutt akseptert og brukt som den eneste måten å betale på.

På grunn av de nåværende begrensningene vil pengene være blokkert lenge før den forventede eller ønskede gjennomføringen av prosjektet, som vil ta flere århundrer.

Dette er en trend som er notert i denne studien, og som vil konvergere i fremtiden etter hvert som implementeringen skrider frem.

I løpet av den tidsrammen som studien ser for seg, vil alle innbyggere i løpet av generasjoner være behørig "banket", men hos lokale myndigheter, der alle tjenester tilbys til en kostnadsfri 0,00-pris. Hver transaksjon, alle i samme og unike valuta, foregår mellom en overfører og en mottaker, som oppdaterer tilgjengeligheten i sanntid og holder diskret oversikt via

den nye QR-koden, smarttelefoner, digitale betalinger, nærhet osv. etter å ha bestått de formelle kontrollene. Basert på de oppnådde fordelene og det demonstrerte engasjementet, vil de lokale myndighetene opprettholde tilgjengeligheten av utgifter for hver innbygger.

Jeg blir aldri lei av å minne om at hele prosjektet er rettet mot og betinget av de 5 P-ene (Prosperous Perennial Peaceful Planetary Permanence), og at alle systemets enkeltdetaljer må tolkes i dette perspektivet.

Evalueringen av fordelene som kan oppnås, er også en funksjon av lokale mål og indekser: autonom stabilitet, dekningsgrad, tjenestetilbud, ressursforvaltning og så videre.

For å dosere, regulere og fordele tilgjengeligheten av individuelle utgifter bruker hver lokale administrasjon en tilpasset tabell, som varierer etter CCNL-type (nasjonal kollektiv arbeidsavtale), ikke bare med utgangspunkt i minimumsbasen, men også med forslag til ulike nivåer, generelt utvidet til alle innbyggere, for hver type ansettelse. GAIS håndterer alt i full åpenhet ved hjelp av lokale parameteriseringer.

Hvis en transaksjon fortsatt kan spores i GAIS, betyr det at den først ble formelt verifisert og deretter korrekt behandlet.

Kan du gi meg noen eksempler på ulike typer kontroller?

A-Identifiser de involverte partene, samt den faktiske tilgjengeligheten av verdiene som skifter eier, og gi en detaljert beskrivelse av transaksjonen. Mer detaljert informasjon vil være tilgjengelig i den andre eller tredje boken. Inntil videre er det tilstrekkelig å merke seg at dette første trinnet allerede begrenser, avviser og avverger forsøk på svindel, bedrageri eller andre ulovlige og dermed uautoriserte transaksjoner. Dette innebærer imidlertid ikke automatisk at alle registrerte aktiviteter er helt lovlige. I mellomtiden kan forekomsten av unormale eller uregelmessige operasjoner i ulike former utløse passende rapporter som foreslår ytterligere undersøkelser, verifikasjoner og kontroller. Fullstendig åpenhet og konsultasjon i datastrukturen for hver enkelt rent administrativ handling forbedrer dessuten den gjensidige tilliten, garantien, påliteligheten og troverdigheten i forhold til resten av strukturen.

9) LA-Lokal administrasjon

Som tidligere nevnt er den globale administrasjonen representert ved et samfunn for innbyggere (SfI). Som et resultat av dette finner vi på det mest grunnleggende territorielle nivået administrerende direktører, som for tiden er ordførere, borgermestere og så videre. De omfatter også personer som rådmenn og bystyremedlemmer.

GE representerer en nødvendig integrativ innovasjon (Great Electors).

Alle kommuner er til for å sikre at alle innbyggere får dekket sine grunnleggende behov, og ikke bare det.

Når denne første forpliktelsen er oppfylt, kan de fokusere på å dekke sekundære behov, både personlige og kollektive.

Basiskommunen er sosialt aktiv og inspirert av en bredere ånd av gjensidighet, og bruker all administrativ autonomi som følger av utfallet av lokalvalg i samsvar med heksadekatalogen.

Åpenhet

Som forventet bistår og administrerer GAIS hver fase av en aktivitet eller et administrativt tiltak, og sikrer maksimal åpenhet, ikke bare for innbyggerne eller naboområdene, men spesielt for GE (Great Electors), både på lokalt og høyere nivå. Maksimal åpenhet omfatter ikke bare administratorenes arbeid, men også alle GEs historiske oppførsel i alle konsultasjoner.

Forsøk på tilsløring, mystifisering, juks og bedrag blir motvirket og demontert i møte med denne omfattende åpenheten.

Det blir et konstant "damoklessverd" for administratorer som fristes til å misbruke sin posisjon/myndighet. Samtidig gir den innbyggerne et pålitelig verktøy for å evaluere arbeidet og vurdere gyldigheten av både de oppnådde resultatene og de folkevalgtes innsats og pålitelighet. Med denne undersøkelsen kan vi oppnå full åpenhet, noe som alltid har vært påkalt, etterlyst og i mange tilfeller lovet, men som aldri har blitt realisert i praksis.

Administrerende direktører og kumpaner blir naturligvis valgt.

Kandidater til ulike administrative stillinger, spesielt administrerende direktører, må oppfylle kvalifikasjonskravene. I tillegg til de borgerlige rettighetene må de ha kvalifikasjoner for stillingen og ansvarsnivået de søker på, samt tilstrekkelig og dokumentert erfaring. Det finnes primære og spesialiserte kvalifikasjoner. Den primære eller grunnleggende, som er obligatorisk for alle LA, omhandler grunnleggende administrasjon, mens den spesialiserte, som er valgfri, omhandler spesifikke sektorer som kjennetegner territoriets virksomhet. Begge titlene utstedes på høyeste nivå og inkluderer en periode med praktisk opplæring. Det tilbys tilleggskurs for oppgaver som ligger over det grunnleggende nivået i strukturen. Progressiv opptrapping er en naturlig konsekvens som er nødvendig for å sikre stabilitet på hvert nivå. Disse rettighetene gjelder for alle nivåer og stillinger i organisasjonen.

Det er ikke nok å oppnå folkelig konsensus gjennom valg. Representasjon er én ting, administrasjon er noe helt annet, særlig når det gjelder kvalitet og resultatsikring.

Representasjon

Det er kun grasrota som er involvert i valget, og det er herfra all representasjon og koordinering starter og går videre til toppen (Bottom Up confluence).

På alle høyere nivåer representeres hver LA-virkelighet av sin egen andel av alle dens realiteter (innbyggere, produktivitet, indekser).

Hvert administrativt nivå er etablert og sammensatt basert på tilstedeværelsen av representanter og de relative verdiene til LG-ene som utgjør det.

Hvert LA utnevner minst to representanter, en fra flertallet og en fra mindretallet eller opposisjonen, med stemmevekt, konsensus. Før det stemmes over en forvaltningsakt, må den behandles og evalueres av alle de underliggende LA-ene. Dermed har "representantene" en funksjon som kan sammenlignes med ambassadører.

Det er verdt å merke seg at det kun er planlagt virtuelle møter, med delvis utelukkelse på det mest grunnleggende nivået, slik at hvert enkelt nivå forblir på sitt eget territorium. Resultatet er at hvert nivå over basisnivået alltid rapporterer og representerer alle verdiene i realitetene på de lavere nivåene. Hvert nivå fungerer som et rent koordineringssenter, som bedre harmoniserer, balanserer og reduserer

utjevne forskjellene mellom de lavere nivåene, og heve kvaliteten der den synes eller viser seg å være mangelfull.

Det samme målet er involvert og følger den pyramideformede veien til toppen. Hvert territorialt nivå må først gripe inn administrativt for å heve indeksene for de enkelte territoriene, sammenligne og utjevne dem med territorier på samme nivå, eventuelt slå sammen og forene verdiene og forkorte avstandene mellom dem.

Det er verdt å gå gjennom de seks første dogmene på nytt.

LA tar direkte og ubetinget ansvar for alle beboernes forventninger og behov.

Hvert enkelt forvaltningsnivå er også ansvarlig for å planlegge sysselsettingsbehovet og for å implementere og overholde LAP. Det betyr at de må planlegge tilbud og etterspørsel, først utdanning, deretter yrkesopplæring og til slutt sysselsetting eller omfordeling. Både stabilitet og utvikling er avhengig av denne viktige tjenesten.

Hvert nivå over basisnivået vil gripe inn og operere med "GOOD and BAD"-analyser, det vil si utarbeide sammenligningstabeller der de beste dataene, faktorene og indeksene fremheves (øverst) og de dårligste fremheves (nederst). Dette vil gjøre det lettere å iverksette tiltak som tar sikte på å tette gapet til etternølerne ved hjelp av felles ressurser.

Med utgangspunkt i det laveste nivået må hvert territorielle nivå kvantifisere arbeidstiden for å sikre dekning og drift av viktige tjenester.

Hver enkelt kommune er direkte ansvarlig for å planlegge utviklingen av aktiviteter på sitt territorium. Det primære målet for LA er å sikre at alle innbyggere får et minimumsnivå "fra vugge til grav", så den må garantere ressurser til grunnleggende tjenester (helse, utdanning, sosiale tjenester, kultur- og fritidstjenester) så nær innbyggerne som mulig, og integrere dem med de høyere nivåene i LA (KM0).

Monetære ressurser (dogme nr. 13) sirkulerer først gjennom full sysselsetting og minimumsinntekt (utgiftstilgjengelighet), og fordeler timene til arbeidsledige i aktiviteter på sitt territorium, og griper om nødvendig inn med bidrag som supplerer den lokale minimumsinntekten, som den må gi antall arbeidstimer for yrker i hele landet.

og så sette inn tiltak for å fremme orientering mot spesialiserte yrker gjennom skoler, kurs, praksisplasser og lærlingplasser (PAL).

Så snart de grunnleggende behovene er dekket, stabilisert og sikret, vil LA gripe inn for å åpne og utvikle aktiviteter eller tjenester som utfyller livskvalitetsindeksene. Disse endringene er mulige etter hvert som informasjons-, telematikk- og robotteknologien utvikler seg og reduserer antall arbeidstimer som kreves for å opprettholde tidligere produksjonsnivåer.

På dette tidspunktet vil fritiden bli mer tilgjengelig. Med stabilitet som hovedmål vil arbeidstiden reduseres i takt med at arbeidsmengden reduseres.

Valg til administrative stillinger

Jeg har til hensikt å presentere noen detaljer om lokale administrative runder fordi de vil være de eneste og i de fleste tilfeller globalt gjeldende, noe som nødvendiggjør et mer homogent grunnlag for hele den øvre administrative strukturen.

Jeg mener at reglene er enkle og forståelige, og at de sikrer en bred forståelse av alle beboernes intensjoner, ensartet behandling, global likebehandling, for å sikre og konsolidere grunnlaget for gjensidig respekt.

Den demokratiske ånden konsentreres og kommer først og fremst til uttrykk gjennom valg, som begynner med valget til generalforsamlingen og kulminerer med valget av PAL, som blir lokalt bindende og påvirker tilpasningen av parametrene i de påfølgende administrative rundene.

Valget for å fornye lokalstyret (det eneste valget som folket er involvert i) begynner tre måneder før det forrige utløper.

På det tidspunktet publiserer den avtroppende lokale regjeringen offisielt dataene for forrige periode, indeksene ved starten av runden, de nåværende, med kommentarer, og avslutter med sluttrapporten.

Samtidig offentliggjøres listene over GE-kandidater.

Den stemmeberettigede befolkningen velger GE (Great Electors) to måneder før det egentlige valget.

Et praktisk eksempel med 10 000 velgere kan ha disse to ekstreme grensene: Kandidaten må ikke få mer enn 100 preferanser og ikke mindre enn 10 preferanser. De som ikke når opp til minimumsnivået, kan fordele dem til andre, så lenge de ikke overskrider maksimumsgrensen.

GEs vil bli konsultert bredt gjennom grundige meningsmålinger, som ikke bare vil indikere preferanser om det aktuelle emnet, men også gi en mer detaljert forståelse av de grunnleggende trendene eller retningene.

Som et resultat av dette er valgorganet bare opptatt av to valg: GE og LA.

Lokal administrativ plan (LAP)

Hver koalisjon som stiller til valg, må legge frem en lokal administrativ plan (LAP) basert på administrasjonens siste offisielle tall som offentliggjøres ved slutten av valgperioden. LAP må vise og spesifisere de endelige målene for neste administrative periode, med variasjoner, ombygginger, oppdatering av prosentverdier, inntekts- og utgiftsindeksler og aktivitetskvalitet, alt sammen med en årlig fremdriftsplan.

For å få delta i valget må hvert enkelt LAP først gjennomgå rammeverkets kontroll av innhold og mål, særlig når det gjelder tall.

Jeg husker at bredden på hvert høyere strukturelle nivå's parametervinduer er et kompendium og et uttrykk som er resultatet av de lavere nivåene.

LAP må også inneholde navnene og rollene til de som utgjør LAP (kun navn som er oppført på listen over GE-kandidater er tillatt, selv om de ikke er valgt til dette ansvaret).

Den vinnende koalisjonens LAP godkjennes av bystyret og blir den nye valgomgangens operative LAP.

Som et resultat av dette får den vinnende koalisjonen ansvaret for å implementere sin LAP, som spesifisert i GAIS, mens de andre koalisjonene (minoriteten) automatisk blir ansvarlige for både overholdelse, verifisering og kontroll av LAP-implementeringen, alltid assistert og støttet av den allestedsnærværende GAIS.

Eventuelle endringer i LAP kan gjøres med flertallsvedtak i hele kommunestyret og GE, og i ekstreme tilfeller også av det overordnede administrative nivået, avhengig av og på grunn av uforutsigbare store krefter.

Den store valgmannen (GE) er anerkjent som en representant for nabolaget, aktiviteten osv. Han er en ansvarlig person som arbeider på frivillig basis (ingen lønn) og må ha et minimum av "lisens" for administrative aktiviteter.

Hver koalisjons liste kan bare inneholde personer som er hentet fra den siste GE-kandidatlisten.

Administrativ godkjenning

I minst de to første årene er alle administratorer fast ansatt. Deretter blir evalueringen (måloppnåelse osv.) iverksatt og implementert gjennom en avstemning blant de lokalt valgte GE-ene. Målet med denne evalueringen er å bekrefte eller oppdatere, ved hjelp av et enkelt flertallsvedtak, valgperioden for den lokale styringsrunden, og utvide den fra minst ett til maksimalt fire år.

Territoriell besittelse

Alle LA får eiereierskap til alle ressurser, landområder og bygninger.

Siden hver LA representerer Society for Inhabitants (SfI) på lokalt nivå, er hver innbygger også eier (proporsjonalt) av alle aksjer. Alle lokale ressurser, som forvaltes av distriktskontorene, overlates derfor til innbyggerne gjennom brukerlisenser. Den som til enhver tid er eier eller bruker, mottar automatisk og kostnadsfritt den tilsvarende brukerlisensen til personlig bruk, som ikke kan overdras, bortsett fra ved arv. Alle lisenser kan kun omsettes med LA, aldri mellom enkeltpersoner. Bygninger og landområder (bolig, landbruk, industri osv.) er lisensiert for beboernes aktiviteter i henhold til målene i LAs planer. Eventuelle utgifter til utbedring av bygninger regnes som en investering og dekkes derfor av administrasjonen. En hvilken som helst lisens kan aktiveres, vanligvis gratis eller etter fortjeneste, av den sittende administrasjonen under hensyntagen til lokal tilgjengelighet, mens

opphøvelse krever at minst CL (Local Council) og, i relevante tilfeller, også GEs stemmer. # Politiske organisasjoner.

Siden hele den administrative strukturen styres av et sett med regler og forskrifter som verken kan endres eller omgjøres, spiller de politiske partiene en stadig mer marginal rolle når det gjelder å velge nye mål og tilnærminger, mens de i økende grad vil innta rollen som strømninger og opinionsbevegelser for lokale inngrep og tiltak.

Når det gjelder stabilitet, kan de foreslå og gjennomføre små, fortrinnsvis progressive, lokale endringer. Disse tilpasningene, som er svært lokale i omfang, og som deretter kan utløse justeringer på høyere nivåer, vil bare være mulig med maksimal aksept fra innbyggere, CLs, GEs, av et stort flertall, og innenfor parametrene til det høyere administrative nivået og uten å skaffe en stor innvirkning på den eksisterende LAP. I sistnevnte tilfelle er PAL, som foreslås ved hver fornyelse av administrative kontorer, det riktige og egnede instrumentet.

De foregående betraktningene og fokuset på behovet for å etterstrebe og sikre stabilitet for alle, samtidig som man tillater utøvelse og bruk av autonomi og alltid forbedrer og styrker den gjensidige respekten på alle nivåer, forblir gyldige.

10) BEVÆPNEDE STYRKER

Hvis prosjektet skulle gjennomføres, ville de væpnede styrkene ikke være til stede fordi de er ineffektive, og dermed er de ineffektive ressurser som sløses bort fordi det ikke lenger finnes noen grunn eller begrunnelse for deres tilstedeværelse. Det finnes ingen territorier å erobre eller forsvare.

La meg minne om at et av hovedmålene med prosjektet er å oppnå og bevare en sosial/økonomisk global stabilitet gjennomsyret av gjensidig respekt.

Global militær avmakt anses som den beste og eneste universelle beskyttelsen og garantien for å oppnå og bevare dette ambisiøse og utfordrende målet.

Ved å oppnå et slikt fredsscenario vil motivasjonen som tidligere har utløst alle spenninger og konflikter, uansett om de har vært varme, kalde eller lunkne, endelig forsvinne for alltid.

Gå raskt gjennom kjent historikk.

Erobring, invasjoner og militære okkupasjoner har alltid skjedd av følgende grunner: livsrom for eget folk, rike territorier, tilegnelse av ressurser, gjengjeldelse for tidligere erstatninger eller forsøk på hevn. Som et resultat av dette har det alltid og uunngåelig oppstått tilsvarende motreaksjoner: frigjøring, gjenvinning av uavhengighet og ofte også hevn.

Du må være enig i at det i ytterste konsekvens nesten alltid var den samme musikken, med refrengene fremført AD LIBITUM.

Hvis hver av partene i en hypotetisk konflikt hadde oppdaget identiske levekår, både sine egne og motpartens, eller var avhengig av små ressurser eller styrke for å starte og opprettholde en langvarig krig, ville krigshistoriebøkene sannsynligvis vært betydelig tynnere i flere tomme biblioteker.

Tilstedeværelsen av styrker som ikke lenger er nødvendige, og militære utgifter, selv om det bare er for å forsvare seg selv, kan bare delvis rettferdiggjøres av en hypotetisk neste invasjonstrussel.

Men hvis hele verden ble administrert med åpenhet, med informasjon og krysskontroller av kilder og gjenbruk av

alle ressurser (mennesker, energi, råvarer og så videre), spesielt på bunnen av den administrative strukturen, ville det overalt mangle de nødvendige forutsetningene for i hemmelighet å danne en tilstrekkelig og bekymringsfull væpnet styrke.

Så hvorfor insistere på og bruke ressurser på dens eksistens hvis den, med et snev av ansvarlig sunn fornuft, av alle anses som unyttig?

SALT-avtalene ledet an i denne operasjonen.

Til tross for deres begrensede omfang viste de at dette ikke er et tabu, men en fornuftig og fornuftig atferd som deles av alle.

Det er et spørsmål om å ta opp inspirasjonen og målene for operasjonen, forsterke dem fullt og helt, uten mulighet til å gå tilbake eller trekke seg tilbake.

Fullstendig demilitarisering er en svært delikat og kompleks operasjon fordi den innebærer at man forsiktig og i begrenset grad opprettholder et styrkeforhold som motvirker enhver form for bruk inntil den er fullstendig gjennomført.

La oss prøve å definere de områdene som i fremtiden kan bli med i prosjektet; gruppe A (de gode), gruppe B (de dårlige). Jeg skal forklare hvorfor med en gang: Når 50 % av deltakerne (A) er nådd, kan demilitariseringsfasen begynne, med et paritetsforhold som gradvis vil avta i takt med at de som fortsatt er i gruppe B, sakte vil slutte seg til gruppe A.

Vi snakker om årlige globale militærutgifter som nylig har passert 2 000 milliarder dollar.

Disse verdiene kan resirkuleres og brukes i den direkte re-industrialiseringsprosessen som denne studien legger opp til (robotteknologi, fornybare energikilder) på samme måte som demilitarisering, fordi det ikke lenger er behov for å investere i vedlikehold av et slikt verdiløst verdensomspennende apparat, men som fortsatt eksisterer. Det trengs langt mer enn de resirkulerte 2 billioner dollar til dette formålet. En virkelig gigantisk planetarisk investering som vil kreve og forplikte alle ressurser, både forskning og industri, men alt vil være godt rettfærdiggjort av de flerårige resultatene som kan oppnås.

Disse nye produksjonslinjene kan brukes til å skape og utvikle verktøy for produksjon av fornybare, rene og kostnadseffektive energikilder.

Resultatet er at ren energi, med unntak av den enorme startinvesteringen, i stor grad er gratis, overalt og alltid tilgjengelig, uten å sløse bort og ødelegge stadig mer verdifulle råvarer.

Dagens militærindustrielle apparat egner seg perfekt til å omdannes til robotindustri, og det er enda bedre egnet til romvirksomhet.

Disse nye ressursene og produksjonene vil være omdreiningspunktet for prosjektets territorielle autonomi.

Denne fasen er også en av grunnene til at det tok så lang tid før prosjektet kunne lanseres.

Sivilforsvaret

Alle lokale myndigheter må ha en sivilbeskyttelsestjeneste fra starten av MORPHING-fasen.

Dette omfatter og involverer alle typer ressurser, både materielle og ikke-materielle, som den aktive befolkningen kan gi uttrykk for.

Dette er den eneste strukturen som har ansvaret for å sikre driften av et bredt spekter av tjenester som dekker alle lokale behov, spesielt i nødsituasjoner, ved å aktivere de forhåndsbestemte integrerte intervensjonsplanene for alle mulige lokale krisesituasjoner.

Alle innbyggerne er organisert i én enkelt struktur som står til disposisjon for lokale myndigheter, er behørig utdannet og, om nødvendig, opplært, og er ansvarlige for å gripe inn raskt og direkte i alle nødvendige eller påkrevde tiltak som påvirker, beskytter og forbedrer miljøet, alle lokale realiteter og ressurser. En tjeneste som hjelper deg med å sette dogme 2, 4 og 6 ut i livet.

Ikke bare det, men denne omfattende og konsekvente tjenesten må i alle LA håndtere alle de praktiske aspektene som kan forårsake nødsituasjoner, og dermed håndtere alt fra forebygging til vedlikehold og, om nødvendig, inngrep og påfølgende gjenoppretting. Alt ansvar er og vil fortsette å være lokalt. Det er ingen grunn til å søke det andre steder.

I første omgang kan ineffektiviteten og feilene direkte tilskrives den sittende **presidenten**, og deretter hans

administrative team, men de fritar ikke hele den lokale strukturen, minoriteten, GE eller innbyggerne. Som det fremgår av det 13. dogmet, har alle lokale myndigheter på planeten tilstrekkelige, om ikke rikelig med ressurser til å organisere, forbedre og opprettholde denne beskyttelsen på en effektiv måte.

I tillegg må hvert lokale anlegg ha tilstrekkelige beredskapsavdelinger for å kunne imøtekomme behov og forespørsler fra andre territorier, spesielt naboterritorier.

Lokale administratorer og teknikere bør først og fremst være involvert i å forebygge, håndtere og løse problemer eller nødsituasjoner, med fullt ansvar og tilstrekkelig autonomi.

Selv på dette tidspunktet, avhengig av hvor alvorlig krisen er, forventes det at høyere nivåer i strukturen griper inn.

Hvis alle områder er i stand til direkte og raskt å unngå at et problem oppstår, utvikles og konsolideres et positivt generelt forsvar av lokale antistoffer.

Samarbeid, særlig på territorielt nivå, og gjensidig respekt skaper et sosialt lim som genererer, utvikler og konsoliderer naturlig og effektiv motstandskraft.

Hvert enkelt område må ta tak i alle lokale kriser direkte ved hjelp av alle tilgjengelige menneskelige ressurser. Dette er ikke bare en moralsk forpliktelse som er nedfelt i det femte og fjerde dogmet, men individuell deltakelse anses også som en av innbyggernes universelle plikter, noe som styrker atferd og vaner, samt en stabil lokal kultur.

11) AKTIVITET FOR ARBEIDSFLEKSIBILITET

Hvis vi går tilbake til de første prinsippene i heksadekalenderen, er det klart at hele jordforvaltningen skal holdes adskilt fra romaktivitetene. Når det er nødvendig og påkrevd, vil hele den produktive sfæren bli direkte involvert. Dette må så snart som mulig favorisere en transformasjonsorientering som forbedrer kvaliteten på bekostning av kvantiteten, og som bare produserer det som er nødvendig; det overflødige er, som ordet selv sier, overflødig, unyttig. Vi må legge inn i generasjonenes innprenting viktigheten av å fjerne alle former for avfall, alle former for sløsing, og sist, men ikke minst, maksimal generisk gjenbruk.

Det er klart at all romvirksomhet, som utforskning og bygging av bosetninger, får mest oppmerksomhet og hjelp fra hele jordstrukturen.

Nye scenarier vil oppstå som følge av den teknologiske utviklingen.

Mekanisering, eller enda bedre, robotisering, kombinert med integrering av teleinformatikk, vil redusere behovet for at mennesker er mindre og mindre til stede, samtidig som kvaliteten på produkter og tjenester forbedres.

Et av prosjektets hovedmål er å sikre at alle har en anstendig levestandard. absolutt sikkerhet i tildeling og omfordeling av tilstrekkelig sysselsetting til alle. Løsningen er å akseptere og respektere de ulike situasjonene og omfordele hele det antall timer som kreves for å oppnå stabilitet, til alle lokale menneskelige ressurser.

Dette tydeliggjør og opprettholder både personlige rettigheter og plikter. Balansen mellom å oppfylle og overholde plikter og å utøve rettigheter vil være en indikator på den generelle stabiliteten i hver enkelt stat.

Det primære ansvaret vil være å sikre autonomi eller, om nødvendig, selvforsyning. I den grad disse hovedmålene blir nådd og opprettholdt, vil kommunenes oppmerksomhet gradvis flyttes til alle lokale initiativ av sekundær betydning.

Parallelt med dette skal rettigheter, særlig økonomiske, måles ut fra dette perspektivet, samtidig som personlig engasjement alltid skal tas i betraktning og belønnes. LAs hovedansvar er å planlegge, oppmuntre og støtte den beste bruken av alle ressurser, både menneskelige og andre. Nåværende kompensasjon vurderes og beholdes i det nye lønssystemet. Den individuelle tilgjengeligheten vil alltid variere, men det tas utgangspunkt i et basisnivå som gjør det mulig å oppnå en anstendig levestandard i hvert enkelt område. Når prosjektet kan settes i drift, vil både digital teknologi og robotteknologi ha oppnådd og vil fortsette å oppnå transformasjonen av tradisjonelt manuelt arbeid til en ren overvåkings- og kontrollfunksjon.

Med tanke på stabilitetsdogmet er resultatet en reduksjon i antall timer som kreves og brukes for å oppnå og opprettholde det samme globale resultatet. LA styrer og garanterer maksimal sysselsetting.

Den samme LG sørger for at alle innbyggerne har tilgang til månedlige utgifter (lønn, lønninger, kompensasjonsoverføringer), med utgangspunkt i et verdighetsnivå som er tilstrekkelig og gyldig for hvert område, og som øker basert på kvaliteten og kvantiteten på oppgaven som er valgt eller tildelt.

Som forventet dreier det seg ikke om "lønn", men om "tilgjengelighet av utgifter".

Den vanskelige fasen med å revidere kostnader, satser og ulike prislister, som ligger til grunn for reformen av de månedlige minstebeløpene, er en direkte konsekvens av dette.

"Minimumsutgifter" for å opprettholde en anstendig levestandard lokalt er det eneste referansebeløpet som gjelder for hvert enkelt område. Beløpet kan økes eller suppleres for å gi en mye høyere levestandard, og den eneste begrensningen er A-fondet (dogme nr. 13) eller de lokale selskapenes budsjetttrammer. Denne variasjonen i hvor mye penger som kan brukes, sikrer at det finnes mange forskjellige måter å bruke penger på, også på luksus og superluksus. Det viktigste er å følge dogme 2 og 3.

12) FRITIDSAKTIVITETER: FAMILIE, KULTUR, STUDIER, REKREASJON

Ifølge det første dogmet tilsvarer ikke reduksjonen i arbeidstid som følge av telerobotikk av integrasjonstypen en endring i lønnen, men snarere en økning i fritiden. Et direkte resultat av dette er en omfordeling av tiden, både individuelt og innad i familien, på ulike kollektive nivåer, og til slutt, om ikke også på planetarisk nivå. Den radikale omklassifiseringen og den kreative anvendelsen av den bidrar til og oppmuntrer til en etterlengtet og gunstig rebalansering av tiden. Hvem står vi til ansvar overfor hvis vi opprettholder de fem første dogmene og samtidig sikrer en stabil eksistensiell kontinuitet?

Bortsett fra justeringen av minimumsnivået, forblir alle tilgjengelige utgifter, enten de er personlige eller gjelder familiekjernen, i hovedsak uendret.

Den månedlige tilgjengeligheten forblir minst den samme, men den er tilstrekkelig for bruk i lengre perioder med fritid.

Hver innbygger kan bruke den til å styre de ulike aktivitetene i sitt eget LA og samtidig opprettholde tilstrekkelige indekser for stabilitet, nivå på ABC-bokser (dogme nr. 13), nullvekst, autarki og så videre. Mangfoldet og bredden av lokale aktiviteter gir ytterligere muligheter for direkte eller indusert sysselsetting. Både begrepet og arbeidsfeltet er utviklet. Arbeid-ferie-kontraksjon og gjensidig tolkning er utskiftbart med ferie-arbeid. Når det er mye fritid, er det naturlig å utnytte den ved å bruke den og fylle den opp, slik at det blir flere muligheter for utvikling eller styrking av tjenester/sysselsetting. Fritidssektoren vil vokse på bekostning av tradisjonelle yrker hvis det foregående dogmet blir realisert, til fordel for individet, familien, kulturelle, kunstneriske, hobby-, sports-, rekreasjons-, fritids-, turistaktiviteter, eller deres forskjellige nye kombinasjoner, etter individets, familiens, kulturelle, kunstneriske, hobby-, sports-, rekreasjons-, fritids-, turistaktiviteters, eller deres forskjellige nye konfigurasjoner, skjønn og glede. Dette for å gi en idé om potensialet og muligheten for å forbedre alles livskvalitet så lenge som mulig. Alt er mulig, men bare hvis man fullt ut følger heksakalenderen og dens metamorfose (tredje kapittel).

13) Sirkulasjonsvaluta med én felles valuta

Dette er det mest sjokkerende punktet i hele prosjektet. Les det nøye, for det er viktig å forstå det for å kunne gjennomgå og evaluere hele forslaget på nytt.

Med tanke på prosjektets globale engasjement er det nødvendig å standardisere, kvantifisere, binde og regulere verdier, og vi begynner med monetære verdier. La oss nå rette oppmerksomheten mot den såkalte valutaen, etter en svært kortfattet historieleksjon.

Vi begynte med byttemarked, så gikk vi over til å prege ulike mynter i ulike metaller, og til slutt til verdier representert på papir, skriftlige og/eller trykte, reelle eller, i den senere tid, stadig mer virtuelle titler. I forrige århundre ble man enige om å slå seg sammen til GULLSTANDARDER, deretter perfeksjonere den til GULLBØRSSTANDARDER, og nå bruker man globalt det dynamiske markedet for fleksible valutakurser, og beholder USD bare for råstoffnoteringer (olje, gull, sølv, kobber osv.).

Hvert trinn oppmuntrer til en oppdatering av de store nasjonenes verdiforhold, både økonomisk og militært.

Disse historiske realitetene er imidlertid ikke lenger forutsatt i prosjektet. I stedet transformeres konkurransen ved å etablere stabilitet som fundament og ved å foretrekke ensartethet fremfor motstridende konkurranse.

Vi må ikke glemme at dette vil være en langvarig prosess. En fullstendig transformasjon vil ta ett til to århundrer. Ideer vil bli omdannet til en ny kulturell arkitektur, en metamorfose som er proporsjonal med prosjektets omfang. Det vil være vanskelig å assimilere, fordøye og akseptere denne nye ordenen av ideer, men i det lange løp vil flere og flere sinn, ikke bare de kloke, konvergere mot denne neste horisonten.

Den globale administrative strukturen er utformet, eller rettere sagt redesignet, i punkt 7 i heksadekalenderen, slik at det ikke er nødvendig eller mulig å bruke flere valutaer samtidig, én per nasjon.

Hvis det er enighet om at vi skal operere under en felles administrativ struktur, er det mest logiske skrittet at det samtidig vil være praktisk og hensiktsmessig å bruke en felles valuta. Og denne implikasjonen er åpenbar. Forslaget om å

Bruk av en felles global valuta er ikke den eneste nyvinningen på dette området.

Den viktigste faktoren, bortsett fra det unike, som virker forvirrende og desorienterende for alle involverte, er mengden valuta i omløp. Som tidligere nevnt i den forrige telegrafiske ekskursen, er mengden valuta som er i omløp, gjensidig akseptert og regulert mellom nasjoner, og kvantifisert i forhold til andre referanseverdier, sett globalt med universelt gjenkjennelige og mer stabile forholdstall. Hver valutas verdi varierer i henhold til garantien og troverdigheten til den utstedende nasjonen. Når prosjektet er fullført, vil det imidlertid ikke lenger være noen forskjeller mellom de enkelte statene; nå burde du ha forstått at det bare vil være én valuta. Som et resultat vil det ikke lenger være noen begrensninger på mengden av den unike valutaen i omløp eller den tilsvarende garantiverdien. Vi minner om at dette prosjektet først kan aktiveres etter at deltakerlandene har blitt enige om det nye formålet og bruken av det monetære instrumentet, og at den nye felles valutaen bare kan sirkulere i den mengden som er nødvendig for å nå målene. Bruken av den nye felles valutaen vil i betydelig grad endre dagens MMT, og det vil derfor være mye som må revideres.

Når det gjelder mengden nye penger, vil det absolutt ikke være en uendelig mengde, slik som under Weimarrepublikkens hyperinflasjon i andre halvdel av 1923, for hundre år siden. Uansett antall nuller var hver papirmark alltid mindre verdt enn papiret den var trykt på. Jo flere papirmark som ble trykket i store valører, desto mindre var de verdt.

Det må imidlertid alltid være en sammenheng mellom de globale, allment aksepterte og gjensidig aksepterte referanseverdiene. Kriteriene, instrumentene og prosedyrene som brukes til å kvantifisere den sirkulerende valutaen, bestemmes av ulike mål. Først og fremst trenger vi altså homogen stabilitet, særlig i den daglige rutinen. Den må ikke lenger være et verktøy for akkumulering, som ofte er krampaktig og tvangsmessig, men snarere et enkelt middel for å regulere forholdet mellom individer og alle territorier. Den bør også fungere som et verktøy for å anerkjenne og belønne anerkjente meritter og demonstrert engasjement fra enkeltpersoner eller fellesskapet for å opprettholde og vedlikeholde de tildelte målene og direktivene i heksadekalenderen.

"Hvor mye får du i måneden?" er et gammelt spørsmål. "Hvor mye har du råd til å bruke per måned?" vil bli mer vanlig.

Det er ikke lenger en direkte indikator på luksus, men en avtalt nødvendighet, som olje i en motor eller i ulike gir.

Det neste trinnet er å kalibrere og regulere bruken i henhold til det nye konseptet for pengefunksjon, etter at det er klargjort, forstått, assimilert og integrert.

Den første grunnleggende referansen er evalueringen og beregningen av den valutaen som kreves for å sikre en anstendig levestandard. som et direkte resultat av å oppnå prosjektets hovedmål. Tilstedeværelsen av et utgangspunkt for å sikre en anstendig levestandard skal ikke tolkes som en global utflating, men snarere som et minimumsnivå som er avgjørende for sosial atferd og sivil oppførsel, overalt der det anses som akseptabelt. Tellemekanismen utvikler seg fra dette nye universelt gyldige grunnlaget til en passende utvidelse som tar sikte på å belønne, stimulere, oppmuntre og støtte personlig engasjement innenfor rammen av og resultatet av personlige oppgaver. Global monetær tilgjengelighet må sikre at levestandarden heves til luksus- eller superluksusnivå der forutsetningene er til stede. Ingen skal noen gang fratras eller avskjæres retten til å forbedre seg selv.

Som tidligere nevnt vil det personlige resultatet av en kombinasjon av fortjeneste og engasjement være den rådende målestokken for tilgang til tilsvarende levestandard. For å kvantifisere det grunnleggende nivået må man derfor legge til verdiene som tilsvarer levestandarden på et bestemt tidspunkt i hvert territorium. Jeg vil understreke at hele denne diskusjonen fortsatt er innenfor rammen av denne studien, og at den vil bli grundig behandlet og konsolidert i løpet av arbeidet med den tredje boken.

Når den forventede mengden sirkulerende penger som trengs for hele prosjektet beregnes på nytt, blir dette beløpet den nye verdien av alle sirkulerende penger. Det nødvendige beløpet beregnes på nytt basert på flere kriterier, som alle er de samme. Det første er å kvantifisere behovene til et individ eller en familie for å leve et anstendig liv. For hver enkelt LA gjøres det en selvstendig vurdering og beregning. I tillegg må verdiene som er vurdert, anerkjennes for hver enkelt virkelighet/aktivitet. Kompensasjon, eiendom og andre verdier er fastsatt. Man må huske på at det ikke lenger finnes noen form for formuesakkumulering. Etter hvert som hver eiendom blir en del

av samfunnets ressurser, vil de historiske eierne opprettholde eksklusiv bruk gjennom brukstillatelser. Det er ikke nødvendig med store materielle endringer, verken for mennesker eller aktiviteter.

Denne passasjen brukes over hele verden, slik at alt på planeten betraktes som alles arv, tilgjengelig for alle LA i territoriet som garanterer en adekvat bruk for prosjektets formål.

For å oppnå dette er det nødvendig å først:

1) beregne pengeverdiene til innbyggerne i et gitt søk: eiendom, innskudd, kontanter og så videre.

2) Faktiske individuelle inntekter vil bli kvantifisert i samme tidsperiode.

Denne informasjonen vil bli brukt til å bestemme hvor mye penger som er tilgjengelig for hvert område.

Den totale kapitalbeholdningen og valutatilgjengeligheten er delt inn i tre hovedkategorier, bedre kjent som kasser:

A) rent sirkulerende valuta som primært brukes til lønn, kompensasjon, overføringer, pensjoner, assistanse, ordinære tjenester og vanlig vedlikehold.

B) uvanlige inngrep og ekstra vedlikehold, oppstart, eiendom, anlegg, maskiner og så videre.

C) Naturkatastrofer som jordskjelv, hydrogeologiske skader, branner og epidemier.

Hver av disse tildelingene bør ha omtrent samme beløp eller andel som den første A).

De to første (AB) vil bli spesifisert på forhånd i LAP.

CC og/eller GE kan bruke tilfelle B i en variant av LAP hvis flertallet i CC og/eller GE er enige.

C-fondet er per definisjon ikke planleggbart i LAP. Derfor vil det bli brukt i samsvar med krisens alvorlighetsgrad, intensitet og omfang, både på lokalt og høyere nivå.

I dette tilfellet bestemmes påfyllingsmetoden for den høyeste strukturen som er berørt av nødsituasjonen.

Megleren fordeler og kontrollerer den opprinnelige tildelingen av LA til lokale aktiviteter.

Hver enkelt lokale myndighet kan og må forvalte disse startbevilgningene for å opprettholde dem:

1) Territoriets stabile sirkulasjonsnivå.

Intervensjoner og skatterreform

2) Sikre at beboerne har et minimumsnivå av inntekt eller sysselsetting.

3) Opprettholde en viss proporsjonalitet for sertifiserte historiske inntekter.

4) Delta i enhver operasjon som tar sikte på å oppnå stabilitet og forbedre lokale livskvalitetsindekser.

5) Opprettholde tilstrekkelige lokale reservefond for uunngåelige lokale behov.

6) å få del i subsidierte midler som er tilgjengelige for høyere administrative nivåer i forhold til inntekt og innbyggertall.

Ingen er pålagt å frata seg selv de verdiene som er i lovlig besittelse på en bestemt dato. Som et resultat blir verdier med lovlig opprinnelse lagt til CASH A, som enhver innbygger kan vise og kreve.

Cash A må ha tilstrekkelige midler til å opprettholde det aktuelle området på regelmessig basis. Dette er de viktigste elementene som inngår i beregningen av tilgjengeligheten til hver enkelt LA cash A.

Som forventet finnes det andre "kister" tilgjengelig i hver kommune, nemlig B og C. Begge fondene har beløp som er like store eller større enn fond A. Fond B er hovedsakelig ment å finansiere alle innovasjoner eller endringer, både individuelle og kommunale, på alle administrative nivåer, samt ekstraordinært vedlikehold.

C er det siste fondet, og det er beregnet på å dekke nødsituasjoner samt eventuelt som en reserve for de to første. Den nåværende administrerende direktøren er helt og holdent ansvarlig for administrasjonen av de tre kassene (ABC). Den såkalte opposisjonen, og formelt sett GAIS, har ansvaret for å

sikre at de brukes på riktig måte. Mens A-kassen bare brukes lokalt, brukes de to andre kassene,

spesielt C-fondet, kan være tilgjengelig på høyere strukturelle nivåer.

For å avrunde bildet må en tilstrekkelig kontantbeholdning (S for space) stå tom, men plasseres og etterfylles på toppen av strukturen (kontinentenes råd) for å brukes av det organet som har ansvaret for driften av heksadekalogens siste punkt. Jeg snakker om ting som utforskning, navigasjon, terraforming, kolonisering og bruk av realiteter/ressurser utenfor planeten vår (som andre planeter, måner, asteroider og så videre). Mens vi er i gang, og med tanke på at vi må "tenke stort" i stedet for å sette grenser, utvider vi også solsystemet vårt. Dette siste formålet vil bli stadig viktigere, noe som krever en tilstrekkelig og konsistent dekning som ikke forstyrrer den "daglige rutinen". Vi er ikke pålagt å redegjøre for mengden valuta i omløp for andre enn oss såkalte "jordboere". Det finnes ingen utenomjordiske, galninger eller marsboere, og så vidt vi vet, er det for øyeblikket ennå ikke bekreftet at det finnes vesener eller levende former i vår galakse som kan motbevise og forby oss å misbruke den sirkulerende valutaen vår.

Det betyr ikke at det ikke finnes andre kjente former for liv i universet. Selv om vi er klar over det, vil det nesten helt sikkert ikke være mengden penger i omløp som bekymrer oss. Jeg er av den oppfatning at pengemengden i omløp vil være det minste problemet vi vil stå overfor når vi er sikre på at vi ikke er alene og kommer i kontakt med dem.

For å vende tilbake til nåtiden er spørsmålet om sirkulerende penger ikke lenger en konsolidert og anerkjent begrensning, men snarere en fantastisk betingelse som gjør det mulig og dermed lettere å gjennomføre prosjektet og nå målene.

For å lette de innledende fasene av overgangen bør restriksjonene på bruk av kontanter, som har vart i minst fire tiår, fortsette å utvikle seg jevnt og trutt, slik at virtuell valuta blir det eneste middelet for alle valutatransaksjoner.

14) FINANS/BANKER/AKSJEMARKEDER

Som tidligere forutsagt vil hele planeten bli betraktet som et massivt og enestående samfunn for innbyggerne (SfI).

Lokale myndigheter vil bli nervesenteret for all virksomhet, og som et resultat av dette vil alle aktiviteter, inkludert bankvirksomhet, gradvis bli integrert i lokale offentlige tjenester.

Størstedelen av den nåværende bankvirksomheten vil bli integrert og administrert direkte av de lokale filialene av vårt SfI, der vi alle vil være likeverdige partnere.

Privatpersoner, bedrifter og andre har alle institusjonelle "brukskontoer" i det landet der de bor.

I denne forbindelse vil jeg minne om at hele den globale administrasjonen styres av et enkelt datasystem med integrerte prosedyrer (GAIS), hvis mål ikke er å skape profitt eller personlig eller kollektiv formueakkumulering, men en omfordeling i en meriterende skala med sikte på å respektere den globale sosioøkonomiske stabiliteten. I sin tilnærming og formål er administrasjoner disponert for å styrke balansert velferd, med sikte på å forbedre kvaliteten og levestandarden på alle nivåer og territorier.

Valutavekslingssektoren vil bare være nyttig inntil den felles valutaen er kvantifisert og aktivert. Da vil den åpenbart bli foreldet og ikke ha noen grunn til å eksistere.

Gitt den nye konfigurasjonen og fordelingen av mål og regler, samt de territorielle relasjonene, vil råvaremarkedet spille en mindre kommersiell rolle og være mer orientert mot bevaring og fornuftig utnyttelse av ressursene.

Uansett vil den alltid tjene til å regulere kontant- og kompetanseforholdene mellom de territoriene som er involvert i tilbuds- og etterspørselssyklusen.

For bedre å kunne akseptere de følgende punktene er det alltid nødvendig å huske prosjektets mål og de radikale endringene.

Etter hvert som man ikke lenger kan regne med formuesakkumulering, om ikke for hele S.P.A., vil de enkelte aktivitetene på børsene og aksjemarkedene bli fratatt, eller i det minste omdimensjonert, en av sine viktigste funksjoner.

nåværende mål, først og fremst knyttet til akkumulering eller variasjon av individuell formue.

Denne reduserte målsetningen erstattes gradvis av den enkelte innbyggers valg og vilje til å utvikle seg, og gir mulighet til å velge mellom de ulike mulighetene for bosetting eller utvikling som foreslås ved hvert lokalvalg.

KREDITTKORT

Ettersom bankvirksomhet er en tjeneste som tilbys av lokale myndigheter, blir enhver overføring av pengeverdier fullt ut gjennomførbar og operativ først etter at den er godkjent og akseptert av GAIS.

15) EKSPORT/IMPORT

Det viktigste verktøyet for å forbedre livskvaliteten i de enkelte områdene er å opprettholde en balansert import/eksport mellom områdene.

Resultatet er at det ikke er noe handelsoverskudd, snarere akkurat nok til å holde alle lokale økonomier aktive og stabile.

Målet er å gjøre det lettere å gjenopprette balansen mellom den "sirkulerende" og den "lokale" valutaen for å unngå ubalanse.

I dette tilfellet refererer "sirkulerende" til pengeoverføringer mellom ulike LA rundt om i strukturen, mens "lokale" refererer til interne overføringer innenfor hver enkelt LA.

Årsaken er enkel og åpenbar: Hvis handelsbalansen faller på den ene siden, må den nødvendigvis stige på den andre; den tar rett og slett høyde for fremtidige disharmonier.

Økonomisk sett blir noen rikere på bekostning av andre, noe som ikke er et tegn på ønsket territoriell stabilitet.

Det kan virke ubetydelig på kort sikt, men over tid vil det å fortsette i den retningen utløse og utvikle de forholdene og årsakene som alltid har gjort relasjoner ustabile på alle nivåer.

Det er ikke nødvendig å forstyrre Gian Battista Vico med en henvisning til prinsippet "HISTORISKE OG TILBAKEVENDE FORLØP", som i dette tilfellet gjelder syklusene rikdom-fattigdom, overflod-fattigdom.

Hvis jeg husker riktig, er målet med prosjektet å søke og maksimere jordens stabilitet som et konstant og permanent grunnlag for utforskning og, om nødvendig, påfølgende planetarisk emigrasjon.

Disse målene vil utvilsomt bli lettere å nå hvis vi kan konsentrere alle våre ressurser og anstrengelser uten å forstyrre balansen mellom ulike befolkninger og territorier.

Alle transaksjoner, særlig de som skjer mellom territorier på ulike nivåer, bidrar til det enkelte territoriets

import- og eksportbalansen. Dette gjøres for å stabilisere og regulere volumet av sirkulerende kapital i territoriene i forhold til deres levestandard.

Den som kjøper, må også selge, og omvendt.

Det siste alternativet for å gjenopprette balansen mellom import og eksport er å innføre turist-, rekreasjons- og kulturkuponger for tilsvarende verdier.

16) ROM

Som forventet har alle tidligere dogmer/retningslinjer fått en generisk stabilitet, noe som er en viktig forutsetning for å støtte og opprettholde den tekniske og logistiske utviklingen av utforskningen og erobringen av verdensrommet i og utenfor vårt solsystem.

De ulike fasene vil utvilsomt kreve både enighet om målene og bruk av alle nødvendige ressurser for å nå dem, uansett hvem som har ansvaret.

Jeg håper at viktigheten av dette utfordrende endelige målet, som gir et glimt av håp for menneskehetens videre eksistens, vil bli allment anerkjent og akseptert, og at alle veier til planlagte og nødvendige endringer for å realisere det vil bli fulgt.

Før eller senere kan planeten vår bli den passive hovedpersonen i ulike "naturkatastrofer".

Asteroider, meteoritter, megavulkanutbrudd og snøballeffekter kan alle være viktige årsaker til katastrofer som setter spørsmålstegn ved planetens "konvensjonelle" overlevelse.

Det er ikke moralsk akseptabelt for de neste generasjonene å begrense seg selv og stoppe opp for å perfektionere og konsolidere den jordiske overlevelsen alene.

Denne gjengivelsen kan bli vår gravskrift med bare skriften "EX Homo Sapiens"; en passiv og ubevæpnet lang ventetid på økomordet. Alternativt er det å foretrekke at vi så snart som mulig forplikter oss til å møte, overvinne og overleve utfordringene for å utvikle oss og bli en multiplanetarisk sivilisasjon; alltid aktive aktører i vår egen fremtid.

Heksadekalkogen, eller presentasjonen av den grunnleggende delen av forslaget, avsluttes med sistnevnte dogme.

Før du går videre til forklaringer, kommentarer, kritikk og spørsmål, må du gå til det tredje kapittelet. Heksakalenderen begrenser seg til å skissere mål, regler og retningslinjer, men angir ikke og tar heller ikke for seg de nødvendige veiene for å transformere den nåværende virkeligheten til det planlagte nye, rekonfigurerte miljøet.

Kapittel III MODNINGSPROSESS OG REALISERINGSTIDER

Som forventet ville dette prosjektforslaget være ufullstendig hvis det bare oppga hva som skal gjøres, og ikke også tok for seg gjennomføringen, som er nødvendig for at det faktisk skal kunne gjennomføres,

Dette kapittelet er det korteste i boken og tar for seg den mest komplekse og essensielle delen. Temaene handler om forutsetningene for "morphing"-stadiet i evolusjonsprosessen: forstått som ekte transformasjon eller global metamorfose.

Kapitlet tar også for seg overgangen fra stadiet "planetarisk generalisering" til sammensetningen av de ulike "territorielle spesialiseringene".

Jeg er klar over at dette foreløpig bare er en innledende fase. Jeg er klar over at dette er en innledende presentasjon av en prosjekthypotese som så langt utelukkende er et personlig initiativ, og derfor, også med tanke på omfanget, er ufullstendig. For å bøte på disse innledende manglene, er den eneste løsningen som er planlagt, et gradvis samarbeid mellom ulike eksperter fra forskjellige fagområder og fra alle territorier.

Du vil trenge mye tålmodighet før du fullfører visjonen om prosjektet. Det er på tide å bruke noe av den. Jeg prøver å få deg til å gjøre dette så raskt som mulig, i hvert fall for de mest sentrale temaene, så unnskyld tilnærminger, generaliseringer eller til og med gjentakelser. Imidlertid er det fortsatt obligatorisk å fullføre hver gang, spesielt hvis den består av anvisninger som er utarbeidet overalt av bidragsytere med ulik erfaring. Derfor anser jeg det som en fordel å skissere et kart over veien som venter fremtidige deltakere, og som de deretter må følge.

Hvis det hjelper på forståelsen, kan du klassifisere det som en operasjon, eller enda bedre, et eventyr verdig den beste pionerånd.

Når den er fullført i alle faser, kan den imidlertid tas opp til ny vurdering og brukes som en nyttig og omfattende arbeidsplan hvis den noen gang skulle være av offisiell interesse.

Det har ikke vært noen ekstern intervensjon frem til disse linjene, så den er for det meste skrevet i ensomhet. Men alle de følgende fasene innebærer nødvendigvis en høy grad av involvering og samarbeid på alle nivåer.

Når den er fullført i alle faser, kan den imidlertid tas opp til ny vurdering og brukes som en nyttig og omfattende arbeidsplan hvis den noen gang skulle være av offisiell interesse.

Frem til disse linjene var det ingen ekstern innblanding, så det meste er skrevet i ensomhet. Men alle de påfølgende fasene innebærer nødvendigvis et høyt nivå av kompetent involvering og samarbeid på alle nivåer, med verdifulle frukter fra hele verden.

Det er ikke nødvendig med en veldig stor deltakelse i de tidlige stadiene; en liten representasjon av hvert enkelt territorium, litt mer enn symbolsk, er tilstrekkelig for startformålet; her er altså kvalitet å foretrekke fremfor kvantitet.

En større tilstedeværelse vil da være fruktbart for å vise representasjon og eksponering, spesielt der kulturelle forskjeller, skikker og tradisjoner ikke er homogene, selv om de er like.

Progressiv deling og deltakelse er viktige komponenter for å styrke dette store, lange og komplekse kollegiale prosjektet.

Denne mellomfasen vil være den vanskeligste og mest kritiske.

Foreløpig er størrelsen på den ønskede deltakelsen og interessnivået uforutsigbart. Det er klart at jeg avventer noen indikasjoner på interesse, som starten på de første kontaktene, for deretter å utdype og utvikle dem.

Det er forståelig at hvis du ikke finner et minimumsnivå av interesse og i det minste en foreløpig manifestasjon av nysgjerrighet, er alt som følger ubrukelig, eller i beste fall forblir tvunget på det teoretiske nivået, noe som er lite mer enn ubrukelig i praksis.

Hele dette prosjektet ville forbli i utgangspunktet og deretter arkivert og glemt som en ren bisarr hypotese. På dette tidspunktet, uten den støtten, spesielt menneskelig, som er nødvendig for å realisere innholdet som er sporet i veien som kreves for å realisere det, hva ville gjenstå? Lite eller ingenting annet enn en drøm. "Jeg hadde en drøm, og slik ble det". En mager trøst i dette tilfellet,

er konsentrert i håp om at noen, som håper mer før den tid, vil gjenopplive ham.

Fra nå av vil det følgende bare gjelde i den grad de ulike bidragsyterne kan brukes.

Jeg tror jeg allerede har henvist til de to bøkene som følger etter denne artikkelen.

I stedet for å være to bøker, vil de faktisk være to forskjellige grupper av bøker eller dokumenter.

Den første gruppen, som er delt inn i fem deler, tar for seg forberedelsen av alt som trengs i begynnelsen av den virkelige "Morphing"-fasen.

Den andre gruppen, som bruker utdypningene fra den forrige, tar direkte for seg alle operasjonene i "Morphing"-fasen.

Noen forberedende operasjoner er nødvendige for å omdefinere og klassifisere standarder for data og indekser som kan brukes til å representere hele planeten på en enhetlig måte.

Nåværende koding av territorier, forberedelse av konvertering med mulig territoriell omfordeling.

For å lette og sikre maksimal brukervennlighet og forståelse av hele arkivet, er det metriske systemet lagt til grunn for alle måleenheter (metrologi).

De fem delene av den første gruppen er :

1) Opprettelse av en database som gjenspeiler hele den globale situasjonen på det aktuelle tidspunktet, i det minste fra nasjonsnivå. Det blir viktig å ha samarbeidspartnere for å fullføre den ved å gå ned til basen. Vi kan bare gå videre til den andre delen hvis hele planeten måles på nivå med den nye romlige strukturen (LA).

2) Rapporter totalsommene for hver node i gjeldende struktur ned til toppen. Dette er for å få den reelle baseline, vurdert etter verdier på hvert nivå. Disse to første delene vil bli oppdatert årlig.

3) Komplettering av heksakatalogens innstilling og eventuelle andre definisjoner, spesielt i henhold til realitetene som fremgår av punkt 2 ovenfor.

4) Når trinn 3 er fullført, fortsetter du med å bringe situasjonen, slik den ble bekreftet i trinn 2, tilbake til det endelige perspektivet som du så for deg etter "Morphing"-fasen for alle noder i den nye administrative strukturen, i det minste på nasjonalt nivå.

5) Distribuer den nye endelige konfigurasjonen for hver enkelt LA.

Før hver del anses som fullført, må den aksepteres og deles på alle berørte nivåer, fra grasrota til toppen, for deretter å kunne endres og justeres ved behov.

Som jeg håper jeg har illustrert, vil hele "den andre boken" i stedet kaste av seg en hel del dokumentasjon, og alt dette bare for å sette opp situasjonene for både basen og målstreken i prosjektet.

Først når den "andre boken" er fullført, har man alle verktøyene som trengs for å ta fatt på den "tredje boken": selve "Morphing"-fasen. Dette anses som den mest krevende operasjonen som vil kreve enda mer av alle tilgjengelige ressurser.

Det er praktisk talt omskrevet i en del: det må produsere planer /PERT) for hver node i strukturen, fra basen til toppen, og synkroniserer samtidig, så mye som mulig, fremdriften i de enkelte trinnene i metamorfosen mellom de mer eller mindre tilstøtende territoriene.

Denne "tredje boken" vil først bli fullført når alle de individuelle PERT-ene er godkjent i basen (LA) og synkroniseringen av dem er godkjent på alle høyere nivåer.

Etter at vi nå i store trekk har foregrepet både de forberedende og avsluttende operasjonene i "Morphing", er det på tide å ledsage kapitlet med noen betraktninger og forklaringer.

En innledende oppgave er å etablere den nye inndelingen for hvert territorium slik den er beskrevet i det syvende dogmet.

Etter å ha definert den territorielle basen, er neste trinn å bestemme sammensetningen av hvert høyere nivå, opp til det planetariske toppmøtet. Dette håndteres direkte av team av samarbeidspartnere/eksperter som representerer de enkelte territoriene, og som tar hensyn til de ulike egenskapene som kjennetegner alle de resulterende og nye lokale realitetene ved hver strukturell node.

Når hele den nye planetariske administrative strukturen endelig er satt sammen igjen, blir veien for de neste trinnene og videre fremover ekstremt enkel.

De viktigste planetariske målene må omfordeles ved å redusere dem for hver forgrening ned til basen.

Kriteriene for å fordele produksjonsbelastninger eller tjenester over hele strukturen må finne en passende balanse mellom målene og de tilgjengelige lokale ressursene.

Jeg tror det er overflødig eller rett og slett overflødig å minne alle om at hvert trinn alltid må inspireres, observeres og respekteres av hele den allestedsnærværende heksadekatalogen.

Denne delikate fasen vil hovedsakelig dreie seg om omforming og oppdatering av parametere og indekser blant realitetene i de enkelte territoriene fra starten til prosjektets driftsvilkår er oppnådd.

Den generelle anvendelsen av heksadekatalogen innebærer tilpassede tiltak for spesifikke endringer og ny bruk, spesielt av alle gjeldende data og parametere. Disse vil bli gjennomgått og endret med jevne mellomrom for å bedre representere og karakterisere de nye tilnærmingene på alle nivåer, globalt og territorielt.

Disse spesialtilpassede forløpene må ikke bare få full oppmerksomhet på alle nivåer, men må også koordineres med trendene for endring og påvirkning i nabolandene.

Denne fasen er bred og krever samarbeid mellom økonomer, jurister, beslutningstakere og eksperter fra ulike fagområder.

Som du kan se, er det ikke bare ønskelig, men også nødvendig med bred, heterogen deltakelse for å oppnå det høyeste kvalitetsnivået, gitt omfanget av den foreslåtte omstruktureringen,

En hard tilbakestilling av systemet er ikke tilstrekkelig. Å installere det samme operativsystemet og de samme applikasjonene på nytt vil være ineffektivt: samme miljø, samme regler og samme resultater for de samme problemene.

Som et presist alternativ foreslår vi her en ny, innovativ vei som løser de største problemene ved å gå direkte til roten av dem.

Aleksander den store løste den gordiske knuten med ett eneste skarpt, presist og øyeblikkelig slag. I vårt tilfelle er denne altfor radikale løsningen dessverre verken ønskelig, anvendelig eller repeterbar på grunn av den eksisterende størrelsen og omfanget, så vi foretrekker en transformasjon som både er radikalt ønskelig og til og med gjennomførbar, og som hovedsakelig innebærer en jevn metamorfosefase, her kalt MORFING-fasen.

Den må være langsom, fredelig og tilpasset realitetene i hvert enkelt territorium, og den må veilede og ledsage det på veien, men alltid være globalt koordinert.

Under arbeidet med den tredje boken, som vil bli viet denne fasen, vil det bli tatt hensyn til det universelle målet om ikke å være til ulempe for noen. Der det er mulig, vil det heller bli gjort en innsats for å forutse, forberede og få alle til å dra full nytte av alle fordelene og godene som målene for "DEN NYE MAGNIFICENTE JORDEN" gir.

Jeg regner med at driften vil starte om 100 til 150 år. Tidsrammen er veldig lang. Du vil snart forstå hvorfor. Et forsøk på å fremskynde aktiveringen av den vil sette dens konsekvente og robuste utvikling i fare. Men hvis alle er enige om det og påberoper seg det, kan denne perioden avvises, med vekt på kontroll av fødselsraten der det er nødvendig; det er hovedårsaken til dens varighet.

Det er også en ypperlig anledning til å bruke denne lange perioden til å ordne opp i ulike nedarvede ubalanser, kroniske uoverensstemmelser og langvarig ineffektivitet i ro og mak, uten angst eller stress.

Den første fasen, som er den enkleste, tjener også til å lære opp og sette i gang samarbeidspartnerne, og har som mål å samle inn all informasjon og data fra ulike områder. Når de er samlet inn, standardiseres de slik at de kan behandles konsekvent, og fasen avsluttes med publisering av alle innsamlede data i "Second Book", revidert og omorganisert for en enhetlig visning og for all senere bruk.

Denne tidlige fasen kan gjennomføres på mindre enn fem år, avhengig av samarbeid og deltakelse.

Etter datainnsamling og normalisering (del 2) har vi en generell forståelse av de faktiske utgangssituasjonene, samtidig som vi har indikasjoner på målet som skal nås. På dette tidspunktet er det viktig å bli enige om når man skal starte, når man skal

og hvordan man kan komme frem til innholdet og synkroniseringen av det for hvert trinn.

De virkelige forberedelsene til metamorfosen begynner her. Personlig foretrekker jeg begrepet "forvandling".

Utarbeidelsen av den "tredje boken", som er den mest komplekse, begynner med publiseringen av og tilbakemeldingene på dataene i den "andre boken". Det gjør det mulig for samarbeidspartnere å: samle inn indikasjoner, hente ut territorielle data, standardisere og stabilisere det nødvendige grunnlaget for utarbeidelsen av en imponerende første planetarisk PERT.

Denne Universal Pert samler, integrerer og spesifiserer alle makrosenarier og relaterte trinn for å planlegge og rekonfigurere planeten slik at den best mulig kan nå alle de ambisiøse målene som er innkapslet i de 5 P-ene for HF. (Homo Felix' Prosperous Perennial Peaceful Planetary Permanence).

Dette makrodokumentet, som i seg selv ikke ville gitt noen resultater, fungerer i stedet, når det først er godkjent og vedtatt, som et uvurderlig referansepunkt og utgangspunkt for opprettelsen av en rekke andre mini-PERT-er, en for hver node i den administrative strukturen, fra toppen og ned til bunnen, som er det eneste nivået der den virkelige transformasjonen i praksis skjer.

Først etter koordinerings- og syntesefasene i en massiv struktur, bestående av minst 200 nasjonale PERT-er, vil den etterlengtede ferdigstillingen være et faktum. Alt vil da bli skreddersydd til de enkelte lokale situasjonene og behovene, men uten å undergrave eller gå på akkord med de overordnede prosjektmålene.

Det vil bli lagt særlig vekt på å synkronisere PERT-ene for de ulike nodene i strukturen, som kan bli "kritiske stier" i PERT-ene på høyere nivå.

Du vet allerede at den totale globale metamorfosen forventes å vare mellom 100 og 150 år, som anslått. Den antatte tidsrammen er hovedsakelig nødvendig for å gjenopprette befolkningen overalt til minst 1970-nivået på de jevneste banene.

De nåværende 8 milliardene, som generasjonsmessig vil falle tilbake innenfor de 4 milliardene (malthusiansk justering), vil bli omorganisert til en pyramidestruktur med samme base, men omfordelt til rundt 200 000 individuelle territoriale administrasjoner (LA), hver med mellom 20 og 40 tusen innbyggere.

Tilbakevendingen til disse verdiene for enkelte områder kan være en spesielt kompleks og problematisk reduksjon, men slik er det og slik må det være, fordi en slik reduksjon uunngåelig vil bli stadig mer nødvendig og avgjørende for å oppnå og opprettholde de stabilitetsbetingelsene som etterstrebes i prosjektet. Fristforlengelser med individuelle unntak for ulike demografiske begrensninger kan derfor både bidra til og begrense den koordinerte gjennomføringen av prosjektet, om ikke fullstendig ødelegge dets effektivitet.

Q- Tror du at den malthusianske teorien er riktig?

A- Jeg begrenset meg til den enkle grafiske fremstillingen av scenariet i "Malthusian Catastrophe". Det var mer enn nok for meg. Som du kan se, tar prosjektet hensyn til denne grunnleggende studien. Jeg er helt enig i tilnærmingen, de enkle argumentene som brukes, og de dynamiske konsekvensene. Jeg projiserer de ulike konsekvensene i flere fremtidsscenarioer (Monte Carlo-simulering), og etter å ha diskutert mellom "problemløserne" og "løsningsmakere" foreslår jeg lineært min egen versjon av en komplett løsning, stadig mer overbevist om at den er akseptabel og gjennomførbar. Litt tid, en god dose sunn fornuft og mye engasjement, det er alt. Litt tid, en god dose sunn fornuft og mye engasjement, det er alt.

Q- Hvor mye sikkerhet, prosjektet har nettopp blitt presentert.

A- Du må komme over det, det vil bli flere og flere trofaste støttespillere, tiden er på prosjektets side, den beste pålitelige allierte.

Q- Men for å gå tilbake til Malthus, du minnet om nymalthusianerne, er det noen forskjell?

A- Desto mer ser jeg det som en oppdatert konsekvensavklaring. Ved århundreskiftet ble jordens befolkning anslått til å være 2 milliarder mennesker. I dag er vi firedoblet, og vi vokser fortsatt, om enn langsommere, fordi jordens overflate og ressurser ikke har økt i samme takt. Tvert imot er noen ressurser i ferd med å ta slutt, andre er i ferd med å forsvinne, og atter andre planlegger sin undergang. Særlig veksten i landbruksproduksjonen kan ikke opprettholdes på ubestemt tid.

Bare håpet om at denne globale opptrappingen kan fortsette i dette tempoet, blir ubønnhørlig motbevist av den harde realiteten i de numeriske prognosene.

Selv om vi fortsatt kan kontrollere sårbarheten og klimaendringene, kan vi ikke stole på det på ubestemt tid. Så den opprinnelige malthusianske teorien, som pekte på konsekvensene av det generiske forholdet mellom befolkning og territorium, kunne med rimelighet tilbakevises på den tiden (Emerson & c). I dag og enda mer i morgen vil den utvilsomt seire, med mindre gyldige motargumenter.

Vi må vurdere de globale konsekvensene av at ressursene tar slutt samtidig som befolkningsveksten fortsetter, om enn med store forskjeller mellom ulike områder. Vi kan fortsette å vente, men før eller siden (håper vi) vil regningen komme fra den naturlige uforutsigbarheten. Tallene lyver ikke. Vi kan ikke bare øke størrelsen på "flåten". Vi kan for øyeblikket ikke stole på konsistente romlige vandringer fordi de vil ta århundrer. Dette er en forebyggende studie som egner seg til å unngå og positivt løse de fatale konsekvensene av utbredt fattigdom og elendighet, slik Malthus har utbredt dem, samtidig som vi organiserer oss optimalt for den beste langsiktige utenomjordiske ekspansjonen.

Q- Virker det ikke som om du løper for mye?

Jeg er enig, men når jeg tenker på alle problemene vi samler på oss, blir jeg revet med, kan jeg ignorere dem? Jeg føler et behov for å se dem i øynene, direkte på opprinnelsen, og legge alt annet til side.

Jeg er glad for å ha presentert denne delen av dokumentet for dere. Din kritiske deltakelse vil hjelpe meg å holde meg på presentasjonsveien. Og slik vil det bli mer og mer, med de forventede samarbeidspartnere, for alle de neste trinnene som er planlagt og nødvendige for fullstendig sammensetning på hvert nivå. Så fra og med nå er kommentarer, forslag, kritikk (helst konstruktiv) velkomne. For fullstendighet er komplimenter akseptert og velkomne, har ikke noe imot og hjelper alltid.

Q- Kan du gi minst ett konkret eksempel på denne forvandlingen? Da begynner vi å danne oss en mening.

A- Et tilsynelatende enkelt stadium i denne forvandlingen kan identifiseres i utvekslingen av mynter til en felles universell valuta. Ikke bare på grunn av bytteforholdet eller bruksmåten, men også på grunn av den implisitte endringen i verdiene som universelt tilordnes alt.

Den gradvise overgangen fra ulike lokale valutaer til den nye, unike valutaen vil være et av de viktigste trinnene i denne omleggingen. Det krever flere trinn. Det første trinnet er å fullføre revalueringen og omregningen av alle gjeldende verdier i alle definerte områder.

Når det totale beløpet er nådd og veldefinert, blir dette den nye territorielle verdien.

Ved å bringe disse individuelle verdiene tilbake til toppen av strukturen, får vi den planetariske verdien

Herfra starter vi på nytt med planleggingen, for en sammenhengende og harmonisk omorganisering fra den harde virkeligheten til det forventede optimale scenariet, delt og konfigurert for 5PHF.

Å estimere hvor mye penger som finnes i de første kommunekassene har blitt et innovativt og nødvendig parameter for at hver enkelt kommune skal kunne holde ut omstillingsfasen og/eller starten på en ny æra.

Siden den vil bli publisert i den første av de to morphing-bøkene, vil den også være en viktig komponent for rebalansering, noe som vil gjøre det lettere å harmonisere gjennomføringen av den pådrivende transformasjonen.

Vi vil helt sikkert få perioder der to eller flere valutaer brukes mer eller mindre samtidig, men med ulike verdier, betydninger, bruksområder og anvendelser. Dette er bare én av de store utfordringene vi har sett for oss, men vi kommer til å overvinne dem alle. Tålmodighet vinner til slutt over alt annet.

Er denne forventningen nok til å få en idé om hvor mye innsats og arbeid vi kommer til å legge ned?

Men med tanke på de forventede slutfordelene vil det være et pustende slit som er godt utnyttet. Jeg er sikker på at det vil være verdt det. Jeg håper å finne samarbeidspartnere som vil starte med denne forutsetningen som allerede er ervervet, akseptert og tatt for gitt. Bedre resultater med bedre kvalitet i stedet for kvantitet; en annen bruk av tidlige dogmer(2,3).

Q- Som et enkelt eksempel, ikke dårlig, men jeg tenkte på noe enklere, innenfor alles rekkevidde. Allerede med bare å snakke om det og hvordan du forventet det, forventer jeg at du ikke vil kjede deg lenge. Du vil trenge mange gode ønsker for å muntre deg opp og holde den gode jobben i gang.

A- Som du har sett, er og blir problemene mange, intrikate, komplekse og tilsynelatende, ifølge historien eller krøniken, ennå ikke løst. Men dette ansporer meg, ansporer reaksjonen, gjør meg mer og mer fast bestemt på å løse dem; det er slutt på unnvikelsen, det er på tide med en besluttsom, positiv handling. Det må være hensiktsmessig og stå i forhold til problemene. Jakten på problemer som skal løses, kan, hvis den begrenser seg til rent engasjement, tolkes som masochisme eller lignende, men i dette tilfellet er det en fremtidsrettet visjon om et scenario som skal bygges og oppnås, som definitivt er stimulerende.

Før jeg avslutter dette kapittelet, må jeg påpeke at parallelt med dette må mange, om ikke alle, lokale forskrifter, lover, prosedyrer og skikker gradvis revideres og skrives om i et nytt perspektiv, bokstavelig talt nytt. Ikke bare for den endelige konfigurasjonen, men spesielt for å synkronisere fremdriften i hvert trinn (PERT) på en harmonisk måte.

I "Den tredje boken" finner du derfor også et mylder av mini-mål, i en progresjon av mini-trinn, slik at de kan nås på en smidig måte, med stor hensyntagen til lokale realiteter.

Presentasjonen av denne utfordrende og omfattende tredje og siste boken avslutter både MORFOLOGI-fasen og hele prosjektet.

Tidsrammen for utgivelsen av den "tredje boken" kan ikke angis med sikkerhet, men bare som en indikasjon, ettersom den i stor grad bestemmes av graden av samarbeid og deltakelse. Optimistisk sett ser jeg for meg en avslutning i løpet av et par tiår.

Til slutt, kapittel 4

Det er ingen spesifikke emner å introdusere i dette siste kapittelet, så jeg prøver å gi ytterligere informasjon og mer omfattende forklaringer ved hjelp av et enkelt stuemiljø.

Noen av dem som jeg allerede hadde tatt inn over seg innholdet i prosjektet, særlig heksadekatalogen, fortalte meg fritt om sine første reaksjoner; deres impulsive kommentarer inkluderte generisk forvirring, ofte drevet av forståelig og berettiget kritikk. Jeg ble først rammet, eller retttere sagt skuffet, men etter hvert aksepterte jeg alt, også kritikken. Nei, ikke masochisme, men vilje til å svare ved å beskrive og vise hele den nye globale virkeligheten og samtidig forsiktig definere de nye synspunktene.

Med dette utsagnet godt definert føler jeg meg i stand til å forutsi reaksjonene dine, som vil variere fra ren ærefrykt til nysgjerrighet, ironi, latterliggjøring og så videre. Det er ingen grunn til å forhaste seg. År, til og med tiår, vil gå, men før eller senere vil flertallet av dere lesere bli enige om forslag og svar som tilsvarer eller ligner retningslinjene i dette forslaget.

Alle som tar utgangspunkt i en definisjon av de globale problemene slik de kan finnes og kvantifiseres i denne perioden, og som ønsker å finne endelige og omfattende løsninger, vil i denne studien finne flere sammenfallende punkter, veier og trinn som er nødvendige, om ikke obligatoriske.

Hvis det derimot bare er behov for delvise, begrensede svar eller begrenset bruk av heksadekologen i møte med uunngåelige globale kritikaliteter, vil heksadekologen være ubrukelig eller til og med farlig; faktisk vil delvis bruk av heksadekologen føre til forvirring og, som et resultat, en økning i kritikaliteter.

Men mine tidlige samtalepartnere var tålmodige nok til å overvinne sjokk og skepsis, og de ga meg viktige elementer til å fullføre presentasjonen med sine verdifulle bidrag.

Begge utviste naturlige handlinger som var mer enn berettiget som en refleksiv reaksjon på de nye revolusjonerende og urovekkende omstendighetene som ble belyst.

Jeg hadde notert meg innleggene deres, jeg har bare forsøkt å ordne dem, og nå viser jeg dem til deg sammen med svarene mine.

Q - Nå, etter at jeg har sett Hexadecatalogue ferdig, kan jeg si at den for meg fremstår som utopiens høydepunkt.

A - Det kommer an på synsvinkelen; det er en konklusjon jeg kan være enig i hvis man analyserer den uten hensyn til intensjoner og formål, men som et grunnleggende alternativ til dagens virkelighet. Denne instinktive reaksjonen er naturlig, men med tanke på de betydelige og varige effektene som implementeringen av et prosjekt kan ha, bør man i det minste være forsiktig med å ta den endelige vurderingen opp til ny vurdering.

Det kan også være en fordel å løsrive seg fra tradisjonelle, hevdvunne regler.

En grundigere gjennomgang kan gjøres til det punktet hvor man føler seg i stand til å distansere seg fra den nåværende kulturen. Før en total endring innebærer en "full tilbakestilling" at man gradvis avlærer seg ikke alt, men noen ting; ellers ville det være en enkel omorganisering, ikke noe mer enn en vårrengjøring.

"Har du tenkt på å se det på denne måten?" kan hjelpe noen til å innse at de har gjort antagelser eller trukket forhastede konklusjoner. På samme måte kan deltakere som kommer med det de anser som nyttige tilbakemeldinger, få svar i retning av: "Det forslaget fungerer ikke for meg, og her er grunnen." Kollegaveiledning fremmer en reflekterende prosess, noe som forskning har vist er avgjørende for læring og kunnskapstilegnelse.

Men hvis vi ser fremover mot de neste århundrene, og tar hensyn til den harde dynamikken i en virkelighet som allerede er i akselererende bevegelse - jeg sikter til befolkningsvekst kombinert med økt ressursforbruk per innbygger, noe som fører til en forventet generell utarming av disse ressursene, som også er årsaken til irreversible klimaforverring - så stiller jeg spørsmålstegn ved studiens utopiske begrep, og vil erstatte det med "forsynets eksistensielle idé".

Hvis du ikke er overbevist, bør du ta en pause og lese og tenke gjennom hele listen over (åpenbart innviklede) årsaker og problemer som er skissert i første kapittel.

Tenk på de oppnåelige målene som er angitt, ikke bare ønskelige, og hver av dere lesere kan være enige om å erstatte "apoteose av

utopi" med en mer realistisk definisjon: "En passende, fredelig og nødvendig universell revolusjon."

Q- Målet med prosjektet minner om Thomas Mores roman "UTOPIA" fra fem hundre år tilbake, altså "Déjà vu".

A- Det betyr at det på en eller annen måte allerede fantes en intensjon om å se for seg livet i en mye bedre verden, altså utopisk. Så det endelige målet kan ligne, men denne teksten forutsier og beskriver bare det utopiske scenariet. Det ser ikke ut til at det er et adekvat alternativ for å oppnå det.

Dette prosjektet, derimot, er mer rettet mot å forberede de mest mulig skånsomme modusene som er nødvendige for overgangen mellom dagens situasjon og den planlagte endelige situasjonen.

Den raske teknologiske utviklingen i denne perioden åpner for scenarier som er svært gunstige for formålet. På den tiden var denne utopiske verdenen en konsentrert fantasi; forholdene tillot ikke at den ble realisert. I dag, og i enda større grad i nær fremtid, gjør vår galopperende teknologiske beherskelse det mulig for oss å lage hypoteser om at den kan realiseres; en konsekvent transformasjon jeg forsøker å initiere i dette prosjektet.

La meg minne om at det første korte kapittelet antyder begrunnelsen for endring som et utpreget alternativt valg.

Hele det andre kapittelet beskriver og karakteriserer det endelige scenariet. Det tredje kapittelet beskriver den utfordrende og kompliserte veien, den planetariske "Morphing"-fasen, som vil kreve maksimal innsats.

Dette kapittelet innleder den lange avklaringsfasen, en diskusjon som vil følge oss helt til prosjektet er avsluttet.

Så med tanke på kompleksiteten som ligger foran oss, la oss ikke spre oppmerksomheten vår på historiske fakta, la oss fokusere på dette prosjektet, ingen grunn til å diggere, en luksus for andre salonger, i dette begrensede miljøet er det bare oppmerksomhet og plass til å vurdere dette ganske intrikate og kolossale prosjektet.

Q- Så hvis du ser det som så komplisert, ser du også for deg et usikkert utfall?

A- Usikkerheten, hvis det alltid vil være noen, gjelder ikke utfallet av prosjektet, men er begrenset til deltakelse av samarbeidspartnere som skal fullføre prosjektet.

detaljert utarbeidelse av prosjektet. Men selv deltakelse vil materialisere seg før eller senere. Så den virkelige usikkerheten er begrenset til timingen som vil påvirke aktiveringene og tidsfristene for alle de ulike fasene.

Q- Så du er definitivt optimistisk på alle fronter?

A - Hvis man ser realistisk på den nærmeste fremtiden, med den informasjonen og de dataene vi blir matet med hver dag, kan jeg ikke se noen annen gyldig holdning. Det er mye bedre å være optimist og orientere seg mot å finne løsninger enn å fortsette å være likegyldig, lide under problemene, men være fjernt fra løsningene.

Q- Han utelot pessimistene.

A- Selv de som identifiserer seg selv i denne kategorien kan ikke hjelpe, med mindre de er av den skeptiske sorten.

Q- Hva er annerledes med skeptikere? Er de ikke likestilt med pessimister?

A- Hvis de anser seg selv som "intelligente", ser jeg på deres tvilsomme synspunkt som et verdifullt innspill som brukes som en konstruktiv komponent, en passende støtte som verifisering og tilbakemelding. Hvis skepsisen derimot er på et lavt nivå, holdes den utenfor prosjektsammenhengen og betraktes ganske enkelt som upassende, irrelevant; deres tilstedeværelse forblir bare i statistikken.

Q- Det virker imidlertid som om intensjonene og målene er like illusoriske.

A- De er faktisk unektelig og direkte proporsjonale med de eksisterende årsakene; veldefinerte og ugjendrivelige, sammen med de som vil være forutsigbare i nær fremtid; følgelig har prosjektet alle forutsetninger for å være et forebyggende, sammenhengende og avgjørende svar.

Vi kan utvide fordelene ved denne forskningen ytterligere ved å konstatere at vi, etter å ha tatt et overblikk over den generelle situasjonen, endelig kan trekke frie linjer, endre detaljene på en koordinert måte og gjennomføre vår skjebne fullt ut. Vi har evnen til å forutse og iverksette løsningen i tide, med utgangspunkt i et bredt, i det minste mangfoldig og ganske ukjent grunnlag, spesielt når vi ser inn i fremtiden, med tanke på de samme forventede felles målene som skal oppnås og bevares.

Jeg vil gjerne understreke at målet med denne forskningen ikke bare er å finne korrigerende løsninger, men også å avdekke kompliserte og etablerte kritiske problemstillinger, ikke bare sosioøkonomiske.

Hvis det er nødvendig å gripe inn for å gjenoppbygge, er det best å gjøre det uten å etablere verken historiske landemerker eller restriktive staker som setter grenser for projeksjonen. Sikt så høyt som mulig, uten tidsbegrensninger, og "tenk stort".

Når det gjelder noe nytt eller oppfinnsomt, krever tenkningen at man bruker fantasien til å tenke ut eller finne opp noe nytt, som derfor også er oppnåelig, men uten begrensninger. Ikke overraskende spiller drømmer, særlig i REM-fasen, en viktig rolle.

Derfor ser jeg på begrepet "fantasifull" og/eller "drømmer" som et kompliment snarere enn en påstand.

Q- Men du har til hensikt å forandre alt, å legge hendene dine overalt, det er for mange forstyrrende ekstreme inngrep; aldri før har noen prøvd å virkelig sette dem ut i livet.

A- Dette er helt riktig; som jeg tidligere har antydnet, står kvantitet og kvalitet i forhold til den totale tyngdekraften, selv om den ikke er helt aktuell, men som vi utvilsomt vil møte i nær fremtid. Mange begrensede, ikke-integrerte, men fortsatt kostbare intervensjoner løser ikke definitivt hele settet med problemer. I praksis resulterer det ofte i en generisk ommøblering av farvannet, eller ikke stort mer, selv om disse ønskede resultatene var tiltenkt i de opprinnelige intensjonene; bortkastede engasjementer for avgrensede mangelfulle konklusjoner.

Ettersom et stadig større flertall er enige om at situasjonen sakte, men sikkert forverres, bør vi også utvide konsensusen om at jo raskere tiltakene settes inn, desto mindre presserende, krevende og belastende blir de.

Initiativet er både ambisiøst og fremtidsrettet i og med at det søker å skape nye globale situasjoner fra grunnen av, i stedet for bare å løse eksisterende problemer ett etter ett. Husk de 5 P-ene: Prosperous Perennial Peaceful Planetary Permanence. Hva er det som mangler? Alt er til stede. Jeg vil minne om at målene må settes med tanke på langsiktig bruk, uten forbehold eller utløpsdato.

Q- Jeg liker virkelig opplegget, hvem ville ikke gjort det? Men jeg gjentar meg selv, og jeg blir mer og mer overbevist om at forslaget i praksis fortsatt vil være uaktuelt.

A- Forslaget er allerede en ny virkelighet, siden du leser det. Om du liker det eller ikke, om det blir forstått, delt, avvist eller ikke, er en annen sak; det avhenger av den enkelte lesers våkne fremsynthet og sunne fornuft.

Som tidligere nevnt er dette en utfordring, en planetarisk utfordring, og som med andre utfordringer må vi akseptere den før vi tar fatt på den. Alt er proporsjonalt, inkludert tid, engasjement i videste forstand, samt en best mulig balanse mellom kvalitet og distribuert deltakelse.

Q- Så du er enig i at det er et stort sprang for alle, og at det sikkert er for tidlig med tanke på de kulturelle, sosiale og økonomiske forskjellene?

A- De er alle å betrakte som hindringer, som alle kan overvinnes med forsiktighet. Mange av behandlingene vil ta lang tid, men det er en akseptabel detalj, siden vi foreløpig har tid.

Det var aldri min hensikt å presse på for umiddelbar utførelse; jeg ønsket snarere å evaluere målet, instrumentene og, viktigst av alt, disposisjonen grundig. Vi kan studere det sakte, fullføre studien i ro og mak, uten å miste pusten, og sette av nok tid til oppsett og komposisjon av MORPHING-fasen, som skissert i forrige kapittel.

Da kan hele studien forstås som en omfattende operativ håndbok, en uvurderlig hjelp som alltid er gyldig når vi skal kartlegge, fastsette og håndtere fremtiden. Fortiden er borte, men nåtiden er begynnelsen på fremtiden hvis den leder oss dit og til hvordan vi ønsker å leve permanent.

Kvaliteten på sluttresultatet bestemmes først og fremst av vår vilje og evne til å forme det etter våre beste ønsker; hvert øyeblikk er gyldig til å begynne med, krever ikke trompetringing eller lyden av bjeller eller skoleklokken.

Q- Det er allerede gjort flere forsøk på denne måten, om enn med utilfredsstillende resultater...

I Frankrike for to hundre år siden forsøkte de seg med "frihet, brorskap og likhet", men bare for en liten stund. Historien forteller at det ikke varte lenge, og at ting raskt gikk tilbake til det normale. Noe er imidlertid bevart for ettertiden. Opp gjennom historien har lignende initiativer funnet sted, med varierende grad av suksess.

Ulike forfatninger proklamerer, håper på og påberoper seg ønskelige og beundringsverdige mål, men de anvendes sjelden, med stilltiende utelatelser og til slutt med vanlig tolknings skjønn.

Her er en ny mulighet for en omfattende global gjennomgang.

I motsetning til det lynraske alexandrinske svaret, dreier det seg om en lang tidsperiode. Denne gangen er den global og omfatter alle folkeslag og sivilisasjoner. Det forventes en lang periode, ettersom det kreves en sann foryngelse i alle områder. Når en ny planetarisk grunnlov er utviklet og vedtatt, vil det være mulig å tilpasse den til lokale behov, men uten å undergrave eller krenke innstillingene på de høyere nivåene.

Denne koordinerte sykloperiske operasjonen er mer enn bare en revisjon eller oppdatering av eksisterende normer/regler; det er en total omskrivning av alle koder, normer og regler som kreves for denne "universelle transformasjonen".

Lengden på MORPHING-fasen (tredje kapittel), som spesifikt tar for seg disse komplekse, krevende og sammenhengende transformasjonene, bør være mer forståelig og akseptabel med tanke på disse forutsetningene.

Det er anslått at alle omstillinger vil ta minst hundre år, hovedsakelig på grunn av nedbemanningen av den fastboende befolkningen. Prosjektets endelige suksess vil avgjøres av kvaliteten og konsistensen på resultatene.

Det er ikke vanskelig å innrømme at det derfor vil være rikelig med tid til å formulere og integrere alle situasjoner overalt på den beste måten for å forvente de tilsvarende beste resultatene.

Det ville også være mulig å fremskynde prosessen, ingen ville protestere, men det ville øke sjansene for et skjørt resultat med usikker varighet.

Er det verdt å risikere en så sannsynlig fiasko fra starten av?

Det er ikke klokt å fremskynde ferdigstillelsen, da dette vil sette operasjonens langsiktige levedyktighet i fare. La det ta den tiden det tar, men de langsiktige konsekvensene vil være vel verdt å vente på. De kan være små eller store, men de må alle være sikre og stabile.

Q - Kan vi si at denne studien i bunn og grunn gir en lang vei til skapelsen av en perfekt verden?

A - Når vi snakker om perfeksjon, mener jeg at alt, enten det gjelder handlinger, menneskelig atferd eller naturlige relasjoner, hele tiden søker denne perfeksjonen. Så det er helt klart en vei som er rettet mot jakten på perfeksjon.

Q - Jeg tror ikke noen ønsker at ting skal bli verre.

A - Hvis de gjorde det, ville det være ødeleggende. Å ønske er ikke nok. Realiteten er at vi ødelegger planeten og til og med sløser med ressurser, mer eller mindre utilsiktet. Jeg vil gjerne henlede oppmerksomheten din på denne studien, som foreslår, som et alternativ til den gradvise og farlige tregheten, ikke bare å begrense, bremse eller stoppe disse trendene, men en konsekvent fornyelse, et avgjørende evolusjonært sprang.

Q- Vi har forstått dette nå, du gjentar det hele tiden.

A- Og dette trøster meg, det viser at ved å fortsette å resonere, vil ting før eller siden bli forstått. Jeg håper alle lesere vil følge deg i tenkningen.

Q - Så alternativet er å undersøke alle knutene, problemene, vanene og båndene mellom individer som betinger og hindrer perfeksjonering av menneskelige relasjoner?

A - Dette er et synspunkt jeg ikke hadde tenkt på, men det er på sin plass, og jeg deler det. Det er ikke en hypotetisk uttalelse

hvis du tenker over det. Alt avhenger av ditt individuelle synspunkt, og alt du ser, tenker eller ønsker, sørger for det. Dette hensynet vil bli konsolidert i de overordnede målene for prosjektet.

Q - I praksis er imidlertid heksakatalogens tilnærminger og regelverk for innovative og må brukes samtidig; det er for mange forskjeller, og derfor kan ikke prosjektet gjennomføres på en koordinert måte.

A - Vi er tilbake til et avgjørende skritt. Frem til det punktet der han sier "det vil ikke bli implementert", er alt han sa sant. Den avgjørende forskjellen er at jeg tror, og er overbevist om, at "det vil bli komplisert, men med en skikkelig innsats vil det være gjennomførbart."

Det er en utfordring, og det er en planetarisk utfordring. Det er en mulighet for oss og for dem som skal ta vår plass på flåten.

I gjennomsnitt utvikler menneskeheten seg langsomt, men noen ganger med sjeldne sprang.

Kennedys utfordring, som han hadde tatt opp og hevdet noen år tidligere, var direkte ansvarlig for det første skrittet på månen for et halvt århundre siden. Ikke bare ga han utfordringen på egen hånd, noe som i seg selv var ekstraordinært, men han satte også en spesifikk tidsfrist.

Og så var det den voldsomme aktiviteten som eksploderte over hele planeten.

Relanseringen av utfordringen virket kanskje litt søkt, men vi vet at den endte på best mulig måte, akkurat som planlagt.

Det er ikke mange prøvelser i historien som har blitt vunnet, noen har til og med blitt tapt, mange har ikke engang blitt gjennomført. Pionerarbeid, ofte i jakten på nye utfordringer, har vært og vil fortsette å være en drivkraft i all utvikling, fra enkeltpersoner til hele menneskeheten.

Som du bemerket i forrige kapittel, er jeg stadig mer tilbøyelig til å spå en lang periode for den enkle transformasjonsfasen. Det haster ikke, og ingenting bør overses. Det viktigste å huske på, hvis denne studien kan klassifiseres og forstås som et avgjørende svar på en verdenskrise, er å unngå

å gjøre uopprettelige feil. Vi begynner med denne boken for å introdusere prosjektet, og fortsetter deretter med minst to bokserier til (kapittel 3) for å fullføre prosjektet og illustrere hvordan det bør startes opp og gjennomføres. Dette er det nåværende gjennomtenkte nivået av engasjement og forsiktig vei. For å fullføre min reaksjon på kommentaren din, vil jeg minne deg om myten om skilpadden.

Q - Men innebærer ikke et enkelt sett med universelt anvendte lover en ny form for diktatur?

A - Jeg forstår din forundring, og kanskje med tanke på hele historien, også din velbegrunnede skepsis, men så gjenopptar du bruken av begreper og referanser som ikke lenger gjelder for meg. Jeg må påpeke for deg at i vårt tilfelle indikerer de foreskrevne prosedyrene at "diktatoren" er folket, som for tiden består av åtte milliarder mennesker og bør reduseres til fire ved å forbli likt fordelt over hele verden. Den eneste stemmegivningen er begrenset til å representere den lokale viljen; hele den overordnede strukturen, hele veien til toppen, er bare en konsentrert representasjon av den.

GAIS er også basert på retningslinjer fra de ulike områdene, og er strukturert og administrert på samme måte overalt for å dekke lokale behov, samtidig som den globale funksjonaliteten ivaretas.

I tillegg vil det ikke være noen nye territorier å erobre, bare et fornyet og omskrevet sett med felles spilleregler (5P).

Heksakatalogen har global gyldighet, så den kan gradvis kombineres med lokale og midlertidige anvisninger og lover, med utgangspunkt i det laveste territorielle laget, selv om dette ikke kan endre innstillingene og formålene med heksakatalogen.

Disse avsnittene handler om globaliteten som må gjelde for hele strukturen, ettersom det er den eneste universelt anerkjente referansen som må deles og brukes på alle nivåer i strukturen.

Det samme gjelder for hver enkelt administrasjon (LA), som kan supplere og endre sine egne innstillinger, men som alltid må være i samsvar med innstillingene på høyere nivåer.

Ved å opprettholde dette rammeverket og disse retningslinjene er det ikke rom, betingelser eller omstendigheter for at diktaturer kan gjenoppstå.

Q- Hvordan har du tenkt å holde alt under kontroll?

A- Uttrykket "tenk høyt, handle lavt" kan gjelde i dette tilfellet. Det finnes generelle prinsipper som må følges, men de kan utvides for å imøtekomme spesifikke lokale krav uten unntak.

Q- Så kontroll ovenfra og ned vil alltid eksistere?

A-kontroller vil bli etablert fra toppen, men de vil bli foreslått på forhånd og deretter akseptert av de respektive basene, og de vil bli konsentrert og anvendt av et enkelt verifikasjonsorgan, GAIS, som ikke gjør noe annet enn å anvende kontrollfunksjoner, som alle alltid er satt av det store flertallet, om ikke av deltakerne i hele prosjektet. Som et resultat av dette har vi utviklet et avansert og integrert verktøy som alltid er til vår beste tjeneste, med våre høyeste garantier. Dets uangripelighet på grunn av regelmessige kryssjekker bør ikke undervurderes.

GAIS vil kreve det høyeste nivået av engasjement og samarbeid for å bli etablert. På grunn av morphing-fasens lengde vil imidlertid unnfangelse, utvikling, integrering og testing sannsynligvis ikke utgjøre den "kritiske banen" i prosjektets hoved-PERT.

Q- Enda en syklopisk operasjon som vi aldri har sett eller forestilt oss før.

A- Dette minner meg om en bemerkning fra Alan Turings biografi: "Noen ganger er det de menneskene som ingen forventer, som gjør det ingen forventer."

Riktignok syklopisk, men likevel nødvendig, om ikke obligatorisk, for å nå studiens høye mål. GAIS' konsistens sikrer at den generelle driften støtter oppnåelsen av alle de ambisiøse målene, samtidig som den forblir kongruent og i tråd med prosjektets omfang.

Men med tanke på hvor raskt denne tekniske sektoren for tiden drar resten av verden med seg, er det fullt mulig å tenke seg at den kan bli realisert, om den ikke allerede er det.

Etter å ha lest denne korte oppdateringen bør du være enig i at vi er på vei inn i fremtiden, i hvert fall slik den ble oppfattet for en generasjon siden.

For eksempel er flytrafikken, i hvert fall på det europeiske kontinentet, allerede regulert og styrt av et sofistikert datasystem som er fullstendig integrert. Det ville vært utenkelig for bare noen tiår siden. Det er verdt å huske at i begynnelsen av forrige århundre var det bare fugler som kunne fly. I dag bruker vi kort sagt en modul som på ulike måter kobler sammen og i stadig større grad kombinerer værkretser med reisebyråer, bankkretser, helse- og sikkerhetskretser og så videre, uten andre tilsynelatende grenser enn fantasien.

Som et resultat av dette er det allerede i ferd med å utvikle seg en trend som går ut på å utnytte ulike systemer som er integrert i ulike moduler, som hver for seg er gjensidig avhengige av hverandre og distribuerte, men som koordineres av komplementære funksjoner gjennom felles protokoller.

Disse nåværende eller forventede realitetene, uavhengig av denne studien, kan allerede være operative om noen tiår. Det er derfor ikke like overraskende og skremmende som Orwells Storebror å forvente at man behersker den "knowhow" som trengs for et omfattende GAIS-lignende system ved slutten av morphing-fasen. Personlig er jeg rolig og trygg på dette opplegget.

Q- Hva er du usikker på?

A- Jeg er bekymret over mangelen på fremsynthet og sensitivitet overfor globale spørsmål hos dem som betyr noe, og som i stedet er begrenset og begrenset av sine egne interesser.

Denne mentale orienteringen kan imidlertid skade hvem som helst av oss.

Jeg har et spørsmål til deg. Det er en enkel, men viktig undersøkelse.

Hvordan vil du rangere denne studien etter å ha lest denne første boken, i hvert fall når det gjelder mål, programmer og målsettinger?

Velg mellom: unødvendig, overflødig, fantasifull, prematur, engasjerende, overbevisende, nødvendig og uunnværlig.

De fleste av de mer enn åtte milliarder menneskene på flåten vår vil helt sikkert være interessert i at denne forskningen fortsetter. Det vil bare være et tidsspørsmål før de fleste forstår og setter pris på resultatene av studier eller prosjekter som dette eller lignende. Enten de allerede finnes eller snart vil dukke opp, er alt de trenger å gjøre å anta eller forestille seg en rekke svar, om enn med forskjellige veier, metoder, fremskritt eller utførelser.

Alle vil i økende grad være i stand til først å analysere, velge og deretter gå inn for implementering av det alternativet som anses som mest omfattende for å oppnå de ønskede og internasjonalt eller universelt vedtatte målene; på en gradvis, men ustoppelig måte. Mange tror i dag at mange ting vil endre seg før eller senere, og at alt må, mer enn det kan, endres.

Q- Uansett utfallet av rangeringen, hvordan kunne dette initiativet utvikle seg i begynnelsen?

A- Hvis organisasjonen gjør jobben sin riktig og alt går bra, kan denne overgangen begynne når en tilstrekkelig stor andel av jordens befolkning (gruppe A) blir enige om å forplikte seg i tilstrekkelig antall til å utløse SNOWBALL-effekten. I den grad denne massen blir tallmessig betydelig, vil det sannsynligvis være nødvendig å oppdatere papirene i kapittel tre, som jeg husker viser veien til å begynne og fullføre transformasjonen.

Det ville være et tilstrekkelig virkelighetsbasert grunnlag med noen nøkkelaktører til å sette opp og teste hele GAIS på alle nivåer i den administrative pyramiden.

MORPHING-planen kan bli iverksatt når den er evaluert og vedtatt av et tilstrekkelig antall deltakere. Måtene å bringe tettheten av innbyggere per kvadratkilometer tilbake til 1970-nivået på, som noen områder må utforme og gjennomføre, er uten tvil de viktigste, mest kritiske, tidkrevende og utmattende trinnene i hele transformasjonen.

Ta i så fall dokumentene tilbake for å revidere og om nødvendig omarbeide dem for å lage en offisiell og endelig versjon av tilhengerne; juster spesielt parametertabellene og omformuler deretter den individuelle MORPHING-planen.

Det ville også være et tilstrekkelig virkelighetsbasert grunnlag med noen nøkkelaktører til å sette opp og teste hele GAIS på alle nivåer i den administrative pyramiden.

MORPHING-planen kan bli iverksatt når den er evaluert og vedtatt av et tilstrekkelig antall deltakere.

Et annet spørsmål som kan vekke din interesse, er om det er verdt å gi seg i kast med et så stort prosjekt.

Mulige svar inkluderer: JA, NEI, JEG ER IKKE SIKKER, FOR SNART.

JA- Det var det. Fortsett med forsiktighet. Reisen vil bli vanskelig, men etterkommerne dine vil være takknemlige.

NEI- Prøv å svare etter at du er ferdig med teksten; hvis du fortsatt tror det, føler jeg at du har for mange egeninteresser på spill og/eller mangel på samfunnsansvar.

IKKE SIKKER - jeg tror du trenger mer informasjon og avklaring for å få et klarere bilde, men du er allerede på rett spor.

FOR TIDLIG - Hvorfor synes du det er for tidlig? Synes du det er verdt å vente? Hvor mye lenger? På hva mer? Synes du at

at hvis det fortsetter i dette tempoet, vil scenariet på "Overshoot Day" bli bedre?

Uansett om du har valgt en av disse reaksjonene, eller andre, eller ingenting i det hele tatt, skal du vite at du fortsatt er en direkte berørt part i enhver situasjon eller hendelse som oppstår på planeten vår. Uansett hvilke legitime tanker du har, vil utfallet av vår oppførsel alltid påvirke oss alle. Derfor er det best å i det minste være interessert, om ikke aktivt deltakende, i det som skjer.

Vi kan bare klare det hvis vi jobber sammen, uten vann på mølla, og iverksetter kraftige tiltak ASAP (As Soon As Possible), koste hva det koste vil; ellers må vi iverksette dem i all hast i morgen, midt i det globale pandemiet, noe som øker katastrofens omfang.

Jeg mener at en konsekvent og omfattende pakke er det beste alternativet. Halve tiltak, selv om de kan gjennomføres på kort tid, vil forverre situasjonen.

Når man først har kommet til enighet om de absolutte og universelle målene, er det bare å omdefinere hvordan de skal nås, særlig hvis det allerede finnes en egnet vei å gå.

Q- Jeg er litt i tvil om du sikter til denne studien, eller tar jeg feil?

A - Du tar ikke feil, og samtidig er jeg overbevist om at du blir direkte involvert i prosjektet. Det ville ha alle funksjonene, men hva ville det mangle?

Denne studien begynner med å definere brede, altomfattende og uuttømmelige mål som sikrer generell stabilitet og velstand. Deretter definerer den et nytt sett med integrerte, men hensiktsmessige lover, og avslutter med å skissere tilpassede veier for hver enkelt nasjon som kan følges på en koordinert måte og fullføres samtidig og harmonisk.

Q- Det er gjentagende; jeg har også hørt disse uttalelsene før, flere ganger.

A- Hvis jeg har gjentatt dem, er det fordi jeg mener de er grunnleggende. Jeg har gjentatt dem bare for å understreke hvor viktige de er, særlig i lys av de ambisiøse målene. Derfor må vi styrke bevisstheten og besluttsomheten som er nødvendig for å nå dem. Det er en lang vei som ligger foran oss og skiller oss, men vi vil komme nærmere og nærmere. Inntil videre er det "bedre dette enn ingenting", som de sier i mitt hjemland. Med andre ord, i stedet for å vente passivt, la oss fortsette ved å være fornøyde med det vi kan gjøre og oppnå hver dag, med en gang, for "jo raskere vi begynner, jo raskere kommer vi i mål". Denne holdningen bør kunne oversettes og forstås på alle verdens språk.

Q- Hva om vi snakker litt om ressurser? Det er sant at vi forbruker ressurser i høyt tempo, spesielt ikke-fornybare ressurser, men det er også sant at hele økonomien, nasjoner og, i nyere tid, multinasjonale selskaper historisk sett har oppdatert seg og vil fortsette å utvikle seg, tilpasse seg og justere seg til stadig mer kritiske problemstillinger. Evolusjon er en naturlig prosess, så denne studien er å betrakte som overflødig, unødvendig, om ikke til og med naturstridig.

A - Historisk sett har mange naturkritiske forhold (konflikter, pest, sult og så videre) blitt oppdaget i liten skala og løst mer eller mindre raskt, selv med målrettet innsats eller flaks, og likevel ført til generell forbedring, men nå er det forhold som vil påvirke hele kloden. Vennligst ikke få meg til å gjenta den komplette listen over problemer. Gå gjennom de (få) som begynte med holocen, sammenlign dem med de nyere (økende) i antropocen, og fortell meg om denne akselerasjonen kan klassifiseres som en "naturlig fortsettelse." Hva er naturlig bortsett fra den menneskelige komponentens deltakelse? Jeg finner ikke noe naturlig i det, men snarere en uhemmet akselerert unaturlig vekst. Mange vil kanskje ikke like det, men omtolket på denne måten gir det ikke mange rynker, faktisk passer det perfekt. Man må ta et valg: enten bevissthet eller mangel på ansvar.

Q - Tror du at Magnificent Earth-prosjektet er bevisst gjennomførbart? Eller er det bare en fantastisk visjon, en fantapolitisk tekst eller noe lignende?

A- Jeg er enig i at prosjektet i utgangspunktet kan oppfattes som en samling utopiske og fantasifulle tanker etter en rask gjennomlesning. Det inneholder alle elementene for hypotetiske fremtidige globale scenarier i detalj. Når man leser det på nytt i ro og mak, med et bredt blikk på helheten og en bedre forståelse av sammenhengene, sammenvevingen, den kombinerte kombinasjonen av motiver og mål og den gjensidige støtten fra alle komponentene, kan man begynne å skimte en mulig realisering. Riktignok ikke raskt, riktignok ikke enkelt, men alt dette er gjennomførbart; det finnes ingen uoverstigelige hindringer.

Q - Du advarer mot dette, men jeg ser i sekskalkogen instrumenter som samtidig forstyrrer hele den sosioøkonomiske strukturen i alle nasjonale virkeligheter, i alle store etablerte historiske interesser; de er så forstyrrende inngrep at de er ugjennomførbare, praktisk talt utillatelige og ugjennomførbare i sin helhet, noe som gjør prosjektet for øyeblikket ugjennomførbart og uunngåelig forkastet.

A - Bravo, du treffer spikeren på hodet. Prosjektets hovedregler, i det minste de fem første dogmene, er bokstavelig talt en barriere, en kampestein for de normer og vaner som er på moten i dag. Hvordan skulle man ellers kunne nå så store globale mål ved slavisk å bruke de samme reglene, vanene og atferdene som er historisk kodifisert og bredt etablert både kulturelt og sosialt?

Gitt størrelsen og tyngden av målene som skal nås på relativt kort tid, kreves det verktøy og tiltak av minst samme omfang. Jo mer disruptive de anses å være, desto mer øker deres troverdighet og egnethet for bruk. Sett alltid de 5 P-ene foran, ellers ville alt dette være meningsløst. Som du ser, insisterer jeg også på å gjenta dette som er blant høydepunktene i forslaget.

Q- Så det kommer til å bli en stor global revolusjon?

I stedet ser jeg det som en progressiv og ansvarlig hypotese som inkorporerer en ny verdensbevissthet, det tredje årtusenets NEW DEAL, men denne gangen med resonans på et obligatorisk globalt nivå.

Q - Vil denne "globale dekningen" bli akseptert? Er folk ennå ikke modne nok til å håndtere det?

A - Som nevnt ovenfor er det det tradisjonelle pionerscenariet; all originalitet må introduseres av noen før eller siden. Slik har det vært og slik vil det alltid være. Formatet på dette prosjektet kan ses på som en utfordring, ikke en enkel en, men en utfordring på høyeste universelle nivå. Er det noen eller noen organisasjon du må be om tillatelse fra på forhånd før du foreslår et prosjekt? Er ikke den enkle første innsendelsen en fri skikk? I hvert fall i de fleste land?

Før man impulsivt avviser en utfordring av denne størrelsesordenen, må man også gi seg god tid til å forstå den og evaluere den med tanke på både potensielle farer og forventede fordeler. Tiden er, som jeg tror jeg allerede har sagt, på prosjektets side; jo lenger vi snakker om det, jo bedre forstår og verdsetter alle det.

Q- Det er sant, men historien har ofte vist at det er de som følger i pionerens fotspor som tjener mest på det.

Igjen har du helt rett; det er en del av spillet eller partenes rolle. Under disse forholdene gjentar historien seg; evolusjonen trenger disse trinnene, eller rettere sagt krever disse forsøkene. Selv om de mislykkes, men alltid med modifikasjoner, korreksjoner og nødvendige gjentakelser, er det et omkved som før eller senere ofte ender opp med det ønskede resultatet, om ikke til og med forbedret. I vår situasjon ser jeg det ikke som et spørsmål om personlig prestasjon. Bare det å snakke om det, inkludert å kritisere det, ville være en positiv indikasjon for meg. Jeg forventer i det minste et svar i form av generell nysgjerrighet. En slik oppførsel ville fremme en fase med oppmerksomhet gjennom relative avklaringer, innsikt, klargjøringer, for å få oss inn i dette fjerde kapittelet, for til slutt å legge til rette for konvergens mot en voksende forståelse.

Q- Hvis bare én person legger merke til det og leser det, er det i realiteten bortkastet, og det blir ikke gjort noe med det.

Hvem setter tidsbegrensningene, for eksempel en måned, et år eller et tiår? Det finnes ingen tidsbegrensning. Hvis bare én person visste om det, ville det vært et ubetydelig problem i begynnelsen. Det kan løses ved å forutse det og koordinere ulike tiltak.

av formidling, distribusjon og oppsøkende virksomhet til blant annet kulturorganer, foreninger og organisasjoner. I tillegg er det bygget opp minst ett referansenettsted for dette formålet, som fungerer som en plattform for konsultasjon og distribusjon av oppdaterte dokumenter, samt koordinering av aktiviteter som viser interesse for å fremme prosjektet.

Deretter bør verktøy og teknologier som adresselister, blogger, nyhetsbrev, sosiale nettverk og så videre brukes i stor utstrekning.

Q- Hvis det skulle ta av, ville det være en ekstraordinær oppgave som ville kreve en global organisasjon.

Det er jeg også overbevist om. Men jeg vil gjerne påpeke at jeg aldri har tenkt på en rask oppstart, og at jeg ikke har overdreven tro på det. Det vil nesten helt sikkert ta flere år å komme i gang. Det er svært sannsynlig at det vil skje noe vesentlig i løpet av maksimalt et tiår. Hvis vi på det tidspunktet ikke har nådd en rekke interessenter, vil dommen være åpenbar, uansett hva den måtte være.

Q- Har dere allerede planer om å mislykkes over hele linjen?

A- Det virker litt overdrevet og noe forhastet. Hvis man skal snakke om fiasko, er jeg ikke sikker på at det er prosjektets feil, men snarere planetens. I så fall ville det ikke være forslagsstillernes feil, men snarere en direkte fiasko som følge av det globale bevissthetsnivået. Prosjektet vil bli lagt i en skuff, kanskje ikke i en søppelbøtte, eller nedgradert til sikkerhetskopi, og vil forbli der, med potensielt godt selskap.

Q- Så hvis du allerede ser for deg at dette vil ta slutt, betyr det at jeg hadde rett i at prosjektet sannsynligvis vil bli avvist?

A- Jeg svarte bare logisk på et pessimistisk alternativ fra deg. Kan du ikke noen ganger prøve å tenke positivt, i det minste litt? Det er allerede så mange aktuelle situasjoner som utvetydig viser en utvikling som man nå virkelig bør være bekymret for. Jeg er sikker på at i tråd med "tidens pil" vil datoen for "Overshoot Day" ubønnhørlig nærme seg begynnelsen av året. Det er best du bekymrer deg nå

om utfallet av denne regresjonen. Kalenderen er en brutal bekreftelse på den stadige forringelsen av livskvaliteten i verden, inkludert vår egen. Jeg ønsker ikke å bli stemplet som terrorist eller katastrofist, men å undervurdere, eller enda verre, late som om man ikke vet, ignorere eller gjemme seg bort løser ikke problemene, men utsetter dem bare og forverrer dem. Og det er dette bekymringsfulle signalet jeg reagerer på med mitt forslag, og derfor klassifiserer jeg meg selv som optimist.

Vi har blitt klassifisert som SAPIENS; la oss nå bevise det. Hvis vi har vært identifisert som HOMO SAPIENS i minst 300 000 år, er det på tide å ta neste skritt og transformere varemerket vårt til HOMO FELIX. En konsekvent overgang fra det generiske Anthropocene til det oppdaterte og ønskede Felixcene ville ikke være så ekstravagant.

Dessuten er det ikke nok å bli enige om å ratifisere dette spranget; man må bli enige om og gjennomføre betydelige endringer for å etablere en effektiv, fullstendig og stabil planetarisk sameksistens. Hvis vi ser på oss selv som stadig mer utviklede sapiens, uansett hva det betyr for oss. La oss ikke glemme at vi alltid er en del av denne planetens natur. Vi kan ikke ha to separate og motstridende forvaltninger - menneskeheten og resten av planeten. Vi kan ikke konkurrere og opprettholde konfrontasjonen i lengden, og før eller senere ville vi bli taperne. I stedet for å vente på dette utfallet kan det lønne seg å forplikte seg til å søke etter et fruktbart, flerårig samliv her og nå.

Ved å akseptere det unngår vi å forverre problemene og fremprovosere ukontrollerbare negative reaksjoner. Vi har allerede oppdaget en lang rekke kritiske problemer som sprer seg.

Det vil være det første og mest ideelle tegnet på progressiv suksess hvis vi kan unngå å gjøre dem større. Etter hvert som presset for å finne løsninger på uløste og akkumulerende problemer øker, vil det samtidig være viktig å ta tak i dem raskt, forske på dem og utarbeide klare, gjennomførbare og konkrete løsningspakker.

Som du vet, er utsettelse et mantra som ikke løser problemer, men ofte gjør dem verre. Det er verken et uttrykk for ansvarlig fremsynthet eller opplyst visdom.

Spørsmål: Disse ordene høres bra ut, men nå er verden fullstendig opptatt av andre ting, og få vil ta opp dette prosjektet, som, som du sa, fortsatt er i startfasen og derfor også ufullstendig.

A- Du er veldig presis og korrekt, men det betyr ikke at jeg tar feil. Jeg har aldri planlagt å bruke den tiden og oppmerksomheten som studien vil kreve etter at "Bok tre" er ferdig, men man må begynne et sted. I mellomtiden er, som nevnt ovenfor, presentasjonen av denne boken nødvendig for at prosjektet skal kunne fortsette, og jo før man begynner, jo raskere kommer man i mål. Ferdigstillelsen av materialet i kapittel tre representerer et vendepunkt. Å søke deltakelse og samarbeid, samt tilstrekkelige ressurser, er et viktig skritt; uten det er det ikke noe håp om at prosjektet utvikler seg og fullføres slik det fortjener.

Dette prosjektet er ikke til hjelp når det gjelder å finne umiddelbare løsninger på aktuelle problemer. Men det betyr ikke at prosjektet er ubrukelig. De konsistente resultatene vil vise seg om flere tiår.

De nåværende problemene vil ikke forsvinne av seg selv, og de vil heller ikke være begrenset til én enkelt "Overshoot Day", men de vil bli tydeligere og mer vedvarende på global skala. Mer enn

10 milliarder mennesker vil helt sikkert merke konsekvensene i løpet av noen tiår. Det vil ikke være nok å holde nasjoner og kontinenter under fredelig kontroll for å ta ansvar. Det hele vil bli stadig vanskeligere og mer dramatisk fordi reelle og ugjendrivelige problemer i stor skala vil være knyttet til overlevelse og påvirke alle nivåene i Maslows pyramide.

De som har tid, trenger ikke lenger å vente.

Er det nødvendig å gjenta dette? Jeg synes dette er et passende mantra. Problemer må møtes og løses. De siste årene har vi holdt oss ganske friske. Vi kan regne med mye tid til å fullføre, forbedre og distribuere prosjektet. Det er en fredelig løsning som tar utgangspunkt i de nåværende omstendighetene, ikke forstyrrer, men forbedrer alles livsstil og etablerer universelle mål som global balansert stabilitet. Er det noen som er uenige i at disse målene er verdige menneskeheten som helhet? Vil atferden og de dominerende interessene til

spesifikke fraksjoner, grupper og lobbyer fortsatt råder? Hvis dette prosjektet realiseres fullt ut, vil det sikre den høyeste grad av planetarisk motstandskraft. Denne verdien kan ikke kvantifiseres, og det er ikke mulig å sammenligne med lignende scenarier.

Det er et nytt vendepunkt som ikke kan sammenlignes med tidligere.

Q- Men så godt som alle deler av prosjektet er i strid med gjeldende skikker, og vil bli møtt med stor uenighet, kraftig avvisning og en vegg av resolutt motstand.

A- Jeg er enig, og det kan skje akkurat slik. Hvert enkelt element viser problemer eller mangler når de vurderes hver for seg. Hver for seg er det ingen av dem som skaper konsensus, men hver for seg vekker de umiddelbar undring. Det er imidlertid ikke slik man skal vurdere heksadekatalogen. Det ville være en altfor streng dom om man vurderte og undersøkte hver enkelt konsekvens av heksadekatalogen for seg.

I stedet må en pålitelig og realistisk evaluering referere til hele den integrerte funksjonaliteten i prosjektet. For å nå målene må man ta i bruk verktøy, normer og holdninger som ikke er tilgjengelige eller gjenfinnbare i dagens verden. Til tross for den enorme endringen i fortegn er det bare i denne konfigurasjonen at resultatet er åpenbart positivt. Det er bare den felles anvendelsen av hele heksadekatalogen for å nå målene som fullt ut rettferdiggjør aksept av individuelle fremskritt.

Q- Men det er vanskelig å spekulere i verdens reaksjoner. Det spås bokstavelig talt en global revolusjon som er umulig å akseptere i mørket.

A- Historien er full av nye konsepter som var ukjente for alle før de ble skapt og spredt i de tidlige stadiene av enhver utvikling.

Naturen som helhet har alltid søkt og oppmuntret til variasjoner over temaet, selv i etablerte sammenhenger. Hvis den ikke hadde gjort det, ville vi fortsatt vært apekatter i trærne. Vi har tilpasset oss i små og store skritt, og det er først i løpet av de siste to århundrene at vi har akselerert endringstakten, særlig den teknologiske utviklingen. Dette prosjektet kan være en del av en ny stor evolusjonsfase, og hvis det blir realisert, vil det løse store utfordringer.

historiske kritikkverdige forhold på et blunk, samt åpne opp for ny innovativ utvikling.

Q- Men hvilke historiske kritikkverdige forhold er det du sikter til?

A- De evige motsetningene mellom nasjoner, regjeringer og imperier er en direkte konsekvens av en evigvarende syklisk rivalisering.

Q- Men for øyeblikket finnes det ennå ikke noen reell global felles bevissthet. Hver nasjon er opptatt av å løse fortidens problemer, eller rettere sagt, de er opptatt av nåtiden. De er hver for seg fokusert på å opprettholde sitt høye velstandsnivå, men i noen tilfeller også på å overleve. Derfor er det sannsynlig at dette prosjektet vil bli oppfattet som ytterligere forstyrrende, og at det vil føre til legitim motstand.

A- Det du sier er dessverre en forståelig nok utbredt og langvarig praksis. Jeg forstår derfor din bekymring, men ikke din mistillit. Med min optimisme mener jeg alltid at før man kritiserer eller avviser for å ødelegge prosjektets mål for tidlig, bør man oppmuntre noen til å bli bedre kjent med og forstå det, men først etter å ha overveid den sannsynlige nære fremtiden.

Q- Kritikk vil selvfølgelig alltid være der.

Og velkommen, hvis de er konstruktive, styrker og forbedrer de prosjektet. Jeg hadde aldri forventet at forslaget mitt skulle bli akseptert fra første stund. Denne innledende fasen er imidlertid knapt nok for en generell introduksjon.

Q- Med så lite materiale er det umulig å danne seg en velbegrunnet mening som innebærer grundige evalueringer.

A- Det krever tålmodighet; i det tredje kapittelet illustrerer jeg den gradvise progresjonen i å fremskaffe mer dokumentasjon; prosjektet har planetarisk dekning, så gjennom samarbeid ser jeg for meg og forventer konsekvent deltakelse.

Q- Hvilke mål forventer du deg av disse samarbeidene?

A- Samarbeidet bidrar i stor grad til å definere detaljene i hele hexadekalenderen, samt morphing-fasen og GAIS-funksjonaliteten. De må direkte involvere de spredte realitetene som er samlet fra den strukturelle basen. Konvergensen om regler og forskrifter, som deretter implementeres globalt, må omfatte den fulle representasjonen av dette nye og unike SfI (Society for Inhabitants).

Siden de skal brukes globalt, tror jeg det vil være nyttig for de ulike representantene å delta aktivt i utformingen av dem. Prinsippene er globale, men parametrene, som kan tilpasses etter preferanser, er lokale. Forutsatt at hele heksadekalenderen følges, vil grasrota foreslå hvilke parametere som skal gjelde for deres eget område. De lokale realitetene som uttrykker og anvender de lokale beslutningene, vil også prege de høyere nivåene i tilsvarende grad.

Q- Er det akseptabelt at alle forfølger sine egne interesser?

A- Det finnes ikke noe alternativ; svaret er JA. Men bare hvis man ikke overstyrer dogmene i heksakatalogen, parametrene som er satt i GAIS på høyere nivåer i systemet, og til slutt målene i deres nåværende LAP (Local Administrative Plan).

Q- Men det er ingen reell autonomi hvis innsatsen settes på et høyere nivå.

A- Det som ser ut til å være innsatser, og som i hovedsak gjenspeiler bredden i de operasjonelle vinduene som brukes i GAIS, er ikke noe annet enn det oppsummerte resultatet av de individuelle realitetene som er etterlatt av tidligere administrative runder og oppdatert til den nåværende. Som et resultat kan en bane gradvis endre noen retninger, med mindre justeringer. Anvisninger eller forespørsler om revidering av banen kan ikke bare komme fra LA, innbyggerne eller GE, men også fra mer spesialiserte og direkte ansvarlige myndigheter, for eksempel etater.

Q- Mener du organisasjoner, institusjoner eller universiteter?

Prosjektet er helt klart globalt og omfatter alle aspekter av det sosiale, økonomiske og kulturelle livet. Det vil være opp til disse lokale enhetene å sørge for at prosjektet fungerer som det skal i deres område. Det finnes ikke noe bedre enn å inkludere dem direkte i valget av komponenter, parametere og funksjonelle konsekvenser.

Alle disse endringene må imidlertid skje innenfor og muligens etter lokalvalgfasen. I så fall vil nyvinningene allerede være godkjent av GAIS, og GE med innbyggere vil være ansvarlig for riktig gjennomgang, offentlig godkjenning og endelig godkjenning. Jeg er alltid optimistisk, og dermed overbevist om at fordelene med de nye post-MORPHING-scenariene vil bli tydelig anerkjent...

Q- Men det finnes allerede grupper som arbeider med globale spørsmål.

A- Jeg har nylig sett listen over temaene som deltakerne skal ta opp for å skape en sammenhengende og bærekraftig verden under 2021-utgaven i Davos, som i år vil være virtuell: hvordan redde jorden, gjøre økonomien mer rettferdig, utvikle teknologi, bygge fremtidens samfunn og arbeidsliv, forbedre næringslivet, forbedre helsesystemene og fremme multilateralisme.

Q- Resultatene av møtene kan utvikle seg til konkrete prosjekter som ulike regjeringer kan gjennomføre for å oppnå de samme resultatene.

Det trøster meg, for det viser at det allerede er en søken etter konvergens om noen sluttmaal, men til syvende og sist er det bare veldig gode anbefalinger; de tar ikke sikte på en radikal transformasjon.

Q- Det er det beste planeten kan bidra med.

A- Det ser ut til å være en veldig god pakke med beundringsverdige mål som passer til målene for denne studien. De er i hvert fall ikke motstridende, men utfyller hverandre. De første og siste temaene er de som tiltrekker meg mest. Vi begynner med å lete etter "Hvordan redde jorden". Den implisitte kunngjøringen

av en inntrengende oppfordring til handling for å redde hele flåten vår generelt er allerede generelt delt. Og dette er et åpenbart poeng, en total deling: Vi er alle i samme båt og, enda mer, med samme ønske og vilje til å redde den.

Den store forskjellen er at denne studien foreslår én enkelt koordinert handling med forhåndsbestemte endelige globale mål. Mens dagens perspektiver kan peke på en rekke ønskelige globale forbedringer, men disse må i så fall gjennomføres frivillig av ulike regjeringer, og her har det alltid vært komplisert.

Tatt i betraktning summen av all innsatsen som kreves for hvert banebrytende, delvis og isolert forsøk, og dermed med liten integrasjon og liten sjanse for å lykkes, foretrekker jeg innstillingene for løsningen som er foreslått i denne studien.

Q- Hvorfor?

A- Den vil nesten helt sikkert oppnå og opprettholde et forventet mer stabilt og balansert sluttresultat. Kanskje til og med i lignende realiseringstider. Å ha de samme resultatene og den samme tidsrammen er det beste perspektivet.

Q - Så har du overlappingskonflikten.

A- Jeg ser det ikke slik. Begge er rettet mot å løse mange problemer. Med en prosjektbane sørger du for å løse dem alle, samtidig som du oppnår en overordnet og flerårig stabilitet som er vanskelig å oppnå med de beste av dagens delbaner. Det er komplisert å sammenligne separate anbefalinger med ett integrert program.

Q- Selv om praktisk talt hele verden var representert i Davos, var det bare temaer av global interesse som ble tatt opp.

A - Undertittelen på denne boken er "How to Transform It" (dvs. "The Magnificent Earth"). Det samme premisset gjelder for diagnose og viktigheten av drastiske inngrep. Jeg legger merke til en liten forskjell i verbet: save i stedet for transform. Førstnevnte, redde, handler om å eksperimentere med nye behandlingsmetoder, selvsagt.

oppretholde de vanlige grunnleggende planetariske innstillingene. Her foreslås derimot en radikal transformasjon, etter at nye mål og fremtidsscenarier er formulert og stadier for intervensjoner er planlagt.

Selv om begge tilnærmingene i prinsippet tar sikte på å oppnå de samme fordelene, er den vesentlige forskjellen i vårt tilfelle at vi samtidig har til hensikt å omstrukturere den planetariske administrative strukturen. Dette er ingen liten detalj. I tillegg sikrer dette alternativet at de foreslåtte resultatene opprettholdes så lenge som mulig.

Q- Gi meg noen eksempler på resultater.

A- Hovedmålene jeg har oppsummert i de 5 P-ene. I hvert fall i de tre første P-ene (Prosperous, Perennial, Pacific), der implementeringen av hele heksadekatalogen etter Morphing-fasen forutsetter et koordinert sett med optimale resultater.

Q- Litt røykfylt.

A- Kanskje et eksempel kan bidra til å tydeliggjøre forskjellen.

Tenk deg en gammel bygning, kanskje med strukturelle problemer, som ikke bare krever en viss modernisering, men også ulike oppussingstiltak. La oss begrense de mulige tiltakene til bare to.

Den første, som vi vil kalle tradisjonell, innebærer inngrep, med periodisk og eksepsjonelt vedlikehold på alle nivåer, for å holde bygningen beboelig.

Det andre alternativet, som kalles innovativt, innebærer å bygge et nytt i nærheten, med et design som kombinerer alle tilgjengelige teknologiske forbedringer, og deretter flytte innbyggerne fra det eksisterende bygget inn i det.

I det første tilfellet er sluttresultatet, selv om alt arbeidet er korrekt utført, ikke noe annet enn en stadig mer lappete og svært kostbar bygning, bygget på foreldede fundamenter og potensielt bestemt til å bli en endeløs byggeplass.

Den andre, hvis den utvikles riktig og innenfor designparametrene, fortjener å tilby og garantere alle sameier en lengre, pålitelig, kvalitativ og trygg fremtid.

Q- Men i vårt tilfelle snakker vi om en hel planet, ikke en enkelt bygning.

A- Det jeg betraktet som "det nye palasset" er åpenbart den samme planeten, men praktisk talt omstrukturert med utgangspunkt i de enkelte administrative realitetene. Det vil ikke lenger være separate nasjonale administrasjoner, som for øyeblikket er anslått til rundt 200, men i stedet erstattes av en enkelt pyramideformet struktur som er helt konføderert av basene til rundt 200 000 lokale administrasjoner (LA).

Dette er utvilsomt den beste, mest radikale og uunngåelige løsningen som vil utvikle seg i løpet av de neste tiårene eller århundrene. Denne studien må være gjennomsyret og overfylt av ambisjoner, uten grenser, fordi ingen ønsker er spart i den. Vi kan bare drømme oss frem til hypoteser om fremtiden, og det er bedre om de også går i oppfyllelse.

Q- Hvorfor det? Er det ikke farlig å ha for mange nyheter? Kan det ikke ødelegge alt?

A - I planleggingsfasen ville eventuelle problemer blitt oppdaget umiddelbart, noe som ville åpnet opp for passende diskusjoner. En slags "Brain Storming", men med sikte på å finne nye ideer og ikke bare løse problemer.

Det er alltid verdt å diskutere dem når man vurderer og filtrerer et stort antall nye forslag, for jo mer de blir kommentert og/eller kritisert, desto nærmere kommer de perfektjonering.

Derfor tror jeg at i hvert fall deltakerne som får tilgang til denne studien, ikke bare er motstandere av den, men kan komme med konstruktiv kritikk basert på sine kunnskaper.

Dette vil sannsynligvis være et godt utgangspunkt for å finne samarbeidspartnere. Selv om de brukes til å kritisere denne studien generelt, er deres mangfoldige erfaring og forståelse av problemene, spesielt de lokale, som de vil dekke, en gyldig kilde som jeg anser som verdifull.

Q- Hvilke andre originale tilnæringer inneholder forslaget ditt?

A- Utforskning, studier og identifisering av avhjelpende tiltak er definitivt det mest innovative, dristige og ofte revolusjonerende. Noen praktiske eksempler. I denne studien ser man for seg løsninger som: en felles administrativ struktur, en felles valuta og samarbeid om romaktiviteter, samt fullstendig demilitarisering, omfattende velferd, alt koordinert og administrert av GAIS, og forsiktig bevaring av ressurser for å sikre en anstendig overlevelse for 4 milliarder jordboere. Dette er utvilsomt nye og uventede innsikter, og når man først har forstått dem, er de også vanskelige å fordøye. Hvis vi alle er enige om diagnosen og det presserende behovet for å reagere på alle disse tilsynelatende uoverstigelige hindringene, kan vi overvinne dem med tålmodig ro.

Q- Men hvis vi må delegere forvaltningen til dette fiktive GAIS, hvem skal da kontrollere driften og sørge for at innstillingene blir fulgt korrekt?

A- Jeg vil minne deg om at GAIS ikke er noe annet enn et system som kun består av programvare og maskinvare som vil bli tatt i bruk av mennesker i henhold til overordnede operasjonelle mål og delegeringer for å oppnå svært integrerte, fullt transparente operasjoner som skal brukes på samme måte overalt. GAIS vil alltid være et verktøy som er dedikert til å føre tilsyn med den overordnede driftsstyringen av anlegget, og som kun er i stand til å kontrollere bruken av autoriserte innstillinger. Jeg vil gjerne nevne at dette verktøyet bare er en utvidelse av vår innsats for å fremme regularitet, lovlighet, stabilitet og gjensidig respekt i og mellom alle samfunn. Vi kommer til å bli stadig mer aktive og integrerte brukere av det på daglig basis. Ekspertene spår allerede at hver innbygger vil bruke tusen CPU-er til personlige formål innen utgangen av dette århundret. Nivået på og tilgjengeligheten av teknologien vil altså ikke være et problem, men i stedet vil kontrollen over alle disse ulike "prosessene" bli et problem. Det er bedre å forutse og sette opp løsningen i tide før den blir et ukontrollerbart problem. Hvis det er godt tilrettelagt og kontrollert, er det ikke plass til eller spor av angst, frykt og undertrykkelse.

Q- Tvangstiltak vil være nødvendig på grunn av omfanget av den kulturelle utfordringen.

A- Man kan si at vi nærmer oss det egentlige problemet. En vesentlig del av det ligger i de generelle tilnærmingene, som mål, rettigheter og plikter, som er ferdig utfylt i heksadekatalogen og som alle må følge fullt ut som generelle tilnærminger. Der det finnes spesielle kulturer og skikker, kan imidlertid noen prosedyrer tilpasses lokalt og midlertidig. De må først foreslås, vurderes og til slutt aksepteres.

Q- Men hvem etablerer og forvalter disse tilnærmingene?

A- Svaret og løsningen finner du i det tredje kapittelet i denne artikkelen, der jeg forsøker å finne den mest logiske måten å fremme og oppnå en gradvis økende grad av lokal interesse, deretter felles interesse, med i det minste en spesifikk intensjon om å delta. Innenfor dette heterogene nettverket av interesserte samarbeidspartnere fortsetter vi steg for steg, helt til vi har gjennomført lokalt anvendelige tolkningsintegrasjoner.

Q- Det er lett å si, men det høres ut som en enorm arbeidsmengde.

A - Spesielt konsistens- og samsvarskontrollen og den påfølgende koordineringen. Men arbeidsmengden er ikke avgjørende: Det er bare å fordele den mellom medarbeiderne og den tiden man har til rådighet. Det viktigste er å få det beste resultatet.

Q- Hva med tidsrammen for implementering?

En foreløpig ferdigstillelse av morfing alene kan ta opptil 20 år, forutsatt betydelig deltakelse fra territoriet.

Q- Hva mener du med foreløpig?

A- Gjennomføringsfasen av alle de ulike romlige planleggingsfasene, se kapittel tre. I stedet er den effektive varigheten av morfing

Det vil avhenge av de ulike omstendighetene som gjør seg gjeldende i de forskjellige områdene. Så det vil vi først vite med større sikkerhet når den innledende fasen er over.

Q- Er det noe annet som mangler?

A- Samarbeidet: mennesker, valg av organisasjonsstruktur, plassering av hovedkontoret og til slutt passende økonomisk støtte.

Q- Da mangler fortsatt alt, det er ingenting på bordet.

A- Hvis du ikke legger tilstrekkelig vekt på prosjektet, er jeg enig. Jeg må påpeke for deg at bortsett fra denne teksten i prosjektet, bekrefter jeg at alt jeg nettopp har listet opp for øyeblikket mangler, bare planlagt. Prosjektet, selv om det er tenkt ut av en enkelt person, må, hvis det skal kunne gjennomføres fullt ut, utvikle seg til et prosjekt, ikke bare med planetarisk dekning, men det må absolutt være representert og konstituert av en tilsvarende mangesidig deltakelse. Resultatene, uansett hva de blir, må representere den store felles viljen som kommer til uttrykk i alle territorier, hvis det blir noen, ellers ...

Q- Ellers?

I denne ulykksalige situasjonen må jeg dessverre konstatere at fordelene som kan oppnås med et slikt prosjekt ikke anses som attraktive, eller at den globale situasjonen nå eller i de kommende tiårene ikke er eller vil bli så kritisk ennå. Hva annet kan jeg forestille meg? Hvis indeksen over oppførte samarbeidsprosjekter ikke er tilstrekkelig konkret, vil det hele bli utsatt til fremtiden, til de neste generasjonene, fordi også de, til tross for vår ulike atferd, vil bli påvirket av tilstanden til planeten vi overleverer til dem.

Q- Men slutt å bare utsette. La oss håpe at det endelig er det forventede øyeblikket. Hvis vi går tilbake til Morphing-fasen, er det noe annet som mangler?

A- MORPHING-fasen avsluttes med publisering av de endelige dokumentene. Først da kan prosjektets mulighetsstudie sies å være fullført. Den mest avgjørende faktoren er nasjonal aksept. Uten denne, som langt fra er ubetydelig, reduseres hele studien til en ren prosjekthypotese som aldri kan gå over i realiseringsfasen.

Q- Så hva vil du gjøre?

A- I mellomtiden vil vi fortsette med det som er tilgjengelig med den hensikt å fullføre den manglende misjoneringen, pluss å avsløre den fortsatte utviklingen og oppdateringene. Som du ser, vil det alltid være nok å gjøre, men jeg er alltid overbevist om at det vil være mange flere av oss som gjør det, så utviklingen av prosjektet vil fortsette som planlagt, om ikke enda bedre.

Q- Har du tenkt på noe viktig i forbindelse med offentliggjøringen, for eksempel konferanser, demonstrasjoner i gatene eller annet?

A- Ikke noe av det; vi vil utelukkende basere oss på formidling gjennom prosjektets fritt tilgjengelige nettsted. Kvaliteten på innholdet vil fungere som en lakmustest for å bekrefte den økende interessen.

Q - Er det ikke for reduktivt å se hele prosjektet i sammenheng med ett enkelt nettsted?

A- Hva kan være bedre, det er, som prosjektet, planetarisk i dekning, billig, med litt programmering tillater det maksimal tilpasning, til og med styring av tjenester, databaser etter ønske, kommunikasjon og passasjer av alle slags dokumenter. For øyeblikket til å begynne med ser jeg ingen andre levedyktige alternativer, men dette betyr ikke at jeg har tenkt å utelukke videre utvikling.

Q- Hvordan har du tenkt å bruke nettstedet?

A- Ved å presentere hele prosjektet innledningsvis, kan du lede den besøkende inn på en vei som gjør det enklere å nærme seg prosjektet. Denne første delen avsluttes med en nedlasting av hele teksten. Dette etterfølges av et passende område for samarbeid. Fra medlemskap vil denne delen også omfatte bruken av dem; nettstedet blir da sentrum for koordinering av deres aktiviteter. Videre vil den utvides etter hvert som den utvikler seg.

Q- Så der vil alle operasjonene som ligger i lanseringen av prosjektet være konsentrert. Hvorfor ikke også med sosiale nettverk, de har også planetarisk dekning.

A- Jeg har litt erfaring på nettet, spesielt den programmerte. Starten på prosjektet er delikat, jeg føler meg komfortabel med valget. Mens sosiale nettverk for øyeblikket ikke virker passende for meg for de første formålene. De kan bare tjene når prosjektet har passert debuten og stabilisert seg.

Nettstedet vil imidlertid alltid fungere som den viktigste driftsstøtten for fremdriften i arbeidet, slik det allerede er planlagt.

Jeg kommer absolutt til å sørge for at denne studien oppdateres jevnlig. Den andre og tredje romanen vil sannsynligvis bli publisert her hvert femte år. Det blir spennende å følge med på forskjellene i de ulike periodene og innflytelsen, både lokalt og globalt. . Å håndtere mange kulturelle sprang på en gang innebærer global enighet om mål og aksept for de tilhørende forpliktelsene, anstrengelsene og ofrene. Jeg er klar over at hver løsning har sine fordeler og ulemper, og derfor heller jeg mot en gradvis offentliggjøring, avhengig av omfanget og viktigheten av det som offentliggjøres. Jeg tenker på ulike alternativer for gradvis å øke spredningen av prosjektet. Disse alternativene gjør det mulig for et bredere publikum å lære om det i dybden. De som ikke forstår det med en gang, kan referere til tidligere leksjoner, akkurat som på skolen. Jeg forventer ikke at det skal tas opp og fordøyes i én bit på kort tid. Mange ville ha funnet det ufordøelig, kanskje for mange, og det ville ha blitt dårlig forstått, noe som ville ha gitt grunn til å aktivere og fremme oppkast, en medfødt motstandsreaksjon og tidlige

motstand; det er egentlig ikke tilfelle. Målet med offentliggjøring av informasjon er ikke å stimulere til negative holdninger, men hvis de viser seg, er det bedre å ta dem til etterretning, kjenne til dem og behandle dem umiddelbart. Målet er at et bredt spekter av interessenter skal delta. Det ville allerede være nyttig å skape nysgjerrighet i starten og deretter, etter hvert som kunnskapen øker, oppmuntre og oppmuntre til at disse nysgjerrige blir interesserte, med mål om å konvertere dem til mange sympatisører og, hvorfor ikke, støttespillere.

Q- Jeg er spent, når begynner du?

A- Nysgjerrighet er forståelig, men alt tar tid, og informasjon må konsolideres på hvert kontinent, selv om det til å begynne med er et lite antall. Oppmuntre nysgjerrighet og interesse for å hjelpe dem til å vokse. Fremme spredning, vekst og utvikling av distribuerte grupper av interesserte mennesker.

Hovedaktiviteten i disse sentrene er å bruke dem som grunnlag for innsamling av informasjon, veiledning og holdninger, og i siste instans for å definere lokale mål.

Med økt engasjement fra disse ansvarlige og innsamling av informasjon og data blir det mulig å etablere og organisere globale parametere og regler for lokal tilpasning. Den påfølgende bruken av disse, etter behørig validering, sikrer gjensidig respekt på verdensbasis. Jo klarere de involverte realitetene er, desto enklere og mer forpliktende blir det for landene.

Q - I likhet med de andre punktene som bare behandles kort, og som gir ulike tolkningsmuligheter, gir også dette oss et praktisk eksempel.

A - Det er sant, men jeg har ikke gått inn i detaljene på dette tidspunktet fordi jeg mener at de først må utvikles, og at de først kan materialisere seg når de lokale realitetene dukker opp. Når realitetene har blitt formulert, må de som foreslår å være ansvarlige for dem, teoretisere og komponere løsninger som er forenlige med realitetene, og holde seg til ånden i prosjektets uunnværlige og bindende prinsipper.

Q- Så du vil delegere gjennomføringen av prosjektet til andre?

A - Selv om det var jeg som utformet de grunnleggende rammene for prosjektet, hadde jeg aldri trodd at jeg etter den første presentasjonen ville være i stand til å videreføre prosjektet alene. Prosjektet har et planetarisk omfang, så det gir mening, og det må være en proporsjonal deltakelse.

Derfor vil jeg være oppmerksom på oppmerksomheten eller rettene sagt interessen for å aktivere passende organisasjonsstrukturer med sikte på å ønske velkommen og engasjere samarbeid som blir tilgjengelige. Jeg planlegger å starte med en enkel liten komité, og så snart forholdene ligger til rette for det, vil jeg etablere et fundament for å utvide strukturen. I tillegg til samarbeidspartnere vil også andre aktører som foreninger, sponsorer og sympatisører være velkomne; de vil styrke og utfylle den brede støtten. Disse progressive og brede medlemskapene vil være tidsubegrensede, noe som er den beste indikatoren på forslagetets popularitet og oppslutning.

Q- Men alle disse interessante utviklingsprosjektene har en kostnad; hvis boken er gratis, hvordan vil du håndtere dette problemet?

A- Vi er fortsatt i denne "versjonen" av planeten, så eventuelle fremskritt vil være proporsjonale med midlene, tilskuddene som komiteen eller stiftelsen vil motta. Donasjonene, som vil bli lagt ut på nettstedet i sanntid, vil også tjene som en annen tydelig indikasjon på engasjementet og støtten til hele initiativet.

Spørsmål: Betyr dette at alle donasjoner vil bli offentliggjort?

A- Det er ganske åpenbart at hver post vil inneholde, i tillegg til tidsstempel og beløp, giverens pseudonym. Periodetotaler og så videre. Men ikke bare det; alle påfølgende regnskapsposter, fra kilder til destinasjoner, vil være og forbli offentlige for å sikre full åpenhet.

Q- Hvis dette er begynnelsen, høres det ut som et tiltalende initiativ.

A- Vi må komme godt i gang, ikke bare for å gå foran med et godt eksempel, men også fordi vi må begynne med å endre visse vaner.

Q- Har dere allerede begynt å sette sammen disse ressursene for utviklingen av prosjektet?

A- Ingenting er gjort ennå, bare noen indikasjoner når det gjelder å dele samarbeidspartnere. Alt skjer i sitt eget tempo. Det er ingen vits i å kaste bort tid ved å konsentrere seg for mye om noe som kanskje aldri blir til noe. Men jeg er sikker på at dette initiativet vil vekke en viss interesse, både positiv og negativ, og at det bare vil være mulig å fordele disse ressursene på en hensiktsmessig måte hvis det finnes et variert tilbud.

Q- Hvordan vil du gå frem hvis disse samarbeidene har problemer med å manifestere seg?

A- Resultatet av jakten på samarbeidspartnere er helt avgjørende. Det er mye å bekymre seg for, ikke bare på prosjektets side, hvis ingen eller bare noen få av de nesten 8 milliarder menneskene, når de først har fått vite om prosjektet, i det minste føler seg nysgjerrige eller interesserte fra første stund. Fra alle synsvinkler ville denne åpenbare uinteressen være et stort problem. Jeg forutså lange ledetider for implementering. Hvis starten var solid, ville det være mer gyldig sikkerhet enn bare håp om at fremdriften og fullføringen av prosjektet ville forbli i hendene på ekstremt ansvarlige mennesker. Spesielt de som har dokumentert gode resultater i prosjektet.

Q- Så hvis jeg forstår det riktig, fullfører ikke erklæringen om heksakalenderen studiet, men varslers om den vanskeligste fasen.

A - På sett og vis gjør den det. Innholdet i denne boken, kapittel 2, åpner opp og gir løsninger på aktuelle eller nært forestående problemer, men den diskuterer ikke metoder for å implementere disse løsningene, som er skissert i kapittel 3.

Denne siste fasen er utvilsomt den mest utfordrende, om ikke annet så fordi den omfatter alle de ulike realitetene i territoriene og søker å omdanne dem til et nytt sett av

universelle standarder. De enkelte direktivene og standardene må vurderes med forsiktighet, fordi endringer i dem kan få store lokale konsekvenser. Det er ingen selvmotsigelse å hevde at vi alle er like og samtidig praktisk talt forskjellige, særlig når det gjelder skikker og tradisjoner.

På nasjonalt nivå har vi i dag en annen struktur og et skreddersydd lovverk.

For at prosjektet skal kunne fungere fullt ut og effektivt, må alle områder på el-planeten være i samsvar med ett grunnleggende system, med noen regionale, og noen ganger midlertidige, variasjoner.

Nye reguleringer må innføres globalt, men i faser og alltid med symmetrisk samtidighet.

Jeg kan ikke se hvordan vi kan komme oss ut av denne situasjonen med en relativt rask vei og en garantert og endelig slutt i en global atmosfære som er gjennomsyret av etablert konformitet.

Så vidt jeg vet, er dette også det første forsøket på bred involvering.

På sett og vis ser denne ideen ut til å være inspirert av en "alexandrinsk respons". Jeg er enig i at det å betegne et par århundrer som en relativt kort periode er en selvmotsigelse, men jeg anser det som et akseptabelt tidsintervall for å være konsistent med de siste århundrenes prestasjoner. Det er ikke nødvendig å bruke så lang tid, men det er, etter min mening, rikelig kongruent å først akseptere det og deretter sette det ut i livet og få det til å fungere.

Når jeg spår at transformasjonen vil ta et par århundrer, betyr det at jeg nå er klar over de omfattende problemene som må løses.

Hvem vet hvor mange generasjoner det vil ta å fullføre MORPHING-fasen?

Q- Er det mulig å redusere implementeringstiden?

A- Jeg kan svare i to retninger; absolutt eller kanskje. Men det vil avhenge av graden av enighet og samarbeid. Jeg skal være den første til å innrømme at jeg vil være lettet over å ha tatt feil, det vil si å ha valgt å være for forsiktig. La meg minne om at jeg har anslått tidsrammen for prosjektet til å være

fullført i løpet av 100 til 200 år, slik at vi kan fremskynde tilnærmingen til omstendighetene for den faktiske begynnelsen av MAGNIFICENT EARTH fra 20 til 40 TRINN. Jeg har viet hele det tredje kapittelet til å forsøke å illustrere MORPHING-fasen, stadiet for verdens forberedelse og forvandling. Ved hjelp av denne strategien reduseres de såkalte store og ubehagelige problemene og de påfølgende reaksjonene til mange mindre trinn med mange mindre vanskeligheter, fordelt og utvannet over tid. Med denne oppdelingen i små trinn vil PROBLEMLØSNINGSstrategien skape rom og forutsetninger for oppfinnsomme eller mer effektive løsninger. Hvis løsningene da deles og bestemmes i fellesskap, og det tas hensyn til både de flytende sluttmålene og den trinnvise utviklingen, vil hele varigheten krympe.

Q - Godt svar. Jeg var allerede kjent med MORPHINGs narrativ, men jeg refererte til store interesser, store nasjoner, store kapital- og finanskonsentrasjoner, multinasjonale selskaper og så videre. Uttrykte jeg meg klart og tydelig?

A - Spørsmålet er mye klarere og mer direkte nå. Formålet med prosjektet er å sikre sikkerhet og sosial stabilitet i det globale miljøet. Dette er ikke et sekundært spørsmål. De såkalte "STORE INTERESSER" er vanligvis et resultat av sentralisering, akkumulering av et stort antall små enheter, partnere, aksjonærer og så videre. Ingen vil miste disse lovlig oppnådde og anerkjente verdiene som følge av prosjektgjennomføringen. Alle vil fortsette å leve den livsstilen de har tjent, oppnådd og opprettholdt. Med passende oppgraderinger, i det minste etter generasjonssykluser, ellers ville det være en katt-og-mus-lek å forstyrre hele universet og deretter gjenopprette det til sin nåværende tilstand. Prosjektalternativet er derfor å forbli til stede på ubestemt tid, men med en annen struktur. Beboerne vil (før eller siden) ta stilling til søknaden og gjennomføringen, så de som ønsker å benytte seg av muligheten, bør gjøre det så snart som mulig. DE STORE INTERESSENE MÅ VELGE MELLOM EN NY PERMANENT STABILITET OG EN VIDEREFØRING AV DEN HISTORISKE STRUKTUREN.

VEKST I. Det er viktig å merke seg at detaljene i prosjektet vil bli utarbeidet underveis i prosessen, og at de grunnleggende målene alltid vil ligge til grunn. Det følger av dette at de siste som blir med, vil være underlagt allerede etablerte regler.

Alternativt, hvis initiativet motarbeides, spredningen av det hindres og aksepten av det utfordres og forsinkes, vil disse

Motkreftene vil i økende grad bli utpekt som direkte ansvarlige for alle problemer, enten de er lokale, nasjonale eller globale. Noen få ord til de kloke.

Q - Hva mener du egentlig med "noen få ord"? Det virker truende når det sies på denne måten.

A- Nei, ikke noe truende. Jeg ville bare påpeke at når ideen og målet med prosjektet, THE MAGNIFICENT EARTH, først er blitt fortalt på mange språk og kunnskapen er blitt distribuert blant ulike befolkningsgrupper, vil det være svært vanskelig å tilsløre. Med tiden vil den bli mer og mer aktuell og avgjørende. Mange betydningsfulle ordtak er blitt overlevert i historien, som for eksempel "HVIS DU IKKE KAN FORSVARE FIENDEN DIN, GJØR HAM TIL DIN VENN", og det er dette jeg ønsker å understreke. Innsatsen er rettet mot å favorisere vennen og ikke motarbeide ham.

Q- Men hva med bankene? Kommer de til å trekke seg ut?

A- Nei, de kommer ikke til å forsvinne. De kommer imidlertid til å oppleve en dyptgripende metamorfose. Bankenes rolle og tjenester vil bli viktigere, men bankene vil også bli mer innvevd i lokalbankenes tjenester og oppdrag. Husk at lokalbankene er lokale filialer av det globale samfunnet, som vi alle er en del av. Resultatet er at bankene ikke lenger vil være styrt av selskaper som kontinuerlig kjemper mot hverandre, men i stedet vil levere de samme tjenestene regelmessig til forbrukere som også blir aksjonærer. Det vil være vanskelig å vurdere fordelene før vi kjenner den nye strukturen og formålet med LA-aktivitetene i forhold til tilknyttede lokale banktjenester (andre og tredje bok).

Spørsmål: Hva med børser, finansieringsselskaper, leasing osv.

A - De nye planetariske målene (5P) vil være svært annerledes for dem, fordi de ikke lenger vil ha råd til mål og resultater som er rettet mot regulering eller verdiøkning. Tjenestene som trengs eller kreves, vil alle være innebygd i funksjonaliteten til de enkelte LA-ene. Det vil ikke være behov for relative utvekslinger med en felles valuta, bare lån mellom strukturelle nivåer og mellom lokale myndigheter og innbyggerne. Førstnevnte,

brukes imidlertid bare i absolutte nødstilfeller og har som mål å komme tilbake til den opprinnelige kapitalbeholdningen. Det samme gjelder lån til innbyggerne, som kun vil bli tilbudt av lokale myndigheter. Kontantbeholdningen (AB) til hver enkelt LA vil alltid bli allokert med sikte på å gjenopprette den opprinnelige beholdningen. PAL regulerer utjevningsmekanismen og tidspunktet for utjevningen.

Q - Ok, fine ord og gode intensjoner, men det hele er teoretisk, et for fantasifullt konsept, mer usannsynlig enn gjennomførbart og med for mange eksisterende interesser.

A - Jeg vil ikke si "for fantasifullt", for jorden eksisterer, har eksistert i minst 4,5 milliarder år og har 7,7 milliarder innbyggere, selv om Romerriket bare hadde 300 millioner. De mange nye utfordringene er nå en realitet; de kommer til uttrykk og modnes i et stadig raskere og mer alarmerende tempo på global skala. Derfor foreslår jeg et prosjekt som er hensiktsmessig, sammenhengende og proporsjonalt i forhold til de store utfordringene i den virkelige verden. Det er utvilsomt et globalt prosjekt som allerede omfatter alle dagens realiteter og alle sannsynlige fremtidige situasjoner.

Man kan ikke begrense seg til å gripe inn i enkeltstående og isolerte sammenhenger, for da vil det oppstå ubalanse i ettertid.

Hvis man velger en fullstendig løsning, altså en ubetinget transformasjon, må man mentalt forberede seg på å akseptere alle logiske konsekvenser.

Q - I det minste er prosjektet forhastet; vi ligger ikke så dårlig an, kanskje løser vi de fleste problemene om noen generasjoner, så det kan også være helt unødvendig, en utidig sløsing med tid og ressurser.

A - Selv om det er et prospekt som er mer preget av håp enn av konkrete fakta, vil det alltid være rom for prosjektet, i det minste for å fullføre studiefasene. Det er akkurat det jeg mener med denne studien: å sette sammen en komplett pakke, som ligner en bruksanvisning, rolig og objektivt, og alltid ha den klar til bruk hvis og når utfallet av prospektet ikke er tilfredsstillende. Selv ville hun ikke veddet på utfallet. Det er ikke et spill. Det er ingen superpremie på spill.

Men hva om det er eller blir akutt behov for slike tiltak? Nå eller senere? Ville det ikke være bedre å vite det godt og være forberedt på det?

aktivering? Eller vil man søke forhastede løsninger? Hva vil skje i løpet av den tidsrammen som et improvisert prosjekt krever? Er det noen som vil ta ansvar for å sikre overfor hele planeten at de vanskelighetene som er nevnt i første kapittel, ikke fortsetter i samme tempo eller forverres brått? Siden du gjorde meg oppmerksom på dem, skal jeg liste dem opp for deg, bare noen få, de viktigste:

overbefolkning-ressursuttømming-klimaendringer-Overshoot Day-pandemier...

Å vente på å bli såret før man tar affære i potensielt skadelige situasjoner, synes jeg ikke er særlig ansvarsfullt. Det kan til og med være akseptabel atferd på individnivå. Men her tenker vi på menneskehetens livskraft på lang sikt. Jeg synes ikke det er det samme. Jorden kan fortsette uten oss, men ikke omvendt.

Det er mer rimelig å være enig i at vi alltid må være godt beskyttet. Dette prosjektet har alle forutsetninger for å bli den beste, om ikke den eneste, i An-forsikringen som er verdt å eie for å leve i fred.

Q - Så du prøver å overtale oss til å støtte prosjektet ditt?

A - "You can't resist me, it's a sure thing, it's only a matter of time!" begynte en sang fra 1960-tallet, en overbevisende variant for å uttrykke og bekrefte at "tålmodighet overvinner alt". I dette avsnittet presenterer og forklarer jeg det tilknyttede prosjektet fra mitt ståsted. I dag venter vi fortsatt på at enkeltproblemer skal utvikle seg til koldbrann eller metastaser før vi leter etter et botemiddel, noen ganger raskt og raskt, og tamponerer med ufullstendige inngrep i PATCH WORK-stil, men når det allerede er for sent.

Lappeteppe-metoden er endeløs og løser seg aldri helt. Av og til liker jeg å trekke frem det lille jeg kan om historie, og nå er det på sin plass å trekke frem "SAGUNTO DOCET."

Det er ikke ønskelig for noen å vente på at kompliserte situasjoner skal forvikle seg for så å utløse farlige og voldelige reaksjoner som misnøye, opprør, revolusjoner eller til og med krig, med scenarier som tenderer mot forutsigbare, men sikre katastrofer, men historien forteller oss at det er dette som har skjedd altfor ofte, med sjokkerende regelmessighet.

Hva skal vi gjøre når det har vist seg å være et mer eller mindre pålitelig scenario, ikke i apokalyptisk skala, men med varierende

sannsynlighet for realisering? Kjære lesere, disse refleksjonene er til dere.

Hvilken vei ønsker eller bør du velge? Hvilke alternativer vurderer du? Og til slutt, hvilken løsning bør du velge? Hvis jeg hadde kommet til dette punktet, ville jeg ha løftet pekefingeren og anbefalt denne studien, som er et grundig resultat av den mer sofistikerte PROBLEMLØSNINGEN.

Q- Men hvis det allerede finnes andre prosjekter med identiske mål, er ikke ditt prosjekt for sent ute?

A. Har du flere? Det er kjempefint, det vil glede oss alle. La oss undersøke, analysere, sammenligne og vurdere dem i lys av målene. Hvis forslaget mitt er forsinket, er det fordi jeg har skrevet det selv. Jeg føler ikke at nytteverdien av det samme er et kappløp mot tiden; målene er betydelig mer vesentlige enn en premie til den som ringer først. På alle måter er jeg sikker på at den beste ideen vil bli gjennomført til beste for menneskeheten, som til syvende og sist er det eneste som betyr noe for alle.

Q- Hva om jeg fortalte deg at de STORE allerede har akseptert og gått med på å lede en annens prosjekt? Da ville du ha blitt nedstemt.

A - Du insisterte på å gjøre det personlig. Jeg gjentok nylig konseptet med å befinne seg i et såkalt vinn-vinn-scenario for å glede deg. Som jeg skal forklare senere, ville den første seieren utvilsomt inntreffe i tilfelle suksess, og den andre i tilfelle personlig fiasko. Jeg var allerede fornøyd med mine egne oppnåelige ambisjoner. Så hvis noen overgår dem, betyr det at han fortjener å være den som gjør menneskehetens fremtid lysere. I denne situasjonen sitter jeg igjen med bevisstheten om at jeg ikke bare har deltatt, men også at jeg lever i en bedre verden, og til slutt, kanskje, at jeg har stimulert andre, inkludert vinneren, til å konkurrere om å få frem og vinne sine egne beste ideer. Så selv om jeg er en "taper", vil jeg aldri betrakte meg selv som en "taper", men snarere som en enkelt deltaker, og på min egen måte, om så bare for det (mislykkede) forsøket, vil jeg betrakte meg selv som en vinner som alltid holder hodet høyt. I enhver situasjon ville jeg være overbevist om at jeg hadde utarbeidet og gitt det beste svaret. Så jeg ville gå gjennom notatene mine og lete etter måter å forbedre det på. Jeg ville absolutt strebe etter å

redigere og forbedre publikasjonen, samt utvide distribusjonen.

Q- Så du erkjenner at prosjektet ditt kan ha mangler?
Ufullstendig og mangelfullt

A- Det har jeg aldri sagt; du hørte feil. Prosjektet er og må forbli litt mer enn et lerret på dette tidspunktet, som brukes til å beskrive og forklare de linjene som skal følges, og som senere trinn skal forholde seg til. Først da kan det brukes som grunnlag for å detaljere etableringen av de viktige driftselementene som er nødvendige i hver modul. Derfor er jeg enig i uttrykket "ufullstendig", men ikke i uttrykket "mangelfull". Hvis det gir mening, kan du se på det som et "work in progress" med flere formål, for det vil det fortsette å være i svært lang tid fremover, og fullstendighet vil da hovedsakelig avgjøres av de ansattes bidrag og tilgjengelige ressurser. Og når det gjelder resultatet av denne utviklingen, inkluderer jeg også mitt eget ansvar.

Q- Da er det, som tidligere antydte, for øyeblikket bare et teoretisk konsept, ugjennomførbart og praktisk talt ubrukelig!

A- Du er unektelig utholdende, men du har likevel oppdaget et behov for brød. La oss ikke snakke om kjetteri. Jeg forstår at du er ute etter å ødelegge meg. Det kan være en naturlig atferd, en klassisk menneskelig reaksjon. Men det er jeg også, så jeg skal vise deg. Jo mer du insisterer, jo mer overbevist blir jeg om at jeg er på rett kurs. Emnet du refererer til, må ikke forveksles med det grunnleggende prosjektet, som det må refereres til under dannelsen av de mange komponentene som først senere vil bli de modulene som virkelig opererer på territoriet, hovedsakelig GAIS, ulike forskrifter og så videre.

Siden dette er et unikt initiativ som kan brukes og anvendes hvor som helst i verden, tror jeg ikke det er hensiktsmessig å håndheve entydige og eksakte parametere som er like for alle; det ville være diktatur. De viktigste retningslinjene for å oppnå felles mål er imidlertid ikke bare hensiktsmessige, men også nødvendige, om ikke obligatoriske.

Samtidig som den globale utviklingen krever utforming og relativ lokal implementering av disse endelige modulene og parametrene, er det mange ulike realiteter på ulike territorier, kontinenter og stater som spiller inn.

Prosjektet er ikke totalitært i diktatorisk forstand, men snarere svært demokratisk i den forstand at det ønsker å være en demokratisk synkronisator og koordinator.

Hovedideene etablerer brede prinsipper som alle må følge (se GAIS), men det er opp til innbyggerne å anvende dem på individuelle territorier og etablere lokale parametere (LAP) for å fremme autonom selvforvaltning, total selvstendighet og ikke minst tradisjonell kultur. Det er ingen innblanding utenfra, bare en faktisk synkronisering fra basisnivå til pyramidetopp. GAIS har ansvaret for å sikre at alle følger og respekterer de generelle prinsippene som man er blitt enige om, og jeg understreker at de er felles i prosjektet og ikke bare påtvunget. Velg "work in progress", for slik vil det være i lang tid fremover.

Q- Er ikke GAIS' tilstedeværelse undertrykkende fordi den styrer og kontrollerer alt?

A- Vi er alle fordomsfulle fordi George Orwells roman 1984 fremstiller BIG BROTHER (GAIS) som en mørk, undertrykkende tilstedeværelse, men det er ikke tilfelle her, så det er best du kvitter deg med denne fordommen. Til tross for navnet har GAIS i denne studien ingenting å gjøre med dette fortilfellet. Som nevnt i heksakatalogens åttende punkt er dette verktøyet skapt og kontrollert av enkeltpersoner, både når det gjelder programvare og maskinvarekomponenter. Vi lever i det tjueførste århundre, og alle kjenner til og bruker personlige datamaskiner, bærbare datamaskiner, nettbrett, mobiltelefoner, IOT, nettet og, ikke i mindre grad, stordataservere. Jeg er ikke sikker på at alle er klar over at verden ville stoppe opp hvis disse verktøyene (servere) og tilhørende nettverksteknologi ikke var tilgjengelig. GAIS, som er tenkt som den gode "storebror", er derfor bare begynnelsen på et unikt integrert globalt system som tar sikte på total service, støtte og gjensidig respekt.

Fordi det er et unikt instrument som bruker de samme teknikkene, men med spesifikke parametere for hver LA, sikrer det gjensidig kontroll med sikte på å bevare ulike nivåer av planetarisk stabilitet. Gjensidig kontroll gir åpenhet, med relativ bevissthet og konfidensialitet blant alle handlinger, noe som skaper en atmosfære og beroligende tillitseffekter. Med sin

Kontinuerlig, kapillær, ensartet og upartisk handling vil utløse en gradvis utryddelse av alle typer plagsom, ulovlig og, i det minste, moralsk forkastelig atferd, og skape avslappede sosiale forbindelser. Et av prosjektets hovedmål er å forsterke mer moralske handlinger og dermed styrke samfunnets stabilitet (gjensidig respekt).

Q- Men kveler ikke et enhetlig globalt system som dette den individuelle friheten?

A- Det var også min første bekymring. Alle operasjoner og aktiviteter til personer og virksomheter, selv om de er behørig dokumentert, vil alltid forbli i full respekt for personvernet og som en ren garanti for riktig drift så lenge de holder seg innenfor grensene for lovlighet. GAIS vil ikke akseptere registreringer som er formelt feilaktige. Som et resultat kan alle ha tillit til arbeidet sitt og være fornøyde med at de har en virkelig stor, ubestikkelig BIG BROTHER (GAIS). Bare de som prøver å operere utenfor loven, vil møte en uovervinnelig ubestikkelig motstander, både fordi de vil hindre alle økonomiske, logistiske og ondsinnede aktiviteter, og fordi de, gitt riktig signalering, vil tilby svært effektiv hjelp og be om tilstrekkelige og berettigede bekreftelser.

Q- I dag skryter eksperter av å kunne få tilgang til alle servere og datanettverk, men hva skjer hvis GAIS blir kompromittert og alt stopper opp eller kollapser?

A- Basert på et grovt estimat vil GAIS-strukturen starte med et grunnleggende nettverk på 200 000 grupper av servere, som kan dupliseres etter hvert som man går oppover i pyramiden. Dette refererer ganske enkelt til serverne som skal huse hele det administrative forvaltningssystemet, inkludert all avansert programvare og store databanker.

Når det gjelder den mest essensielle sikkerheten, vil cracker-problemet utvilsomt få mer oppmerksomhet enn hacker-problemet. Fordi GAIS er det bærende rammeverket for MAGNIFICENT EARTH, vil det bli forsynt med et unikt nettverk med det ene formål å holde det intakt og raskt spore kilden til innbruddsforsøket. De som bare ønsker å angripe eller teste

GAIS' sårbarhet fra alle vinkler, både internt og eksternt, kan forventes å bli oppdaget umiddelbart.

Q- Hva vil skje hvis han blir pågrepet?

A- Jeg kan ikke reagere i 2020, for dette kan først skje om hundre år eller mer. Men med tanke på hvor viktig GAIS er for å muliggjøre all menneskelig aktivitet, føler jeg at jeg kan forutsi at alle forsiktige sikkerhetstiltak, inkludert alvorlige tiltak, vil bli iverksatt.

Apropos arrestasjoner, det minnet meg om at jeg ikke er sikker på at jeg har forstått alle de nye rammene for penge- og banktjenester i det nye administrative rammeverket.

A- Bruken av den felles valutaen er faktisk det oppfinnsomme punktet som hele den stabile samfunnsøkonomiske driften rekonstrueres rundt. Denne bruken er bare mulig hvis en rekke forberedende tiltak er gjennomført. For det første må alle nasjoner forenes, eller rettere sagt smelte sammen til én global sivilisasjon, noe som er en nødvendig forutsetning for den påfølgende demilitariseringen.

Å akseptere og bruke hexadekalogen i denne nye sammenhengen betyr at praksisen med å bruke en rekke valutaer som er knyttet til spesifikke nasjoners økonomi, vil bli avskaffet.

Fordi visse historiske begrensninger ikke lenger eksisterer, blir det lønnsomt å bruke en enkelt valuta, ikke papir, derfor elektronisk, virtuell, i en mengde som ikke lenger er betinget, men fastsatt på et passende nivå for riktig sosioøkonomisk funksjon, samtidig som hele prosjektet alltid respekteres: mål, rettigheter, plikter og hele heksadekatalogen.

Q- Men jeg har lest at den tilgjengelige mengden av denne valutaen er ubegrenset. Hvordan er det mulig?

A- Du har sannsynligvis ikke forstått følgende setninger riktig. Selv om det ikke er noen tekniske begrensninger på mengden, distribusjonen og bruken av denne nye valutaen, må den likevel gjenspeile og opprettholde et verdibasert prinsipp. GAIS forvalter riktig og tilstrekkelig sirkulerende mengde.

Q- Det er vanskelig å trekke paralleller mellom dagens situasjon og denne nye situasjonen.

A- Penger vil fungere som en sosial livsregulator i alle aspekter. Penger er skapt for å sirkulere, slik det fremgår av heksadekalogens tolvte punkt; de må være i konstant bevegelse for å unngå å bli gjenstand for stagnerende akkumulasjon. Hovedformålet er å holde økonomien i gang. Når den har fullført sin syklus, blir den igjen tilgjengelig for fremtidig bruk.

Q- Jeg er ikke sikker på om jeg forstår hva du sier.

A- Tenk på oljens, eller kjølevæskens, rolle og anvendelse i en varmemotor.

Motoren ville fått en kort levetid hvis de ikke var til stede. Å holde begge i god stand sikrer imidlertid at motorens viktige ytelse opprettholdes. Og det er det alle er ute etter og ønsker.

De bevegelige delene holdes i god stand, noe som gir høy ytelse under alle forhold.

På samme måte sørger de sirkulerende pengene for at aktiviteter og personlige interaksjoner forblir dynamiske nok til å holde planetens velferd på et optimalt nivå.

Men akkurat som med motorolje kan for mye av den skape problemer; valutaen må alltid sirkulere i riktig mengde, verken for mye eller for lite....

På samme måte som motoroljen returnerer til beholderen sin etter endt bruk, fullfører pengene sin syklus ved å returnere til den lokale administrasjonens kasse, alltid tilgjengelig og klar til å brukes på nytt, når og i ønsket mengde.

Kanskje vil det hjelpe når du forstår at det vil bli brukt innenfor rammen av et enkelt globalt samfunn, med en enkelt administrasjon, regnskap og så videre, men også operativt distribuert i en rekke lokale administrasjoner,

Som tidligere nevnt er dens funksjon regulerende; den må sørge for normalisering og stabilitet i systemet, og derfor må den sirkulere i den nødvendige mengden, omtrent som salt.

I oldtiden var salt høyt verdsatt og æret. Denne summen ble også brukt som betalingsmiddel. I oldtiden var salt høyt æret og æret. Denne summen ble også brukt som betalingsmiddel. Denne bruken ga opphav til begrepet "lønn". Dette materialet kan potensielt brukes til å lønne soldater.

Bruken har tradisjonelt vært anerkjent som viktig for å opprettholde et sunt og balansert kosthold. Noen få gram per dag antas å være nyttig. Selv uten hjelp fra kostholdseksperter er kroppen vår fullt klar over det. Men hvis vi spiste store mengder på en gang, ville vi angre på det på kort tid; det ville være en salt lærepenge, bokstavelig talt veldig salt. Hvis vi skulle overleve, ville det helt sikkert stå øverst på listen over ting vi bør unngå, og derfor ville vi bare sette pris på å bruke det i nødvendige doser.

Hvis du ikke tror meg, kan du lese den tyske krøniken fra slutten av Weimarrepublikken i 1923, da et gram smør krevde levering av rundt 600 millioner mark.

Q- Det er spesielt vanskelig å trekke paralleller til aktuelle hendelser.

A- Jeg er enig i at det er utfordrende. I dette tilfellet anbefaler jeg imidlertid å hoppe over sammenlignings- eller sammenligningstrinnene, elementer som i økende grad er knyttet sammen av intrikate koblinger, og rekonstruere alle situasjoner og forhold i livssyklusene ved hjelp av bare prosjektets oppnåelige muligheter. Jeg vet at det er fort gjort å si det, men det er ikke vanlig å konkret evaluere oppnåelige resultater med scenarier som bare er skissert. Men det er slik det er. For å spissformulere disse utsagnene følger det at evalueringene helt sikkert kan bli mer pålitelige når scenariet fremstår som mer komplett og detaljert i alle detaljer. Akkurat slik vi så for oss i kapittel tre.

Q- Verktøyene nevnes, men beskrives ikke inngående.

A- Du er også presis i dette, men du bør beholde litt tålmodighet som, hvis jeg husker riktig, triumferer over

alt. Se på den innledende fasen av presentasjonen som et sett med generiske anvisninger som påvirker en rekke ulike kulturer, skikker og tradisjoner på forskjellige evolusjonsnivåer, noe som resulterer i svært forskjellige effekter. Hvis ideen blir godkjent, vil den nemlig bli brukt over hele verden i løpet av relativt kort tid. Alt dette for å antyde at hvert enkelt territorium vil finne inngående forklaringer på de nye scenariene, både de endelige og de mellomliggende, for hvert trinn i overgangen, i den andre og tredje boken i dette prosjektet. Inntil videre må du nøye deg med en generisk, og derfor mer globalt akseptabel, planlegging av alt det videre arbeidet.

Q - Ok, vi venter, men siden du nevnte kjøp av leiligheter, var jeg nødt til å spørre: Hva vil skje, eller hvordan skal jeg gå frem, i dette prosjektet, siden jeg kjøper min egen?

A - Akkurat nå kan jeg forutse et premiss som vil være gyldig når som helst og hvor som helst. Ingen kommer til å kjøpe hus lenger, i hvert fall ikke i tradisjonell forstand. Den nye administrasjonen vil eie all fast eiendom og alle ressurser, og alle borgere vil være aksjonærer, med én aksje per innbygger som ikke kan overføres. Regjeringen, som har ansvaret for alles velferd, vil gi tillatelser til bruk av alle ressurser, inkludert boliger. I din situasjon bør du ganske enkelt søke om en lisens til å bruke huset, som som vanlig ikke har noen utløpsdato og er gyldig livet ut. Lisensen vil være gratis hvis ressursen allerede er tilgjengelig og tilpasset levestandarden. For høyere nivåer er det justeringer og kompensasjoner.

Q- Hva innebærer det?

A- I tillegg til garantien for en anstendig levestandard, er hver ressurslisens proporsjonal med nivået på arbeid eller profesjonell forpliktelse, i forskjellige kombinasjoner av kvalitet og kvantitet, formler for å kvantifisere et nivå, tilsvarende og passende, av individuelle månedlige utgifter, enda bedre per husholdning.

Q- Men hvis alle boliger er gratis, er det vel ingen som bygger nye hus?

Tvert imot, basert på forespørsler, søkertilgjengelighet og tilgjengelighet i byggesektoren, har hver LA tilgang til alle eiendomsressursene i sitt område og kan fortsette med tildelinger, renoveringer eller nybygg. Det samme LA krever at hele operasjonen skal finansieres med B-fondet og deretter returneres gjennom å holde tilbake verdier fra søkeren og tilgjengeligheten. brukerens.

Spørsmål: Betyr det at alle har råd til å kjøpe hus og kjøre ny bil regelmessig?

A - I praksis, ja, men husk at dette ikke er et overflodsland, men en planet med sine egne overlevelsesprinsipper, og derfor kreves det ingen sløsing og fornuftig bruk av alle ressurser. Før LA og GAIS kan gå videre, må de derfor analysere hele den globale og lokale situasjonen, inkludert statskassens tilstand, nåværende eiendomsmasse, sysselsetting i sektoren og tilgjengeligheten av applikasjonen. GAIS inneholder en modul for disse vurderingene. Etter at all relevant informasjon er lagt inn, blir vurderingen og gjennomførbarheten umiddelbart lagt frem for de involverte partene, først og fremst søkeren og LA, som har det siste ordet.

Hver LA tildeles en pengeverdi som tilsvarer summen av innbyggernes inntekter. Samtidig brukes verdien av minimumsinntekten for en god tilværelse på alle familier med lavere realinntekt. Når vi har dette tallet, kan vi multiplisere det med antall LA i pyramidebasen for å få frem hvor mye valuta som er tilgjengelig for hver LA ("LA-valuta").

Q- Summen av valutaene "A+B+C" i en hvilken som helst LA er stor, altfor stor i forhold til dagens monetære standarder.

A- Det gir ingen mening, og det er ingen sammenligning mellom fortiden og fremtiden; dette aspektet av fortiden vil være irrelevant for alle andre enn paleoakademikere. La oss ikke begynne å sette innsats på global velferd; restriksjoner må være en del av smart bruk av valuta, eller enda bedre, de potensielle fordelene med nytt "smøremiddel".

Q- Hvem bestemmer beløpet? Vi eller GAIS? Hvem holder oss ansvarlige for mengden vi trykker, distribuerer eller bruker?

A- Svaret er enkelt: alltid og bare for oss selv. De mange gullsystemene (gullstandard), (gullbyttestandard) og så videre ... har alltid vært på plass for å prøve å løse tidligere akkumulerte vanskeligheter, bare for å bli møtt med nye problemer, men alltid sammenvevd. Etter en periode med stabilitet ser man etter endrede forhold med ustabilitet og ulikhet, og når ubalansen blir for stor, begynner man på nytt med andre mer eller mindre tilfeldige inngrep som passer til "lappeteppeteknikkstilen". Det har historisk sett vært en overlevelsesstrategi å finne en løsning, få den på plass og deretter vente på at ulikhetene skal komme tilbake. Historien til ethvert territorium og enhver tidsalder, dvs. en ubegrenset historie, går i sykluser og resirkulerer. Og for hver gang blomstrer noen land, mens andre lider. Jo før vi begynner å konfrontere oss med en "alexandrinsk" løsning, utdype den, fullføre den og sette den ut i livet, desto raskere vil hver og en av oss kunne nå en stabil og tryggere fremtid med gleden av å ha jobbet så hardt vi kunne. Denne forskningen gir en kompakt, omfattende og energisk tilnærming med universell dekning som, med relativ og adekvat timing, gjør det mulig for oss å skape grunnlaget for en fredeligst mulig fremtid på denne flåten før tilstanden og den generelle situasjonen forverres. Takket være teknologiske gjennombrudd kan vi nå bedre analysere, vurdere og evaluere verdens ulike situasjoner. Men den presenterer og avslører også fremtidsscenarier som dessverre er forbundet med farlige situasjoner. Innsatsen kan stige til et uholdbart nivå som gjør det umulig for oss mennesker å reagere. Vi må aktivere faser for å forutse og vurdere mulighetene for å nå det ønskede og ansvarlige målet om ikke å forringe eller forverre oppholdet vårt på denne begrensede flåten. Som svar på spørsmålet "Er vi villige til å ta denne risikoen?". Jeg er tilbøyelig til å si at vi ikke er helt der ennå, men vi nærmer oss. Hvis flere elementer forblir konstante, vil svaret i fremtiden bli stadig mer positivt. Dette er ikke pessimisme eller ideologisk terrorisme, men et fornuftig forsøk på å sikre fremtiden vår. Hvis det er for tidlig å bekymre seg for fremtidige situasjoner, kan denne studien, når den er ferdig, lagres for å avvente og bevare det som gjenstår.

Med utgangspunkt i målet om å sikre et verdig liv for alle har det utviklet seg og blitt tatt tak i situasjoner (se hexadekalogen) som har potensial til å utjevne alle problemene som historisk sett har samlet seg og blitt dratt inn i nåtiden.

For folk som ikke forstår de økende bekymringene knyttet til studiens formål og mål, kan hele prosjektet fremstå som en politisk filmfortelling. Jeg ville vært enig hvis jeg ikke ble stadig mer overbevist om potensialet. Jeg ser i det minste den ubestridelige fordelene med å vurdere store prosjekter med globale konsekvenser, og endelig begynne å snakke og diskutere på dette globale nivået for å finne løsninger.

Q- Det er ingen hemmelighet at papirvalutaen er i ferd med å tape i popularitet, særlig når det gjelder store og hyppige transaksjoner.

A- Ja, det såkalte kontantløse samfunnet er allerede på trappene, det er verken oppfunnet eller anbefalt her (NIH). En enkel Bluetooth-app for å autentisere overføring av kontanteierskap er like enkelt som å ta et bilde, og det er enkelt, praktisk og uerstattelig.

Q- Men ikke for alle eller under alle omstendigheter ...

A- Selvfølgelig, men med tanke på tidspunktet for studiens gjennomføring vil disse operasjonene bli utført av eldre, barnebarn av ufødte barn.

Du kan sikkert gjette fire til seks generasjoner. Så i stedet for å evaluere og sammenligne dagens situasjon, bør vi venne oss til å tenke på hvordan de kan anvendes i fremtidige scenarier som i økende grad er preget av dagens teknologi og kultur. Med et stadig økende press i denne retningen vil bare virtuell valuta (til og med bitcoin eller tilsvarende) uunngåelig forbli i omløp, men begge vil fungere transparent. For tiden forsøker alle myndigheter å gjøre dem mer praktiske og lovlige.

Q- Hvilke kulturelle kontraster er det mellom en gjennomsnittlig vestlig kultur og den såkalte tredje verden?

A- Også dette er relevant, men trenden vil involvere og overvelde alle. Konvergensen, selv om den ikke vil være fullstendig, vil skje i små, jevne skritt, men det er bare én vei, én retning og ingen vei tilbake, som det heter. Med et bestemt mål for øyet sørger evolusjonen ubønnhørlig for, tar hensyn til, overvinner og overvelde alt, selv i umerkelige skritt, og skaper gradvis, men jevnt og trutt

øker. Det er landene i den tredje verden som vil få mest oppmerksomhet og hjelp i arbeidet med å komme seg på fote igjen eller tette gapet til resten av verden, som på den annen side ikke bør kreve særlig oppmerksomhet for å forbedre seg.

A- La oss regne på tallene. Denne studien krever ytterligere to faser for å bli fullført. Den "andre boken" vil bli publisert minst fem år etter denne. Først da kan den tredje og siste fasen begynne, som vil ta minst ti til femten år å fullføre. Som et resultat av dette kan denne studiefasen fullføres i løpet av 15-20 år. Det er imidlertid ikke garantert at det kan bli en realitet fra den ene dagen til den andre, selv om det bare er for å fullføre studien. I stedet kan man først undersøke nasjonenes interesser eller paralleller til andre lignende initiativer, og deretter foreta grundige analyser, fatte beslutninger og skape konsensus. På verdensbasis vil jeg anslå at det vil ta 30-50 år til, forutsatt at alt går bra. Deretter, og bare hvis alle oppstartsbetingelsene er oppfylt, kan MORPGHING-fasen, som alltid vil være oppdatert, aktiveres.

Det faktiske kontantløse samfunnet vil bli realisert organisk og i løpet av god tid som følge av summen. Totalt sett er det anslått at gjennomføringstiden vil være minst 200 år. Dette betyr at selv om denne studien ikke blir gjennomført fullt ut, vil begrensningen av valutasirkulasjonen være fullført tidligere enn antatt. Som et resultat av dette vil effekten av prosjektet komme etter at disse endringene allerede er i vanlig bruk.

Q- Fra i dag, 150 år, men det er en lang tid... rundt seks generasjoner...

A- Jeg ville vært den første til å glede meg over feilen, men det er ikke opp til meg. Dette er ubestemte tidsperioder betinget av faktiske observasjoner og evalueringer som fungerer som forløpere for omstrukturering og omlegging av normer, regler, vedtekter, reguleringsystemer og så videre. Dette prosjektet foreslår og vurderer, som tidligere nevnt, en koordinert og omfattende evaluering. Dette prosjektet foreslår og vurderer, som sagt mange ganger tidligere, en koordinert helhetsvurdering. Eventuelle problemer vil bare komplisere utviklingen og forsinke den.

Q- Jeg tror vi har beveget oss for langt bort fra behandlingen av den felles valutaen.

A- Du ser det også, det er så mye å skildre; uendelige gressletter med futuristiske scenarier; du forstår hvor vanskelig det er å holde seg disiplinert inne på en vei; det er så mange tiltalende sidespor.

Q- Så, for å gå tilbake til det opprinnelige poenget ditt, du diskuterte å bruke CASH for å distribuere sirkulerende penger, men hvis du fortsetter å ta ut, vil kassa gå tom, og hva da?

A- Det viktigste målet for prosjektet er stabilitet. Målet er å opprettholde de tilgjengelige midlene til hver enkelt kommune på de nivåene som først ble etablert. Det er ingen intensjoner om å øke bevilgningene utover det som er tiltenkt.

Det betyr at den viktigste kilden til å holde dem konstante er tilgjengeligheten av utgifter, produkter, varer og tjenester. Dette er det viktigste problemet i MORPHING-fasen. En annen konsekvent og tilpasningsdyktig metode for å balansere COFFERS er import/eksport mellom LA. Husk at ingen akkumulering vil forekomme. Det eneste som er tillatt, er stabilitet og de to første punktene i heksadekatalogen. GAIS holder oversikt over alle overføringer av beholdninger, besittelser eller pengeverdier, synlige eller ikke. Hvis beholdningsbetingelsene er oppfylt, må den godkjenne operasjonen og dermed oppdatere den gjensidige tilgjengeligheten i sanntid.

F - Er det en total åpenhet for strømninger? Er ikke det litt overdrevet?

A- Fullstendig åpenhet gjelder for alle operasjoner til og fra LA, som alle kan konsultere, men ikke for operasjoner mellom privatpersoner, som er beskyttet av gjensidig respekt. Jeg mener at dette temaet er adekvat og tilstrekkelig på dette nivået, og jeg er ikke i stand til å finne opp en mekanisme som er enklere, mer akseptabel og mer effektiv med tanke på generell stabilitet. Fordi GAIS må være et urørlig, uforanderlig og dermed uangripelig verktøy, kan det også brukes til å løse en rekke aktuelle problemer. Du ignorerer det faktum at studien tar høyde for en fullstendig endring, ikke bare en

få korrigerende tiltak, samtidig som du beholder dagens historiske teknikker. Du må kalibrere på nytt.

Det eneste store problemet som gjenstår, er at den er sårbar for angrep, enten det er fra hackere eller de farligste crackere. Det er imidlertid dens relevans som krever størst oppmerksomhet, og alt bør gjøres for å holde den trygg og intakt. Med tanke på systemets viktige strategiske nytteverdi krever effektiv funksjonalitet og pålitelighet forholdsmessige aktive, passive og, om nødvendig, repressive sikkerhetstiltak.

Den vil først forsøke å foreslå korrigerende tiltak før den handler autonomt, som om det var forhåndsprogrammerte tiltak, i den grad den oppdager at indeksene avviker fra den optimale verdien.

Det er bedre å ha en forhåndsbestemt automatikk enn ingen i det hele tatt.

Private virksomheter, bedrifter, foreninger osv. har alle sin egen IT-infrastruktur. De er alle forpliktet til å sende alle dokumenter som er relevante for lokale eller lokale myndigheter, til GAIS. Selv om hvem som helst kan se alle offentlige dokumenter, vil systemet sikre maksimal grad av personvern globalt. Alle dokumenter er kun tilgjengelige for personell som er autorisert av systemet. Disse tilgangspunktene på tvers av landegrensene for diskusjoner eller verifisering gir maksimal åpenhet i den administrative aktiviteten, og legger dermed grunnlaget for et pålitelig gjensidig forhold med sikte på langsiktig stabilitet.

F - Jeg la merke til at du la vekt på ny fritid, kanskje fordi jeg virkelig bryr meg.

A- Arbeid, eller mer spesifikt sysselsetting som er rettet mot både produksjon og tjenesteyting, vil alltid eksistere, men det vil bli redusert, og dermed er fritid et naturlig biprodukt. ikke bare i form av timer eller dager, men også i form av maksimal fleksibilitet og kapasitet til å samle den til en rekke personlige mål. Mangfoldet og bredden av tilgjengelige alternativer vil bidra til en følelse av verdighet og velvære, både personlig og kollektivt. Det 12. punktet i heksadekalenderen viser relevansen og den totale effekten.

Q- Hva mener du er det viktigste problemet som bør vies mest oppmerksomhet?

En stabil global balanse står øverst på prioriteringslisten. Det oppnås ved å opprettholde en høy grad av lokal autonomi, særlig gjennom selvforsyning av matvarer, som suppleres med import og eksport.

Hvis et område får unormalt mye valuta bare ved å eksportere, er det åpenbart at den samme valutaen vil bli en mangelvare andre steder. Fortsetter vi med disse hullene, beveger vi oss bort fra den forventede og ønskede globale stabiliteten, det ubestridelige og uomtvistelige dogmet som ligger til grunn for heksadekalenderen. Turist- og fritidskuponger kan også brukes som alternativ valuta eller byttemiddel i LA-børser.

Q- Jeg er også opptatt av turisme, kan du forklare?

A- Hvis et land eksporterer varer eller tjenester, må det importere en tilsvarende mengde for å opprettholde global stabilitet. Hvis et land for eksempel eksporterer et betydelig antall matvarer, men ikke har behov for å importere like mange andre produkter av samme totale verdi, må det akseptere en rekke kuponger av sammenlignbar verdi for å opprettholde en balansert transaksjonsbalanse.

Det vil være et stort marked for å foreslå og markedsføre et bredt spekter av aktiviteter.

Q - Men for å bruke dem foreslo du å redusere arbeidstiden, hvordan er det mulig?

A- Det er enkelt: reduksjon og omfordeling av arbeidsmengden. De stadig mer avanserte integrerte applikasjonene innen teknologi, telematikk og robotteknologi er de viktigste drivkreftene bak denne fordelingen. Redusert arbeidsmengde vil være en kombinert konsekvens av befolkningsnedgang og produksjonskrav. Den konstante produksjonsøkningen vil ikke lenger være mantraet, som i dag er det dominerende målet globalt. På den annen side, hvis antall timer som kreves for å sikre en jevn og regelmessig dekning av tjenester, produksjon osv. forblir konstant, kan vi utlede at økt automatisering og bruk av intelligente verktøy uten å måtte øke produksjonen av både varer og tjenester for å oppnå stabilitet, vil føre til en reduksjon sammenlignet med i dag.

Q- Må vi alle jobbe mindre?

A- I prinsippet er svaret ja, fordi vi alle kommer til å jobbe, sikkert bedre og enda mindre.

Q- Hva mener du med alle?

A- Hver LA vil få tildelt en veldefinert arbeidsmengde, både når det gjelder produksjon og service.

Nivået for oppnåelse av disse resultatene vil også være indeksen for fortjeneste for hele kommunen. Denne indeksen er den viktigste faktoren for den totale tilgjengeligheten av lokalt sirkulerende valuta. Alle innbyggerne har en direkte interesse i å holde nivået på tilgjengelige midler så høyt som mulig. Det følger av dette at den beste fordelingen til den enkelte innbygger oppnås når alle bidrar til å holde indeksene stabilt høye. Dette virker ikke så abstrakt.

Q- Men hva med investeringer i offentlig sektor?

A - Vi må innse at det nåværende skillet mellom offentlig og privat blir foreldet når overgangen er fullført. Det betyr at LAs bidrag inkluderes i alle investeringer som gjøres i regionen og som omfattes av LAP, og at alle aktiviteter i området drar nytte av det; klarhet i alt: ansvar, fordeler og så videre.

Q- Hvis du jobber mindre, vil lønnen reduseres tilsvarende?

A- Ikke bekymre deg, alle lønninger og månedlige utgifter vil bli holdt på det beste nivået, avhengig av arbeidskapital A.

Q- Er deltakelse i Fond B ikke refunderbart?

Ordet "i den grad" gjelder også her. I denne sammenhengen, oppnåelse, forbedring eller forbedring av lokale mål, vil de tre kassene (ABC) alltid bli tilbakeført til sin opprinnelige tildeling, om enn til forskjellige tider og på forskjellige måter....

Q- Tror du det totale antallet arbeidstimer i regionen vil fortsette å synke?

A- Ikke umiddelbart, for på den ene siden vil mange innbyggere få mer fritid, men det vil også bli flere tjenester knyttet til og som følge av mer fritid. Å leve på sofaen er ikke veien å gå, i hvert fall ikke i nær fremtid, etter min mening. Det må legges til rette for at den økte fritiden kan utnyttes, og dette må understøttes av en tilsvarende økning i egnede aktiviteter som står i forhold til behovene knyttet til fritiden. I tillegg til familieaktiviteter kan vi også finne sosiale aktiviteter, kulturelle aktiviteter, turistaktiviteter, sportsaktiviteter, kunstneriske aktiviteter, hobbyer og/eller en blanding av disse. Hver enkelt kommune kan velge mellom et bredt utvalg av aktiviteter og utvalg for å aktivere de mest hensiktsmessige aktivitetene for å forbedre den lokale livskvaliteten. Er det noen som er uenige?

Q- Er dette landet med skjortejegere?

A- I ettertid ser det ut til å være en abstrakt, poetisk drøm. Men når man ser det i lys av den redesignede MAGNIFICENT EARTH, med dens mål og operasjonelle standarder, ser det ut til at det ikke er så langt unna fremtidige og oppnåelige miljøforhold. Det vil alltid være en forskjell; uttrykket "nok" bør erstattes med "nok". Mange av de årsakene og omstendighetene som i dag skaper bekymring, ødelegger harmonien og hjemsøker folk, vil forsvinne. Sløsing og sløsing vil ikke lenger være på moten, men vil i forhold til ressursene bli erstattet av sparing og økonomisering.

Også på dette området er langsom og kontinuerlig planlegging avgjørende for å oppnå de ønskede resultatene.

Q- Så alt land kan konverteres til Bonanza-land?

A- Det ville være ønskelig, men ikke alle landområder har de samme egenskapene, egenskapene og ressursene. Men selv i slike suboptimale tilfeller kan hensiktsmessig planlegging føre til en tilnæringsprosess. Hvis man respekterer reglene, opprettholder parametrene for lokal stabilitet og arbeider innenfor de rammene og målene som er skissert i den siste LAP-en som ble godkjent ved lokalvalget (og dermed akseptert av GAIS), er det opp til de ansvarliges initiativ og administrative kapasitet å realisere dem, alltid under kontroll av den allestedsnærværende GAIS.

Q-Men med ulike parametere vil hvert område være forskjellig fra de andre.

Jeg ser ikke noe rart i at det finnes og brukes mange tilpassede parametere; vi er alle like, men også med noen forskjeller. Jeg mener at alle, i en planetarisk sammenheng, må respektere sin del av det

til tross for at områdene ikke er identiske. Det er derfor positivt med lokale tilpasninger hvis de gjør det lettere å overholde de generelle reglene og målene. Er dette bedre?

Spørsmål: Mener du at hver enkelt administrator har lov til å sette opp og administrere hva han eller hun vil?

A- Det ser ut til at du har glemt at det finnes en overordnet struktur for koordinering og verifisering av hvert enkelt nivå. Når man leser prosjektet nøye igjen, er det tydelig at det i utgangspunktet finnes GENERELLE RETNINGSLINJER med relative REGLER, som er de polene som adresserer og avgrenser autonomien på hvert nivå. Innenfor rammene av de opprinnelige bevilgningene må hver LA ha en LAP som vinner lokalvalget. Hvis GAIS godkjenner at den inkluderes i systemet, vil det være den samme GAIS som vil håndheve implementeringen, autorisere og aktivere bare de administrative handlingene som er kunngjort og erklært å være i samsvar med LAP.

Q- Eventuelle uforutsette hendelser eller situasjoner som ikke dekkes av LAP, kan derimot ikke håndteres.

A- Nei, det er ikke riktig. Daglig rutinstyring må ikke forveksles med krisestyring. Det vil si at det alltid er mulig å bruke tilstrekkelige økonomiske og administrative midler til uforutsette eller akutte situasjoner (C). Lokale myndigheter kan også benytte seg av B-kontoen (investeringer). Avhengig av hendelsens størrelse og alvorlighetsgrad aktiveres imidlertid regler som sannsynligvis påvirker og/eller inkluderer andre lokale myndigheter på sideordnede eller høyere nivåer i strukturen.

Q- Men hva skal GAIS brukes til hvis administratorene tar seg av alt?

A- Hovedrollen til GAIS er IKKE å overta den administrative ledelsen direkte, men å støtte den i å utføre den innenfor de begrensningene eller grensene (både globale og lokale) som finnes i dette territoriet. Det gjør det mulig for administratorer å fokusere på initiativer og passende beslutninger, som også velges fra de som er foreslått av arkivet, som blir sett på som et historisk arkiv over tidligere ervervet ideell atferd.

Ved å gjenfinne og på nytt foreslå tidligere positivt løste opplevelser, kobles de til andre lignende hendelser som allerede har funnet sted i andre virkeligheter i strukturen, noe som fremmer og fremskynder relevante handlinger. Det bør nevnes at det ikke er noen forsinkelser, og at alt skjer i sanntid, fordi dette er et unikt, sterkt sammenkoblet system.

De eneste ventetidene med tilkoblede databaser som oppdateres jevnlig, vil være knyttet til tilgangsstrømmer. Et overbevisende argument for kontinuerlig utvikling. Jeg anser kombinasjonen av administratorer med støtte fra GAIS som den beste levedyktige og akseptable løsningen for alle territorier. Det må legges riktig vekt på funksjonaliteten til hele planeten, og derfor uten å legge for stor vekt på lokale detaljer, som for det meste bare antas.

Q- Hva kan være en viktig detalj som fortsatt bare er antatt?

A- For øyeblikket kan det være knyttet til tilgangs- og bruksstrømmer, spesielt til serverne på lokalt nivå. Her må alle innbyggere, personer og aktiviteter innen tjenester og produksjon få tilgang til dem for å kunne bruke dem massivt. Dette er lokale detaljer, men vil oppstå overalt, så løsningen må finnes på det høyeste nivået av samarbeidspartnere.

Q- Er det ikke farlig å prøve å presse alt inn i én struktur når det er så mye som skjer?

A- Det er derfor jeg bruker store bokstaver i ordet GAIS. Maskinvaren kommuniserer med én enkelt programvare som ivaretar alle sikkerhetshensyn. Det er å foretrekke å ha ett enkelt kontaktpunkt for kontroll av flere sikkerhetsområder, i motsetning til mange distribuerte muligheter som består av en rekke unike programvaremoduler som produseres og oppdateres fra et ubegrenset antall kilder. Som et resultat av dette er det en fantastisk mulighet til å

unngå IT-babelstårnet. La oss benytte anledningen til å ta et kvantesprang. Det bør selvfølgelig ikke bare undersøkes for størrelsen, men også for det faktum at det bare inneholder sertifiserte data og informasjon. Bare på grunn av deres eksistens, data og informasjon, samt maksimal åpenhet og aktualitet, har de et garantisertifikat. Maksimal lokal autonomi blir, gjennom sin egen LAP, synonymt med delt lovlighet etter å ha passert GAIS' alltid tilstedeværende filtre og verifikasjoner.

Q- Så tilbake til viktigheten av hver enkelt ambisiøs LAP. Hvem har ansvaret for å utarbeide disse LAP-ene?

A - Jeg husker at i lokalvalget utvikler og presenterer hver kandidat et LAP (Local Administrative Project), som verifiseres av GAIS. LAs ubrytelige kriterium er og må være den som vinner valget. LAP-en beskriver hvordan ABC-kassen, sirkulasjonen, investeringene, nødsituasjoner og den interne likviditeten skal brukes i henhold til heksadekalenderen, med det formål å gjenopprette grunnbeholdningen. Når valget er avgjort, blir LAP-en foreslått av den nyvalgte administratoren den offisielle LAP-en frem til de nye konsultasjonene.

Q- Det økende omfanget av dette initiativet skremmer meg mer og mer.

A - Gigantisk er den korrekte dimensjonen, men det er også et særdeles fristende og fascinerende problem på grunn av sin enorme størrelse og de potensielle fremtidige situasjonene. Vi har vært i lignende situasjoner før, og man trenger ikke gå langt tilbake i historien for å huske det. Det er nok å tenke på president Kennedys utfordring om å erobre månen for 60 år siden, som for meg virket ganske balansert. Det føles som en mannsalder siden, i hvert fall når det gjelder pionerarbeid. I global sammenheng gjorde Sovjetunionen det stadig bedre. Det begynte med Sputnik, fortsatte med Laika, Gagarin og til slutt Tereskova. USA var også med, men lå hele tiden etter, og det måtte noe bemerkelsesverdig til for å gjenvinne ledelsen i romkappløpet. Det var ikke akseptabelt for USA å bruke så mye ressurser på å ligge på andreplass hele tiden. Relanseringen måtte være konsekvent og overbevisende for å kunne foreslå en reise til månen og tilbake. ALL IN. Den amerikanske presidenten kunngjorde beslutningen i 1962, og den skulle fullføres innen utgangen av tiåret, noe som var lettere sagt enn gjort. Ingen hadde innvendinger mot at de startet nesten fra bunnen av, og de lyktes med bravur med å

mindre enn 8 år etter kunngjøringen. Men de måtte også utnytte alle tilgjengelige ressurser. De lyktes til fulle ved å planlegge og arrangere alt nødvendig utstyr, verktøy, midler og personale, ved å gå frem trinn for trinn og ved å overholde tidsrammen for dette aldri før forsøkte prosjektet.

En praktisk demonstrasjon av at enorme hindringer som tidligere ble ansett som umulige å overvinne, bortsett fra i science fiction-litteraturen, kan overvinnes. Selvfølgelig var alle ingrediensene for suksess til stede. Den første sjokkerte hele landet: ønsket, eller rettere sagt behovet, for ikke å forbli nummer to i verden. En utfordrer som tok opp og startet utfordringen på nytt. Resultatet var at alle ressurser, særlig økonomiske, ble tatt i bruk, men ingen protesterte eller klaget, for alle tok utfordringen. Med enda større iver tok de opp en annen utfordring, gitt 7. desember 1941, av helt andre grunner, og den resulterende innsatsen ble alltid avgjort med en klar dom. For å oppsummere: Det finnes ingen umulige oppgaver; alt som kreves er en grundig bevissthet om problemet og målene, fullstendig og ubegrenset engasjement gjennomsyret av god vilje, passende ressurser i dyktige hender, og det tiltenkte positive resultatet vil regelmessig inntreffe.

Q- Dette er historiske sannheter for intervensjoner i både varme og kalde konfliktsituasjoner, men slike forhold eksisterer ikke lenger.

A- Selv om det er sant at de nevnte problemene skyldes nasjonale forskjeller, og at denne studien ikke forutsier noen slike, har vi og vil fortsatt ha grunn til å være bekymret. Hva så? Det er ikke et spørsmål om én eller flere stater mot andre, men om hele planeten, på den ene eller den andre siden, i møte med et sett av kollektive problemer og farer, hvorav noen allerede er til stede, men som forventes å bli betydelige i en ikke altfor fjern fremtid, som vi ikke vil være i stand til å håndtere, gitt hvordan vi er strukturert. To hundre stater, hver med sin egen kulturelle, økonomiske og sosiale organisasjon, men ingen av dem er helt autonome, og alle er forbundet med hverandre på ulike måter. Ingen kunne ha forutsett det som skjedde i første halvdel av det tjuende århundret, etter den rolige starten med to globale kriger med knapt tjue års mellomrom. Når jeg har minnet om dem, er det for å påpeke at hendelser som ingen hadde forutsett, nå er veletablerte historiske handlinger.

Q- Men vi stoppet opp i nesten åtti år, samlet oss og tok lærdom av det.

A- Vi kan bare håpe det. Men den naturlige evolusjonen stopper ikke for dette. Selv om utviklingen og endringene går sakte, vil de ikke kunne stoppes i all evighet. Den siste tidens konflikter har utvilsomt vært svært lokale, og de har i alle fall blitt løst raskt. Slik ser det ut, men listen over alle andre problemer, ikke bare våre, blir stadig lengre, blant annet takket være teknologi som identifiserer, kvantifiserer og detaljerer dimensjoner og tyngdekraft. Kunnskapen for hundre år siden tok ikke høyde for eller forutså det vi nå vet vil vente oss i fremtiden.

Jeg føler meg ikke spesielt tiltrukket av ordtakingen "Den som har tid, venter ikke på tid", men jeg må innrømme at det er en god oppfordring til passende observasjon.

Fremtiden nærmer seg uunngåelig. Hvordan skal vi møte den? Beslutninger blir ikke tatt eller løst ved å stoppe opp ved de enkle spørsmålene eller ved å utsette dem. I slike tilfeller blir problemene bare utsatt, akkumulert og forsterket.

Vil du konfrontere fremtiden aktivt eller passivt?

Q- Hva mener du med disse alternativene?

A - Svaret er enkelt; "passivt" innebærer å møte hverdagen, se og lide det som skjer med oss, jage situasjoner med lappetepper, i det minste komme seg gjennom kvelden og håpe på en mirakuløs bedring i den nye dagen.

Mens "aktivt" refererer til å ta beslutninger på forhånd, uansett hvor ubehagelige de måtte være, som gjør oss i stand til å møte og løse problemer og det vi forventer å møte i fremtiden på en forberedt og organisert måte under best mulige forhold.

F - Det virker som om vi alltid kommer tilbake til det samme poenget.

A- Dessverre er dette hensyn som du må venne deg til; jo mer du legger merke til dem, jo mer vil du få muligheten til å utdype og forstå deres betydning. Uansett hvordan vi snur og vender på problemene, forblir grunnlaget intakt. Og det er alltid der vi finner dem hver dag. Enten må vi rydde dem av veien en gang for alle, eller så må vi resignere og finne oss i at de alltid er der. Reagere eller resignere? Det er bare vi som skriver i dag som kan avgjøre vår nærmeste fremtid.

A - Selvfølgelig er det ingen måte å forhindre manifestasjonen av noen av disse helt naturlige hendelsene, som kan forekomme hvor som helst i verden. Jeg spesifiserte NOEN, fordi klimaendringer og relatert tørke, selv om det er sant at de er manifestasjoner som utvikler seg i det naturlige området, men det er dessverre sant at de ble utløst i de siste to århundrene, den siste antropocen. Vi er en del av naturen, men vi kan ikke skylde på NATUREN. Disse problemene er vårt eget ansvar. Og vi kan, eller rettere sagt må, løse dem så snart som mulig. Så langt roper hele verden på stabile løsninger. Men det virker som om det heller ikke i dette tilfellet er på sin plass å minne om "Sagunto Docet", den opprinnelige teksten kan nå oppdateres til "While governments postpone, the planet cries!". Å snakke, diskutere, diskutere ansvar; vår mest anvendte spesialitet. Det foreslåtte prosjektet her er et forsøk på resolutt handling for å løse ikke bare klimaproblemene, men også ALLE andre problemer, tidligere, nåværende og, så langt vi allerede kan forutse, de neste.

Du må akseptere at prosjektet, hvis det gjennomføres, vil gi de beste løsningene. Men før vi kan gå videre, må det være global enighet om at prosjektet skal gjennomføres med tilstrekkelige ressurser, samarbeid, fasiliteter og verktøy. Alt med sikte på å redusere skadene og, til slutt, sørge for total restaurering og effektiv gjenoppretting for å unngå skadelig re-redigering. Er dette illusjoner eller drømmer? Alt dette er fortsatt mulig å få til, og vi har foreløpig rikelig med ressurser til rådighet. Det som mangler er intensjonen, viljen, for nå har vi i det minste et prosjekt å jobbe med. Nå er det slutt på klagingen. At det ikke går bra og at det vil bli verre og verre, blir forstått overalt. Som du ser, er vi tilbake til samme punkt; samme premisser, veier og utsikter.

Q- Men så mange, nesten alle, har interne problemer å løse. Det virker som om alle tenker på sine egne interesser for øyeblikket. I morgen er en ny dag, la oss løse de gamle problemene først. Mange tenker at det er mindre risikabelt enn å kaste seg ut i en usikker satsing.

A - Siden vi snakker om effekten av problemer, la oss se hvordan de vurderes i virkeligheten. "Hvis forferdelige ting skal skje, så la det skje med noen andre." Det er absolutt ikke en antakelse om et felles ansvar. Også her skiller vi mellom ulike typer problemer: naturlige og menneskelige.

Ingen vet hva slags ulykker eller katastrofer som vil inntreffe i fremtiden. Naturkatastrofer har alltid vært et resultat av kontinentaldriften, dens dynamikk med tektoniske platebevegelser og tilhørende forkastninger (fra planetens dannelselse). Naturkatastrofer, som for eksempel jordskjelv, kan bare minimeres ved hjelp av lokale forebyggende tiltak samt tiltak under og etter hendelsen. Det er først i den senere tid at vi har begynt å forstå og forutse jordskjelv, deres sykluser og periodene med forventet aktivitet for disse katastrofene og forsinkelsene, som vi nå kaller seismiske skygger. Som et resultat av dette har enorme områder, selv i tett bebodde områder, allerede blitt lagt i skygge. Vulkanutbrudd er relativt enkle å forutsi, de er naturlig nok lokalisert og dermed bedre overvåket. Orkaner i havet og virvelstormer på land har derimot alltid forekommet, men ifølge stadig mer nøyaktig og omfattende dokumentasjon øker hyppigheten og intensiteten stadig. Det er viktig å ikke se bort fra at den territorielle dekningen øker. Selv om de fleste av dagens katastrofer er naturlige, kan vi ikke unngå å pådra oss et stort antall ettervirkninger. Jeg sikter til drivhuseffektens reaksjoner, som inkluderer global oppvarming, økende havnivå, stormer, tyfoner og oversvømmelser. Den planetariske termohaline sirkulasjonen har vært kjent i flere tiår. De siste istidene (drayas-klassen), særlig de som har vært av begrenset omfang og varighet, har en sammenheng, årsak eller virkning, med denne sirkulasjonen. Kunnskap og forskning vil holde oss oppdatert ved gradvis å foreslå revisjoner basert på relevante teorier. For å illustrere dette kan vi akseptere at teknologi og vitenskap kontinuerlig oppdaterer listen over potensielle trusler. Og jo mer vi vet om dem, jo mer forstår vi både deres individuelle svakheter og den stadig vanskeligere utfordringen med å opprettholde planetens generelle stabilitet. Nå vil jeg gjerne stille deg et enkelt spørsmål som jeg stilte meg selv for noen år siden, og som jeg har forsøkt å svare på: kan vi

står vi komfortabelt overfor en lang fremtid med den nåværende globale konfigurasjonen, eller kan vi gjøre det med en mer hensiktsmessig struktur? Kritikk og motstridende synspunkter er en naturlig del av vår hverdag, men menneskehetens skjebne kan være avhengig av dette temaet. Hver og en av oss bør, eller må, ta ansvar for betydningen av svaret og konsekvensene av det. Dette prosjektet er et forslag til løsning. Et initiativ som tar sikte på å løse akkumulerte problemer og bringe jorden tilbake til en mer stabil tilstand. Prosjektets mål er ikke bare å gjøre den frisk igjen, men også å løse problemer knyttet til beboernes tvungne samliv. Hvis heksadekatalogen med standarder, bestemmelser og prinsipper anvendes fullt ut og i samarbeid, danner den et solid grunnlag for å garantere en lykkelig, verdig og stabil tilværelse på planeten vår. Hvem vet hva Eratosthenes ville ha bestemt? Ville det også ha vært brød for tennene hans? I dag er han mest kjent for å være den første som nøyaktig målte jordens størrelse. Han var også den første som nøyaktig beregnet jordaksens helning. Han kunne også beregne avstanden mellom jorden og solen og innførte skuddår. Han utviklet den første globale projeksjonen av planeten, som inkluderte paralleller og meridianer, samt en metode for lettere å finne printall. Motstanderne hans gjorde narr av ham ved å kalle ham Beta (den andre bokstaven i det greske alfabetet) fordi han alltid kom på andreplass i alle konkurranser, mens tilhengerne hans kalte ham Pentathlos, som olympierne som deltok i alle konkurranser, fordi han hadde bevist at han var dyktig på alle kunnskapsområder.

Q- Det er en stund siden sist jeg ville spørre hvor inspirasjonen til dette prosjektet kom fra?

A- Siden svaret er noe langt, bør vi begynne med begynnelsen for å holde beina på jorden. Helt siden jeg var liten og leste om lokale administrasjoner i middelalderen eller renessansen, har jeg blitt slått av den rolige tilværelsen som ble levd i disse begrensede områdene.

Ikke at dette var de eneste realitetene i et hyggelig sosialt liv; lignende situasjoner fantes over hele verden, men jeg hadde bare muligheten til å bli kjent med dem, og det var de som inspirerte meg.

Samlet sett viste de en veletablert og godt forvaltet autonomi. Strukturen var utformet for å fungere som en

funksjonell og logisk representasjon og samlivsmekanisme for de mange territorielle gruppene. Det var fødestedet for et mangfoldig, men rolig miljø som fremmet veksten av håndverk, jordbruk, kultur og kunst. Dette er min tolkning, som kanskje er for fordomsfull, men som har hatt stor innflytelse på meg. Med unntak av det åttende kan prosjektets ni første dogmer oppfattes, identifiseres og gjenkjennes. Jeg kunne ikke fordype meg i disse realitetene. Det var min egen feil at jeg ikke lærte mer om dem jeg fremdeles ser på som fantastiske realiteter, selv om de hører fortiden til. Denne relative mangelen på informasjon er imidlertid ikke utelukkende negativ; tvert imot oppmuntret den meg til å utvikle og perfektionere alt jeg hadde lest om dem.

Dette har gitt meg mer energi og energi til å fullføre disse scenariene. Det har blitt noen suggestive, men personlige variasjoner over det opprinnelige historiske temaet. Det neste steget var å se på helheten i et annet lys eller fra en annen vinkel, noe som førte til grunnleggende, men spontane refleksjoner. Hvis dette allerede har vært historisk utforsket, tatt i bruk, levd og utført med dokumentert samfunnsmessig effektivitet i flere århundrer, hvorfor er det ikke lenger til stede, og hvorfor har vi på noen områder fått det vesentlig verre, til tross for den teknologiske utviklingen? Skyldes det et utbredt ønske om rask, men jevn tilfredsstillende? Eller har vi gitt avkall på noe viktig i den ubønnhørlige, galopperende utviklingens navn? Vil det nådeløse tempoet fortsette? Vil verdens forbruk av ressurser, energi og råvarer føre til at de tar slutt for tidlig?

Q- Hva blir det neste?

A - Tankene kom naturlig; hvordan hadde vi allerede klart å sameksistere i ganske god omfavnende harmoni? Alt var der, som en liten planet. Problemer og løsninger Å spare på ressursene betyr å bare bruke det som er absolutt nødvendig. Er ikke det nok til å få deg til å meditere? Hva om hele verden var en miniatyrversjon av de tidligere samfunnene? Jeg mener ikke en total tilbakevending til fortiden, men snarere en enkel oppdatering og gjenoppbygging av grunnleggende sosiale mål og felles stiler.

Hvordan går det nå? Når det gjelder teknologi, er det ingen sammenligning, men for alt annet? Hva er intensjonene våre? Er vi på rett spor? Hva kan vi forvente? Hvilke trusler, naturlige eller andre, er i horisonten? Fremmer vi en tidlig utvikling av disse? Kan vi endre kursen i livene våre? Finnes det en plan, et felles mål som kan lede oss på rett vei?

til en fredelig fremtid? Eller, mer realistisk, kommer vi inn der i tilfeldig rekkefølge, og lar oss bli dratt inn i tidsmaskinen mens hver nasjon kjemper for å beholde i det minste sitt eget gyldige livsrom og forsøker å ivareta sine personlige interesser?

F - Men vi sa at vi skulle stille spørsmålene, og at du skulle svare på dem, det er bare en rekke spørsmål!

A-Det er sant at historiske realiteter og spørsmål som konvergerer i ett endelig spørsmål alltid har jaget meg; hva mangler eller kreves for å gjøre verden til lignende miljøer? Dette spørsmålet har holdt meg med selskap i mange år. Med jevne mellomrom har jeg plukket opp den uferdige og ufullstendige logikken og lagt til noen biter: avklaringer, forslag, svar og til slutt løsninger.

Q- Så initiativet er i bunn og grunn en global gjenskaping av disse samfunnene?

A- Jeg ville aldri antatt det hvis det bare var av den grunn; det ville være et nostalgisk forsøk på å gjenskape en virkelighet som ikke lenger er helt akseptabel i dag.

Q- Så hva var poenget med alt dette?

A- Jeg sa det fordi jeg føler at noen begreper er ekte og fungerer som grunnleggende elementer, spesielt når det gjelder de temaene vi ennå ikke har diskutert, for det som fortsatt mangler, nemlig fremtidsutsiktene som venter oss. I motsetning til fortiden, som allerede er erfart og konsumert, eller nåtiden, som er bundet av lover som allerede er etablert, er fremtiden ikke fullstendig definert ennå. Innenfor visse grenser kan vi omforme den, omprogrammere den, til og med spore opp og sette opp nye alternative veier, eller i det minste bidra til disse formålene.

Q- Hvilken relevans har fremtiden akkurat nå?

A- Det gjør det, men det avgjørende spørsmålet er hvilken fremtid. Jeg har gjort det til en vane å tenke "fremover", å forutse hendelser og sannsynlige scenarier: Hvilke scenarier kan dukke opp i nær eller fjern fremtid?

Uten å overdrive mener jeg at bruk av framsynthet gjør det lettere å velge den beste veien for å nå målet på best mulig måte, mens det å ikke bruke framsynthet i det hele tatt betyr at man passivt venter, observerer og lider under den gradvise utviklingen av ubehagelige situasjoner og en forringet virkelighet.

Forutseende, kombinert med sunn fornuft, er den naturlige forlengelsen av visdom, og visdommen blir større når den deles og tas i bruk.

Uten disse hovedholdningene ville den globale atferden bli definert av en rekke individuelle veier, som til sammen bare symboliserer flytende strømmer inn i fremtiden, uten noe avtalt mål. Alle erkjenner viktigheten av at verden overlever - hvem ville ikke det? Dessverre er det fortsatt egoistiske interesser som råder i de enkelte nasjonene. Dette er i strid med den planetariske visjonen. Vi forstår nå planetens proporsjoner, sammensetning, ressurser og naturlige regler. Men vi har ennå ikke klart å etablere presise regler som gjør det mulig for oss å nå felles, verdensomspennende mål. Er det noe vi overser? Er det for tidlig å nevne det? Kan vi utsette problemet til fremtidige generasjoner? I mellomtiden sitter vi fast i forsøket på å løse gårsdagens problemer. Bare det å forsøke ser ut til å være en triumf. Men morgendagen nærmer seg ubønhørlig, med sine ubønhørlige fremskritt, med ustoppelige gjennombrudd som teknologien vår avdekker og synliggjør. Å utsette problemløsningen i håp om at den skal løse seg selv, virker mot sin hensikt: problemer bygger seg opp. gjeld og renter, for eksempel Hva er egentlig problemet? Noe som står i forhold til vanskelighetene, fremfor alt en viss hurtighet når det gjelder å definere utfordringene som helhet, må åpenbart mangle. Hvilke gunstige tiltak kan iverksettes? Kan vi ta tak i det med noen få, delvise grep, slik vi gjør nå? Er det på tide å begynne å undersøke hypoteser for mer fantastiske løsninger som omfatter hele verden og har tilsvarende omfang og relevans? Hva vil skje brått og plutselig med oss? Vil det være naturkatastrofer på en eller annen måte? Vil de aktiveres eller produseres av oss, bevisst eller ubevisst? Eller en blanding av de to? Tenk bare på fortiden, som vi ser ut til å være godt kjent med. Vi kan omtolke og omskrive fortiden, men vi kan ikke endre den. Men det er fremtiden vi kan se for oss, planlegge, designe, programmere, disiplinere og til slutt realisere, iverksette, kontrollere, korrigere og styre. Det ville være det verste tegn på bevisstløshet å vente ubevæpnet på at fremtiden skal komme. Hvor mange store ting kan man

se for seg på forhånd bare for at de senere skal gå i oppfyllelse. Og når vi tenker bredt, forutser og projiserer fremtiden på en global skala, får ting en ny betydning, og det er ikke helt meningsløst å lese resten av prosjektet. Det er klart at det nødvendige nivået av engasjement, konsekvens og overbevisning vil definere graden av engasjement i fremtiden og påvirke utfallet. De kan, som alt annet, bli til virkelighet med gunstige konsekvenser hvis du tror helhert på dem. Det er hensiktsmessig for hver enkelt av oss å utvikle og forbedre vår grad av ansvarlighet, både individuelt og kollektivt. Det å hele tiden forutse en rekke fremtidige hendelser av varierende omfang og grad for å unngå dem og beskytte oss selv ved å iverksette de riktige tiltakene, er det jeg karakteriserer som "sunn fornuft". I dette scenariet, hvis du ikke har skjønt det ennå, snakker vi om sikkerhet og overlevelse på jorden.

Q- Tar dette initiativet fullt ut hensyn til dette?

A- Det er ikke så imponerende; i utgangspunktet streber den etter å utvikle et stabilt system for generell velferd, slik at man kan overleve lenge med planetens ressurser; som et resultat skaper og opprettholder den det beste og mest flerårige sterke grunnlaget for å møte og løse de forskjellige utfordringene som kan oppstå.

Selv om det er motvillig, må vi innse at planeten vår kan bli den passive hovedpersonen i ulike tragedier i fremtiden. Vi kan også utsette behandlingen av disse problemene, slik vi nå gjør, men som med alle andre problemer, særlig problemer av global betydning, er det viktig å definere dem og iverksette konstruktive tiltak så snart som mulig. "De som har tid, som jeg har nevnt, venter ikke på tiden." Jeg vil ikke være i nærheten av å høre den setningen hvis en av de avgjørende krisene inntreffer.

Q- Og det synes du ikke er imponerende?

A- Du kan kalle det hva du vil. I stedet anser jeg det som veldig proporsjonalt og tilstrekkelig for å få de beste løsningene som trengs.

Q- Med hjelp av teknologien, som aldri slutter å utvikle seg, kjenner vi problemene bedre enn noensinne og løser dem bit for bit. Vi forbedrer oss hele tiden.

Det ser ut til at hvis vi ser bort fra fremsynthet, ansvarlighet og modenhet, spesielt i en global sammenheng, kan jeg dele denne følelsen av velvære, men bare i begrenset grad og i alle fall bare på kort sikt.

A - Slik ser det ut på overflaten. Men hva slags problemer har vi med å gjøre? Hvis vi ser bort fra framsynthet, ansvar for fremtidsscenarioer, spesielt i global sammenheng, kan jeg kanskje dele denne følelsen av forsiktig optimisme, men bare i begrenset grad og i alle fall bare på kort sikt. Men hvis vi ser befolkning, nasjonal sammensetning, forbruk og ressurstilgang i sammenheng med klimautviklingen, kan ikke dagens forslag til løsninger som allerede er på plass eller som er på vei, anses som tilstrekkelige. For å forklare dette må jeg begynne på nytt fra første kapittel. Så selv om jeg forstår forsøket på å være optimistisk, blir jeg stadig mer forundret. Alle globale parametere blir verre for hver dag som går, om enn sakte, men sikkert. Er du fornøyd med at det går så sakte? I noen år ville jeg også vært enig i det, men ikke hvis jeg utvider perspektivet ved å forutse de scenariene vi er i ferd med å skape for oss selv.

Q- Men det oppdages nye forekomster av alle ressurser hver eneste dag.

Det er ubestridelig, selv med moderne utvinnings- og resirkuleringsprosesser, men det løser ikke problemene, det utsetter dem bare. Det ville være på sin plass å tenke på at hver eneste ressurs som brukes, eller kanskje det er riktigere å si sløses bort nå, aldri vil være tilgjengelig igjen i noen fremtidig sammenheng, heller ikke i den som dette forslaget legger opp til. Disse verdifulle ressursene vil kanskje bli mer verdsatt av våre etterkommere i fremtiden.

Q- Så hvis vi har det bedre i dag enn både fortiden og fremtiden, la oss nyte nåtiden så mye vi kan, og bare i den nærmeste fremtiden; når disse fordelaktige forholdene kan forsvinne, vil noen, på en eller annen måte, sørge for det; la oss ikke tenke på det før vi blir skadet.

Det er nettopp det som ser ut til å være på moten; vi unngår vanskeligheter ved å utsette dem, og det er det som er i tiden.

felles spesialisering. Hvis det ikke var slik, hvilken grunn skulle jeg ellers ha til å presse meg selv til å sende inn dette prosjektet?

Q - Hvis flertallet av makthaverne utsetter det, betyr det enten at de ikke er i stand til det, eller at de mener det er det beste og mest hensiktsmessige valget for dem.

A - Det gjør de utvilsomt, men av feil grunner. Problemer i den virkelige verden kan ikke utsettes i det uendelige. De blir også forstørret snarere enn løst. Vi kan ikke forkle og skjule virkeligheten etter eget forgodtbefinnende i det uendelige. Man kan lure én person i lang tid, eller mange mennesker i kort tid, men det er umulig å lure mange mennesker i lang tid. Å dumpe de varme potetene ved å kaste dem inn i en nær fremtid er en enkel tilnærming som blir stadig mer populær. I en fremtid som er full av problemer, vil det ikke være mulig å være uenig i eller avvise disse felles løsningene ved å sende dem tilbake til nåtiden. Våre etterkommere vil helt sikkert ikke takke oss, snarere tvert imot. Vi må ikke trøste oss med at vi ikke kommer til å være der lenger, det er den eneste trøsten.

Q- Jeg tror ikke det kommer til dette.

A- Men det er ikke til å stikke under en stol at vi nå har problemer, også nye, og her har det også skjedd en utvikling den siste tiden.

Q- Har du noen eksempler, helst av nyere dato?

A- Denne pandemien, for eksempel, begynte med et lite utbrudd og er nå til stede over hele planeten. Den vil bli løst før eller senere; i det minste vil alt bli brakt under kontroll igjen, og vi vil gjenoppta vår avbrutte reise, mer eller mindre. Det er fullt mulig at mange lederes aktiviteter, hver for seg, vil kunne øke de sosioøkonomiske forskjellene på globalt og lokalt nivå, fra mennesker til husholdninger og nasjoner. Dette kan, uten en integrert global strategi, føre til betydelige forskjeller mellom de mange realitetene på planeten, spesielt sosioøkonomiske konflikter, vil bli verifisert, med ubønhørlige konsekvenser overalt? Vil alle mål på global stabilitet forbli konstante? Leverisme, både direkte og indirekte knyttet til dette,

vil øke verdien av kritiske verdier: det stikk motsatte av hva sunn fornuft skulle tilsi. Sletting av ulike nasjoners statsgjeld kan være et godt og raskt verktøy for å bidra til gjenoppbygging, men det krever vanskelige valg, særlig når det gjelder å avgjøre hvilke stater som kan dra nytte av det og i hvilket omfang. Selv om vi får til en utfordrende, men gjennomførbar global avtale, vil det imidlertid bare gi en kortsiktig utsettelse av de langsiktige problemene. Selv om denne løsningen sikkert vil avhjelpe mange problemer på kort sikt, vil den være farlig og ødeleggende når den først er tatt i bruk. Å utnytte disse smutthullene vil frata oss stabilitet og sette den nødvendige og ønskede balansen i fare.

Hvis du vil ha en annen grunn, foreslår jeg en parallell mellom Påskeøya på den ene siden og planeten vår på den andre. Forestill deg dem begge som to flåter som ligger spredt i havet. For førstnevnte er det enklere; for landet er havet rommet. Prosessen med førstnevnte kan i stor skala gjenta seg med sistnevnte. Det som var urovekkende med den første: det nesten totale økomordet. Ta stien tilbake til planeten og prøv å sove godt.

Spørsmål: Har du noen gang tenkt på å slutte å skrive for dette prosjektet?

A- Jeg er åpenbart ikke i bransjen. Jeg ser ikke på meg selv som en forfatter. Jeg synes det er vanskelig å skrive. Jeg foretrekker tall, konkret substans, tydelige og etterprøvbare lister, og jeg føler meg ubekvem når jeg går ut av komfortsonen. Denne begrensningen hos meg utløste en følelse av utilpasshet, eller rettere sagt en hviskende fristelse fra den indre djevelen til å gi opp, gi opp og kaste det hele bort, men omkvedet endte med en refleksjon som "Hva blir det neste?". Hva skal jeg gjøre med det, beholde en slik forestilling for meg selv?" Det ville være synd å gi opp. Er ikke stort mer enn en utfordring. Så fortsett, om ikke annet så for å komme til et punkt der du bedre kan bedømme dens totale innflytelse.

Hva ville det koste meg å utsette det? Jeg våknet til live igjen, akkurat nok til å gjenoppta prosjektet. Enda mer gjenstridig var det at jeg aldri hadde lagt merke til eller blitt oppmerksom på denne latente karakteren. Scenariet ble mer og mer fascinerende og krevde og inspirerte til dristigere utfordringer og svar. Jeg husker til og med Albert Einsteins utsagn om at det å slavisk gjenta de samme unyttige handlingene for å løse et veldefinert problem ville føre til galskap. Takk

skal du ha

Det er jeg veldig glad for, Albert. Du har beroliget meg med at jeg ikke tror vi vil se en positiv eller negativ gjenbruk av tradisjonelle løsninger i denne studien.

Hele prosjektet består av en rekke kompliserte tiltak, noen kontroversielle og noen dristige, men alle fører til en utvilsomt behagelig og alltid ettertraktet atmosfære som er HOMO SAPIENS verdig.

Hvis det blir gjennomført, kan vi til og med snakke om en ny æra kalt HOMO FELIX. Fra HOMO SAPIENS til HOMO FELIX kan menneskeheten ta enda et stort skritt fremover. Er ikke navnet HUMANITAS FELIX mer passende? Vil vi, som fortjener det, være verdige og i stand til å sette det på plass og opprettholde det på ubestemt tid?

Q- Ikke spør oss, jeg nøyer meg med det og stiller deg et siste enkelt spørsmål: Er det noe annet som har vekket interessen din?

A - Absolutt, spesielt Charlie Chaplins monolog fra filmen "Den store diktatoren" fra 1940 tiltrakk meg.

Hvis du legger til aktuelle problemstillinger som han kanskje ikke engang var klar over, for eksempel forurensning, utarming av lagerbeholdningen, Overshoot Day, befolkningsvekst og så videre, kan du gjøre talen mer relevant, og den vil fortsatt være aktuell i dag.

Q - Du oppfatter utvilsomt allerede planeten som er beskrevet i bokens tittel, men ingen av oss kan skimte den, dele den, analysere den og, som du kanskje tror, sette pris på den etter bare noen få sider.

A - Jeg innser at dette er en nyskapende og uvanlig situasjon som ingen av oss var forberedt på. Jeg måtte lese flere avsnitt på nytt før jeg kunne fortsette, men så ble helhetsbildet gradvis mer realistisk, ikke noe som lignet på utkastene til de første visjonene.

Disse sidene bør leses minst to ganger, ispedd den tiden som trengs for å fordøye og integrere konteksten, som tydeligvis er uten sidestykke, og for å forstå målene som er satt; jeg blir stadig mer overbevist om at de er gjennomførbare, overkommelige og til og med vedlikeholdbare.

Uttrykket "jeg har en drøm" har blitt til "jeg hadde en drøm, nå har vi en plan, de vil få en fremtid".

Det er spennende og allerede tilfredsstillende å være klar over at det er mulig å få folk til å drømme, bli begeistret eller i det minste oppmuntret, og til slutt skimte en interesse som man overhodet ikke hadde forventet, for å omorganisere og begrense hele prosjektets levetid på ca. 4/5 generasjoner. Hvis en betydelig deltakelse av menneskelige ressurser ble realisert, kunne perioden reduseres betydelig. Men også dette gjentar jeg; det betyr at det er et avgjørende punkt. Utsiktene til å fremme og vekke denne nye bevisstheten appellerer til meg.

I alle fall er det å stimulere, oppfordre og fremme tankeåpninger med dette globale omfanget, formålet, omfanget og målene allerede en gledelig tilfredsstillelse, ikke bare for meg, men også for de forskjellige samtalepartnere, mer eller mindre virtuelle, som har lagt til rette for sammensetningen av dette kapitlets dialog. Ved å uttrykke sine spontane og ærlige meninger, med din forskjellige holdning, oppførsel likevel verdifull, har du minnet meg om de tre galileiske karakterene som samarbeidet om presentasjonen av mesterverket hans: Sagredo, Simplicio, Salviati; den ene interessert, den andre skeptisk og til slutt overbevist.

Takk fra dypet av mitt hjerte! På denne skalaen har du representert hele menneskeheten, og på vegne av den takker jeg deg.

Jeg tror at som en første presentasjon er dette mer enn nok.

Jeg er fristet til å avslutte denne boken med en samling mer eller mindre kjente aforismer som jeg anser som visdomsperler, men jeg vil begrense meg til å trekke frem noen få, de mest passende, som har trøstet og beroliget meg under arbeidet med dette dokumentet. De viktigste forfatterne er: Alan Turing, Nelson Mandela, Eleanor Roosevelt, Walt Disney, Antoine de Saint-Exupery, Mahatma Gandhi, Steve Jobs, Anatole France, Totò, William Shakespeare, Francois de La Rochefoucauld, William James, Lao Tzu, Sokrates, Carl Gustav Jung, Frank Zappa, Konfucius, Robert Lee Frost, Vincent Van Gogh, Thomas Jefferson, Charles Darwin, Ralph Waldo Emerson.

Ikke en dårlig representasjon av planeten; litt av alle sivilisasjoner, land og epoker.

Her er den resulterende cocktailen:

- Noen ganger er det de uventede menneskene som gjør det uventede. "Jeg er takknemlig for dem som har respondert og til og med kritisert meg; de har utfordret og stimulert meg."
- Det virker alltid umulig helt til det lykkes.
- Gjør det som føles riktig i hjertet, for du vil bli straffet uansett. Du blir fordømt hvis du gjør det. Du blir fordømt hvis du ikke gjør det.
- De som tror på skjønnheten i drømmene sine, vil få en lykkelig fremtid.
- Du kan oppnå alt du setter deg fore.
- La drømmene dine sluke livet ditt, slik at livet ditt ikke slukner drømmene dine. Gjør livet ditt til en fantasi, og gjør det deretter til virkelighet.
- Det du gjør nå, vil påvirke fremtiden din.
- "Vær den forandringen du ønsker å se i verden."
- Mennesker som tror at de kan forandre verden, har større sannsynlighet for å lykkes.
- For å gjøre reelle fremskritt må vi forutse, forberede oss, tro og handle.
- I en krisesituasjon leter smarte mennesker etter svar, mens idioter leter etter skyldige.
- Vi består også av det samme stoffet som drømmer, og vår korte eksistens finner sted i drømmens rom og tid.
- Det intelligente mennesket innser at det er dumt, mens dåren tror at han er klok. Den som ikke lever i dårskap, er ikke så intelligent som han tror.
- Det er bedre å vie livet sitt til noe som varer lenger.
- Hvis du bekymrer deg for hva andre mener, vil du være fanget resten av livet.
- En reise på tusen mil begynner med ett enkelt skritt.

- Det er uheldig at vi først tar lærdom av livet når det ikke lenger gjelder oss selv.
- Den eneste sanne visdommen er å erkjenne at vi ikke vet noe.
- Det er vanskelig å tenke. Det er derfor de fleste mennesker dømmer.
- Sinnet er som en fallskjerm. Den fungerer bare når du åpner den.
- For å kunne forutsi fremtiden må man først forstå fortiden. Det morsomste er å alltid reise seg igjen etter et fall, i stedet for aldri å falle.
- Det viktigste er å fortsette å bevege seg fremover, selv om det går sakte.
- Den som flytter fjell, begynner med små steiner.
- Når vi vet at vi bare har ett liv, begynner det første av våre liv.
- Livet er enkelt, men vi gjør det stadig mer komplisert.
- Det er den arten som best tilpasser seg endringer som overlever, ikke den sterkeste eller klokeste.
- Alt jeg har oppdaget om livet, kan oppsummeres i to ord: Det går videre.
- Det som gjøres, er viktigere enn det som sies.
- Når et menneske skiller mellom begrepene lykke og rikdom, har det trådt inn i visdommens rike.
- Hvordan ville livet vært hvis vi ikke tok risiko?
- Da jeg ble spurt om hva jeg ville bli når jeg ble stor, svarte jeg at jeg ville være "lykkelig".
- De hevdet at jeg ikke forstod øvelsen, og jeg svarte at de ikke forstod livet.
- Du må gjøre noe du aldri har gjort før hvis du vil ha noe du aldri har hatt før.
- Først ignorerer de deg, så håner de deg, og til slutt kjemper de mot deg. Da er det du som er vinneren.

Så langt ville jeg ikke vite hva jeg skulle forkaste, enn si rangere, men Anne Frank fortjener en spesiell omtale sammen med

henne:

- Det er utrolig at vi ikke trenger å vente et øyeblikk før vi begynner å gjøre verden til et bedre sted.
- Valgene våre påvirker livene våre. Først og fremst tar vi valgene våre. Deretter former valgene våre hvem vi er.
- Vi ønsker alle å være lykkelige, og livene våre er unike og like.
- Vi har ikke kontroll over vår egen skjebne, men vi kan velge hvem vi vil bli.
- For en vakker tanke at noen av våre beste dager fortsatt ligger foran oss.
- Det du gjør nå, vil påvirke fremtiden din.
- Når ideene, ordene og handlingene dine stemmer overens, er du lykkelig.
- Hvis du har en drøm i hjertet, vil du aldri miste meningen med livet.

Brorparten går imidlertid til Albert Einstein, opphavsmannen til de mest nøyaktige forutsigelsene av fremtidsvisjoner.

- Jeg setter pris på alle dem som har sagt nei til meg. De er grunnlaget for den jeg er.
- Hold motstanderne på avstand. De har et problem for hver løsning.
- Jeg er ikke sikker på kosmos, men jeg er ikke sikker på menneskets dumhet.
- Det er dumt å fortsette å gjøre det samme og forvente andre resultater.
- Humlens vingestruktur er uegnet til å fly i forhold til vekten, men den er ikke klar over dette og fortsetter å fly.
- Alle som aldri har gjort en feil eller prøvd noe nytt.
- Hvis du ikke kan forklare det til en seksåring, har du ikke forstått det.
- Du har en hypotese når du vet alt, men ingenting fungerer. Alt fungerer når du praktiserer, men ikke forstår hvorfor. Uansett ender du uunngåelig opp med å blande teori og praksis: Ingenting fungerer, og du forstår ikke hvorfor.

- Forskjellen på et geni og en idiot er at et geni har sine grenser.
- Ingen kan få deg til å føle deg mindreverdige med mindre du gir dem tillatelse til det.
- Verden er ikke farlig for dem som gjør onde ting, men for dem som ikke gjør noe.

Spesielt viktig er uttalelsen han kom med om alle triumfene sine, som begynte med den minste gnist av inspirasjon og først ble oppnådd etter mye svette.

Inspirasjon kan referere til en drøm, en intuitiv og fantasifull gnist. Svette, på den annen side, refererer til den naturlige svetten som oppstår som et direkte resultat av en mer nødvendig og langvarig innsats for å oppnå et gunstig resultat av en konstant, krevende og veloverveid aktivitet.

Den første gnisten eller inspirasjonen kommer fra en liten brøkdel av menneskene, men den kan også fungere som en kilde til evolusjonære drømmer for mange andre. Å nå hundre er en uendelig prosess, og kontinuerlig svette er en nødvendig og uunngåelig del av den for alle.

Dette kapitlet, og prosjektet, avsluttes med en oppsummerende hilsen:

Jeg ser frem til implementeringen av de 5 P-ene for HF og ønsker alle samarbeidspartnere god inspirasjon.

Leonardo T.

©2021-2023